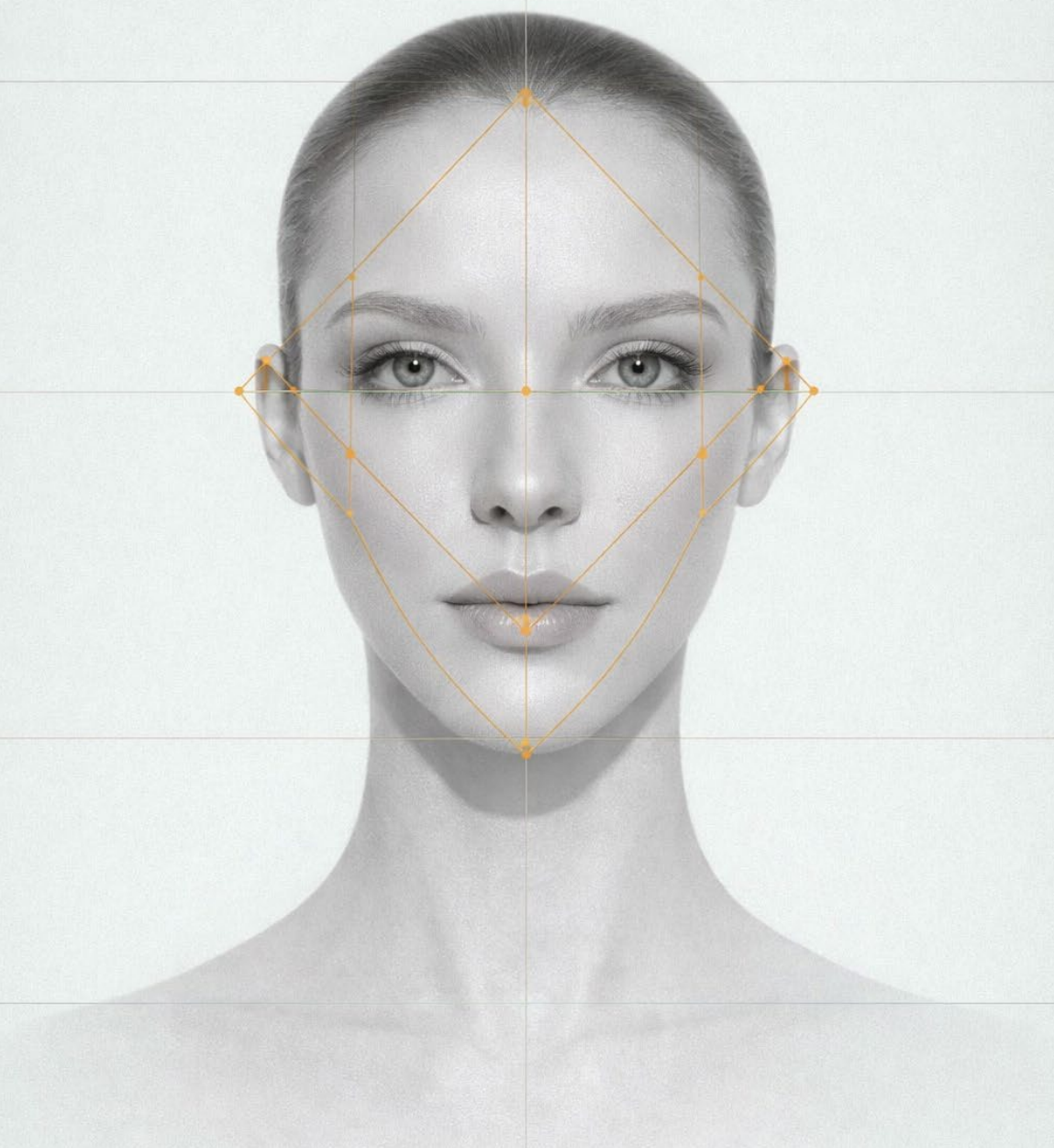

THE FACE CODE

Код обличчя: професійне мислення в макіяжі

ВІКТОРІЯ ГУК

THE FACE CODE

КОД ОБЛИЧЧЯ

Професійне мислення в макіяжі

Анатомія • Колористика • Техніки • Філософія

2025

УДК 613.49(02.034.2)
Г93

Гук В.

Г93 The Face Code. Код обличчя: Професійне мислення в макіяжі /
Вікторія Гук. — 2026.

ISBN

Ця книга — код доступу до професійного мислення в макіяжі. Вона розкриває логіку, за якою працює обличчя: його архітектуру, мову кольору, принципи світла і тіні. Це не збірка прийомів, а система координат для тих, хто хоче не копіювати, а розуміти.

Посібник охоплює повний спектр знань для професійного візажиста: від анатомії обличчя та фізіогноміки до системи Манселла та колористики, від технік роботи зі світлом до філософії культових імен індустрії краси.

Для візажистів, бровістів, стилістів та всіх, хто прагне системного розуміння мистецтва макіяжу.

© Вікторія Гук, 2026

© Оформлення, 2026

«Якщо ви хочете створити щось унікальне,
спробуйте повторити те, що вже створила природа»

— Антоніо Гауді

Присвячується

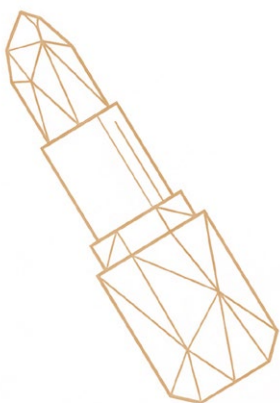
кожному майстру, який бачить у обличчі
не поверхню для косметики,
а історію, яку варто підкреслити

ПРО ЦЮ КНИГУ

Кожне обличчя — це код.
Система ліній, площин, кольорів і пропорцій,
яка має свою логіку.

Ця книга — ключ до розшифрування.

У світі, де тренди змінюються щомісяця, а соціальні мережі диктують нові стандарти щодня, візажисту потрібна не колекція прийомів. Потрібен фундамент — розуміння того, чому макіяж працює, а не лише як його робити.

Що всередині:

АНАТОМІЯ ТА ФІЗІОГНОМІКА

Обличчя як архітектура: чотири головні лінії, три площини, рельєф як мова. Як читати характер клієнта через риси. Чому корекція починається зі спостереження.

ПОВНИЙ КУРС КОЛОРИСТИКИ

Від фізики кольору до системи Манселла. П'ять компенсаторних пар. Споріднені кольори. Чотири критерії аналізу. Шкіра як полотно. Колористика очей, брів, губ. Колоротипи як навігація.

ТЕХНІКИ ТА СВІТЛО

Робота зі світлом і тінню. Моделювання рельєфу. Балансування асиметрії. Авторська формула побудови брови. Лінійний ритм як інструмент гармонії.

СВІТОВІ ІМЕНА

Філософія тих, хто створив індустрію: Kevyn Aucoin, Bobbi Brown, Laura Mercier, MAC, Charlotte Tilbury, Fenty Beauty та інші. Уроки, які актуальні сьогодні.

Для кого:

- **Візажистів**, які хочуть вийти за межі шаблонів
- **Бровістів**, які прагнуть розуміти обличчя як систему
- **Початківців**, які хочуть будувати професію на міцному фундаменті

→ **Викладачів**, яким потрібен структурований матеріал українською

Ця книга не навчить копіювати.
Вона дасть код доступу до розуміння.

ВІД АВТОРА

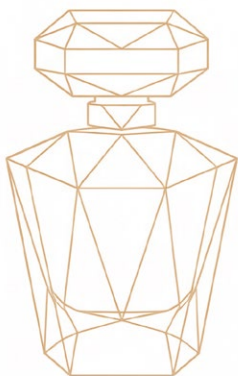
ВІД АВТОРА

Чому «код»?

Тому що обличчя — це не хаос. Це система.

Лінії, які повторюються. Пропорції, які працюють. Кольори, які або підсилюють одне одного, або конфліктують. Світло, яке завжди поводить себе за законами фізики.

Коли ви знаєте цей код — ви перестаете гадати.
Ви **бачите**.

Ця книга народилася з простого спостереження:

візажисти часто вміють *робити*, але не завжди розуміють *чому*.

Ми навчаємося прийомам, копіюємо референси, слідуємо трендам — і це працює. До певного моменту. Поки не з'являється обличчя, яке не вписується в шаблон. Поки не потрібно пояснити клієнту, чому саме цей відтінок. Поки не виникає питання: «А що, якщо я помиляюсь?»

Тоді стає очевидним: техніка без розуміння — це лотерея.

Я написала цю книгу, щоб дати вам те, чого мені бракувало на початку шляху: **системне бачення професії**. Не набір рецептів, а логіку, за якою ці рецепти працюють.

Тут немає «єдино правильних» рішень. Є принципи, які дозволяють приймати рішення самостійно. Є історія, яка пояснює, звідки взялися сучасні стандарти. Є наука про колір, яка робить вибір відтінків передбачуваним. І є філософія, яка нагадує: ми працюємо не з «типами обличч», а з людьми.

Якщо після цієї книги ви почнете дивитися на обличчя інакше — я досягла мети.

Якщо ви перестанете боятися складних клієнтів — тим більше.

А якщо знайдете в цих сторінках власний стиль — значить, книга виконала свою місію.

ЗМІСТ

ЗМІСТ

ВСТУП	14
РОЗДІЛ 1. Історія макіяжу	23
1.1. Макіяж як частина людської культури	24
1.2. Макіяж у різні історичні епохи	25
1.3. Макіяж як відображення епохи	28
1.4. Від декоративності до професії	29
1.5. Філософія сучасного макіяжу	30
1.6. Роль візажиста у сучасному світі	30
Висновки розділу	31
РОЗДІЛ 2. Анатомія обличчя та фізіогноміка	32
2.1. Чому анатомія — це основа майстерності	33
2.3. Три площини обличчя	34
2.4. Рельєф обличчя	36
2.5. Світло та тінь	37
2.6. Світлові акценти (об'єми)	38
2.7. Тіні та півтіні (западини)	40
2.8. Пропорції обличчя	42
2.9. Геометрія напрямку в макіяжі	44
2.10. Балансування асиметрії	46
2.11. Анатомія брови	47
2.12. Побудова форми брови	49
2.13. Брови та тип обличчя	51
2.14. Вікові брови	52
2.15. Корекція брів	53
2.16. Фізіогноміка: мистецтво читати обличчя	54
2.17. Форма обличчя та характер	55

2.18. Форма носа та характер	56
2.19. Губи та рішучість	58
2.20. Очі та емоційність	60
2.21. Вуха та слухання	62
2.22. Брови та енергія дій	63
2.23. Лоб та мислення	65
2.24. Практичне застосування фізіогноміки	66
Висновки розділу	68
РОЗДІЛ 3. Анатомія ока	69
3.1. Чому робота з очима потребує анатомічного підходу	70
3.2. Будова ока: базові елементи	71
3.3. Рухома і нерухома повіка: ключове розуміння	73
3.4. Типи повік: діагностика і стратегія	75
3.5. Посадка очей	78
3.6. Форма очей	79
3.8. Анатомія очей як основа технік макіяжу	82
Висновки розділу	83
РОЗДІЛ 4. Шкіра як основа	84
4.1. Чому робота зі шкірою визначає результат макіяжу	85
4.2. Анатомія шкіри: що має знати візажист	86
4.3. Сальні та потові залози: механіка блиску і стійкості	88
4.4. Тип шкіри та стан шкіри: принципова різниця	89
4.5. Формула шкіри як робочий інструмент	91
4.6. Вплив стану шкіри на макіяж: практичні рішення	93
4.7. Шкіра і світло: зв'язок, про який забувають	95
Висновки розділу	96
РОЗДІЛ 5. Підготовка шкіри	98
5.1. Підготовка шкіри як окремий етап макіяжу	99

5.2. Алгоритм аналізу шкіри перед макіяжем	99
5.3. Очищення перед макіяжем	101
5.4. Тонізація: відновлення балансу	102
5.5. Зволоження: серце підготовки	103
5.6. Робота з проблемними станами	105
5.7. Праймери: коли і навіщо	106
5.9. Типові помилки у підготовці шкіри	110
Висновки розділу	111
РОЗДІЛ 6. Хімія косметики	113
6.1. Чому візажисту потрібно розуміти склад косметики	114
6.3. Базові категорії інгредієнтів	116
6.4. Активні інгредієнти і макіяж	120
6.5. SPF у макіяжі: правда і міфи	122
6.6. Camera-friendly формули	123
6.7. Пудри: хімія і світло	124
6.8. Конфлікт продуктів і як його уникати	125
Висновки розділу	127
РОЗДІЛ 7. Види макіяжу	128
7.1. Тип макіяжу як стратегія, а не техніка	129
7.2. Класифікація типів макіяжу за призначенням	129
7.3. Інтенсивність макіяжу	134
7.4. Фініш як частина стратегії	135
7.5. Тип макіяжу і шкіра: адаптація	137
7.6. Типові помилки при виборі типу макіяжу	138
7.7. Як мислить професійний візажист	139
Висновки розділу	140
РОЗДІЛ 8. Колористика в макіяжі — повний курс	142
Частина 1. ЯК НАРОДЖУЄТЬСЯ СПРИЙНЯТТЯ КОЛЬОРУ	143

Частина 2. ВІД НЬЮТОНА ДО МАНСЕЛЛА: ЕВОЛЮЦІЯ РОЗУМІННЯ КОЛЬОРУ	147
Частина 3. КОМПЕНСАТОРНІ ПАРИ: МАГІЯ НЕЙТРАЛІЗАЦІЇ	153
Частина 4. СПОРІДНЕНІ КОЛЬОРИ: МИСТЕЦТВО ПЛАВНИХ ПЕРЕХОДІВ	159
Частина 5. ЧОТИРИ КРИТЕРІЇ АНАЛІЗУ КОЛЬОРУ	165
Частина 6. ШКІРА: ПОЛОТНО ДЛЯ КОЛЬОРУ	171
Частина 7. КОЛОРИСТИКА МАКІЯЖУ ОЧЕЙ	179
Частина 8. КОЛОРИСТИКА БРІВ	185
Частина 9. КОЛОРИСТИКА ГУБ	192
Частина 10. ТЕОРІЯ КОЛЬОРОТИПІВ: СИСТЕМА НАВІГАЦІЇ	199
 РОЗДІЛ 9. Колористика брів — практичний розділ	 207
9.1. Брови як структурний елемент обличчя	208
9.2. Колір брів у контексті образу	208
9.3. Тон і підтон: два різні параметри	210
9.4. Брови і волосся: правила взаємодії	211
9.5. Контрастність: ключ до інтенсивності	213
9.6. Продукти для брів: як вони впливають на колір	214
9.7. Вікові зміни: особливий підхід	216
9.8. Татуаж і перманент: корекція кольору	218
Висновки розділу	219
 ЗАКЛЮЧНИЙ РОЗДІЛ. Світові імена у б'юті	 221
Kevyn Aucoin	222
Bobbi Brown	223
Laura Mercier	224
Make Up For Ever	225
Estée Lauder	226
MAC Cosmetics	227
Anastasia Beverly Hills	228

Charlotte Tilbury	229
Alex Box	230
Fenty Beauty	231
Glossier	232
Фінальна глава	234
Замість післямови	236

ВСТУП

Професія візажиста: більше, ніж макіяж

«Макіяж — це мистецтво підкреслювати красу, яка вже існує,
а не створювати ілюзію того, чого немає».

— Kevyn Aucoin

Чому ця книга потрібна саме зараз

Ми живемо в епоху, коли макіяж став доступним як ніколи. YouTube-туторіали, Instagram-рілси, TikTok-тренди — здається, навчитися фарбуватися може кожен за один вечір. Достатньо повторити рухи за блогером, купити ті самі продукти, і результат гарантований.

Але це ілюзія.

Бо між «повторити макіяж з відео» і **«створити макіяж для конкретної людини»** — прірва. Прірва, яку неможливо перестрибнути без розуміння чому працює кожен прийом, коли його застосовувати і як адаптувати під унікальне обличчя, яке перед вами.

Ця книга народилася з простого спостереження: **більшість проблем у роботі візажиста виникають не від браку технік, а від браку розуміння**. Майстри знають десятки способів нанесення тіней, але не розуміють, чому на одному обличчі це виглядає чудово, а на іншому — ні. Вміють малювати ідеальні стрілки, але не бачать, як вони змінюють пропорції конкретних очей.

І справа не в таланті чи його відсутності. Справа в тому, що індустрія роками навчала що робити, але рідко пояснювала чому це працює.

Ця книга — спроба заповнити цю прогалину.

Що насправді робить візажист

Професія візажиста часто сприймається поверхнево — як уміння красиво нафарбувати обличчя. Насправді ж макіяж — це лише **видима частина** значно глибшого процесу.

За кожним професійним результатом стоїть:

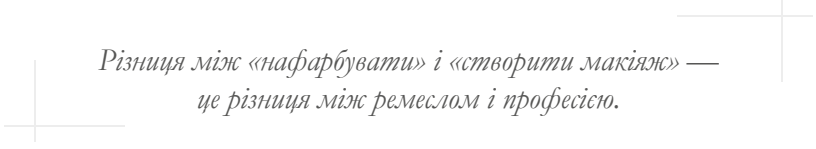
- **Знання анатомії** — розуміння будови черепа, м'язів, того, як вони формують рельєф і як цей рельєф змінюється з віком
- **Робота зі шкірою** — не просто вибір тонального, а розуміння типів

шкіри, її станів, реакцій на різні формули

- **Теорія кольору** — не інтуїтивне «ці відтінки пасують», а системне розуміння взаємодії кольорів, підтонів, контрастів
- **Фізика світла** — як різне освітлення змінює сприйняття кольору і текстури, чому макіяж для фото відрізняється від повсякденного
- **Психологія сприйняття** — як мозок читає обличчя, що робить риси «гармонійними» або «дисгармонійними»

Візажист працює не з косметикою — він працює з **обличчям, пропорціями, емоціями та контекстом**. Косметика — лише інструмент, як пензель для художника або скальпель для хірурга. Інструмент без знань — просто предмет.

Макіяж може підкреслити індивідуальність, змінити сприйняття зовнішності, додати впевненості. Або, навпаки, зруйнувати образ, додати віку, порушити природну гармонію — якщо виконаний без розуміння базових принципів.

*Різниця між «нафарбувати» і «створити макіяж» —
це різниця між ремеслом і професією.*

Візажист як люкс-послуга

Давайте чесно: професійний візажист — це **люкс-послуга**. І це не про гроші чи статус. Це про *момент*.

Подумайте: коли жінка звертається до візажиста? Не щоранку перед роботою. Не коли йде в магазин. Вона приходить до нас у **особливі моменти свого життя**:

- **Весілля** — день, про який вона мріяла роками. День, фотографії якого вона дивитиметься все життя
- **Випускний** — перший дорослий вихід у світ, символічний перехід
- **Важлива зустріч** — співбесіда, презентація, момент, коли потрібна

максимальна впевненість

- **Фотосесія** — бажання зафіксувати себе, залишити візуальний слід
- **Повернення до себе** — після важкого періоду, хвороби, втрати, коли хочеться знову відчувати себе живою

Кожен з цих моментів — унікальний і неповторний. І жінка **довіряє нам бути частиною цього моменту**. Це величезна честь. І величезна відповідальність.

Ми не просто наносимо косметику. Ми:

- **Даруємо впевненість** — коли жінка знає, що виглядає бездоганно, вона інакше тримає голову, інакше посміхається, інакше говорить
- **Створюємо спогади** — фотографії з того дня назавжди збережуть образ, який ми створили
- **Знімаємо тривогу** — наша спокійна професійна робота заспокоює нервову наречену чи схвильовану випускницю
- Підкреслюємо індивідуальність — не перетворюємо всіх на однакових, а розкриваємо унікальну красу кожної

Макіяж — це інструмент.

Наша справжня робота — це емоції, які ми створюємо.

Чому знання важливіші за техніки

Техніки змінюються. Тренди приходять і зникають. Cut crease був на піку — тепер здається застарілим. Контурювання «як у Кардашян» вважалося обов'язковим — тепер виглядає перебільшеним.

Але є речі, які **залишаються незмінними**:

- Анатомія обличчя — кістки, м'язи, пропорції працюють за тими самими принципами, що й тисячі років тому
- Фізика світла — закони відбиття, заломлення, поглинання не зміню-

ються від сезону до сезону

- Теорія кольору — компенсаторні пари, споріднені кольори, контрасти працюють однаково в будь-яку епоху
- Психологія сприйняття — мозок читає обличчя за тими самими патернами

Візажист, який розуміє **основу**, здатен:

- адаптувати будь-яку техніку під конкретне обличчя
- працювати з будь-яким типом зовнішності
- приймати рішення, а не шукати готові схеми
- пояснити клієнту, чому саме це рішення — найкраще для неї
- впевнено працювати навіть у нестандартних ситуаціях

Візажист без фундаментальних знань — як водій, який вивчив лише маршрут від дому до роботи. Він може їздити цим маршрутом ідеально. Але варто з'явитися об'їзду — і він загублений.

*Ця книга не пропонує універсальних шаблонів.
Вона навчає принципам, на яких будується
будь-який професійний макіяж.*

Формула професійного мислення

Є лінія мислення, яка має стати автоматичною для кожного візажиста:

Я БАЧУ → Я АНАЛІЗУЮ → Я ПРИЙМАЮ РІШЕННЯ → Я РОБЛЮ

Я БАЧУ

Об'єктивна оцінка того, що переді мною. Не «гарне/негарне обличчя», а факти: форма обличчя, посадка очей, стан шкіри, природний контраст, пропорції. Плюс контекст: освітлення в залі, подія, стиль клієнтки, очіку-

ваний результат.

Я АНАЛІЗУЮ

Порівнюю реальність з бажаним результатом. Визначаю, що потрібно підкреслити, що — м'яко скоригувати. Оцінюю ризики: як макіяж виглядатиме на фото? При різному світлі? Через 8 годин?

Я ПРИЙМАЮ РІШЕННЯ

Вибір конкретних технік, кольорів, продуктів, текстур — з чітким обґрунтуванням кожного кроку. Не «мені так подобається», а «це рішення оптимальне, тому що...»

Я РОБЛЮ

Виконую з постійним моніторингом результату. Кожні кілька хвилин — крок назад, оцінка, корекція за потреби. Макіяж — це процес, а не послідовність механічних дій.

Важливо: Професійний макіяж завжди починається з аналізу, а не з пензля. Саме це відрізняє майстра від аматора.

Для кого ця книга

Це видання буде корисним:

Початківцям

Якщо ви тільки починаєте шлях у візажі — ця книга допоможе одразу закласти правильну базу. Не витратити роки на хаотичне збирання інформації з різних джерел, а отримати системне розуміння професії з самого початку.

Практикуючим майстрам

Якщо ви вже працюєте, але відчуваєте, що «щось не складається» — можливо, справа саме в прогалинах у фундаменті. Ця книга допоможе си-

стематизувати знання, знайти відповіді на питання «чому це не працює?» і вийти на новий рівень.

Тим, хто навчає

Якщо ви викладач, тренер, ментор — цей матеріал може стати основою для структурованого навчання. Системний підхід, логічна послідовність, чіткі принципи — все, що потрібно для якісної освіти.

Матеріал подано так, щоб він **був зрозумілий без профільної освіти**, але водночас **відповідав рівню професійного середовища**. Тут немає зайвого спрощення — є точність і глибина.

Як працювати з цією книгою

Книга побудована за принципом **поступового занурення** — від фундаментальних основ до професійних рішень. Кожен розділ логічно пов'язаний з попереднім і готує до наступного.

Рекомендації:

- **Читайте послідовно** — не пропускайте базові глави, навіть якщо здається, що «це ви вже знаєте». Часто саме в базі ховаються відповіді на складні питання
- **Повертайтеся до матеріалу** — після практики перечитуйте розділи заново. Ви здивуєтеся, скільки нових нюансів помітите
- **Використовуйте як довідник** — схеми, таблиці, чек-листи створені для того, щоб до них повертатися в роботі
- **Практикуйте одразу** — теорія без практики мертва. Після кожного розділу пробуйте застосувати нові знання

Авторська позиція

Ця книга **не про «ідеальний макіяж»**. Ідеального макіяжу не існує — є макіяж, який працює для конкретної людини в конкретному контексті.

Ця книга про **усвідомлений макіяж**. Про розуміння того, чому певні рішення працюють, а інші — ні. Про здатність пояснити кожен свій вибір. Про професійну впевненість, яка базується на знаннях, а не на сліпому копіюванні.

Професійний візаж — це не магія і не «божий дар». Це **система знань, помножена на досвід і уважність до деталей**. І цю систему може опанувати кожен, хто готовий вчитися по-справжньому.

Перш ніж перегорнути сторінку

Якщо ви тримаєте цю книгу в руках — ви вже зробили вибір. Вибір бути не просто людиною з пензликами, а **справжнім професіоналом**.

Попереду — знання, які змінять ваше бачення професії. Анатомія, колір, світло, шкіра, психологія — все, що робить візажиста майстром, а не просто виконавцем.

Готові?

Макіяж — це мова.

Візажист — це перекладач.

А знання — це те, що робить цю мову точною.

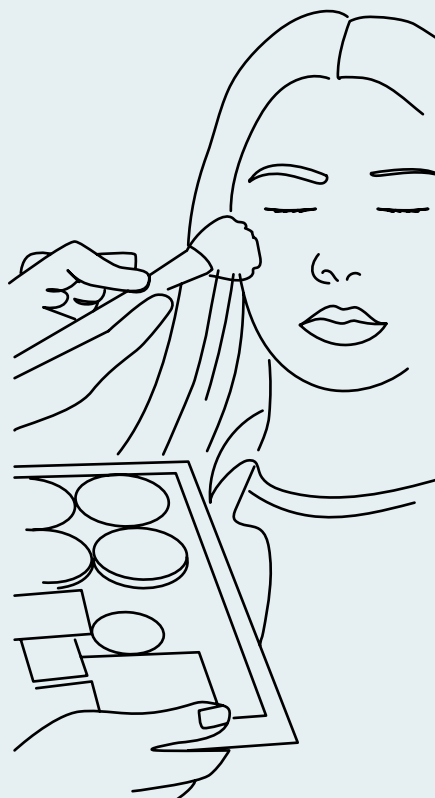
Тоді рушаймо.

РОЗДІЛ 1

Історія та філософія візажу

«Історія макіяжу — це історія того,
як людство намагалося зрозуміти само себе через дзеркало».

— Lisa Eldridge, «Face Paint»

1.1. Макіяж як частина людської культури

Макіяж супроводжує людство значно довше, ніж ми звикли думати. Не століття — **тисячоліття**. Археологічні знахідки свідчать: люди фарбували обличчя ще 100 000 років тому. Задовго до появи писемності, міст і цивілізацій — вони вже змінювали свою зовнішність.

І це не було випадковістю чи грою. Це було необхідністю.

У давніх культурах макіяж виконував функції, про які ми сьогодні рідко замислюємося:

Сакральна функція

Макіяж був частиною релігійних обрядів. Шамани розфарбовували обличчя, щоб увійти в контакт із духами. Жерці Єгипту обводили очі кхольом, створюючи образ, наближений до богів. Це не було естетикою — це був **ритуал, який змінював саму сутність людини в очах спільноти**.

Факт: У Стародавньому Єгипті макіяж очей мав ще й практичне значення — сурма (кхоль) захищала від очних інфекцій, відлякувала комах і зменшувала сліпучість сонця.

Соціальна функція

Макіяж миттєво повідомляв: хто ти в цьому суспільстві. Певні кольори, малюнки, техніки — все це були **маркери статусу, віку, сімейного стану, плеємінної належності**. Одного погляду було достатньо, щоб зрозуміти, хто перед тобою.

У Стародавньому Римі білило на обличчі свідчило про аристократичне походження — тільки ті, хто не працював на сонці, могли дозволити собі білу шкіру. У Китаї часів династії Тан форма брів розповідала про сімейний статус жінки.

Захисна функція

Практичний аспект, про який часто забувають. Пігменти захищали шкіру від сонця, вітру, піску. Тваринний жир із барвниками — перший у світі SPF-крем. Чорна фарба під очима у воїнів — спосіб зменшити відблиски і покращити зір у бою (цей принцип і досі використовують американські футболісти).

Психологічна функція

Макіяж змінював не лише те, як тебе бачать інші, а й те, **як ти відчуваєш себе**. Воїн із бойовим розписом відчував себе сильнішим. Наречена з ритуальним макіяжем — готовою до нового життя. Це працювало тисячі років тому. Це працює й сьогодні.

Макіяж ніколи не був випадковим. Навіть у найдавніших формах він мав чітку логіку, глибокий сенс і конкретну мету.

1.2. Макіяж у різні історичні епохи

Кожна епоха створювала власне уявлення про красу. І макіяж слугував інструментом втілення цього уявлення. Прослідкувати еволюцію — означає зрозуміти, чому ми робимо те, що робимо сьогодні.

Стародавній Єгипет (3000 р. до н.е. — 30 р. до н.е.)

Єгипет — перша цивілізація, де макіяж став системою. Не просто фарбування — а продумана естетика з чіткими правилами.

- **Очі** — головний акцент. Чорна підводка (кхоль із галеніту) і зелені тіні (малахіт) створювали характерний мигдалеподібний розріз
- **Брови** — підкреслені, часто подовжені до скронь

- **Шкіра** — охра і глина для вирівнювання тону
- **Губи та щоки** — червона охра для свіжості

Цікаво: Макіяж в Єгипті носили всі — чоловіки, жінки, фараони і раби. Це не було питанням статі чи класу. Це було питанням культури.

Стародавня Греція та Рим (800 р. до н.е. — 476 р. н.е.)

Греки обожнювали **природну красу**. Макіяж мав бути непомітним — лише підкреслювати те, що дала природа. Ідеал — чиста шкіра, симетрія, пропорційність.

Римляни пішли далі. Для них макіяж став **індустрією**. З'явилися перші косметичні крамниці, перші «візажисти» — раби-орнатрікси (cosmetae), які спеціалізувалися виключно на макіяжі господинь.

Факт: Римський поет Овідій написав цілу поему «Про косметичні засоби для жіночого обличчя» — можливо, першу книгу про макіяж в історії.

Середньовіччя (V—XV ст.)

Темні часи для макіяжу. Церква оголосила його гріхом — спробою обманути Бога, який створив обличчя таким, яким воно є.

Ідеал краси — бліда, майже прозора шкіра як символ чистоти та духовності. Жінки відбілювали шкіру, виголювали брови та волосся по лінії лоба, щоб збільшити його візуально.

Цікаво: Саме в Середньовіччі з'являється концепція «nature enhancing» — макіяжу, який виглядає як його відсутність. Ідея, яка домінує і сьогодні.

Ренесанс та Бароко (XV—XVII ст.)

Відродження інтересу до обличчя як до **об'єкта мистецтва**. Італійські художники вивчають анатомію, пропорції, гру світла і тіні. Ці знання пе-

реходять у макіяж.

Бароко доводить декоративність до максимуму: густий білий тон, яскраві рум'яна, мушки (штучні родимки, кожна з яких мала своє значення).

- Мушка біля ока — «пристрасна»
- Мушка на щоці — «трайлива»
- Мушка біля рота — «кокетлива»

Вікторіанська епоха (XIX ст.)

Знову поворот до стриманості. Помітний макіяж — ознака «занепалих жінок». Респектабельні дами мали виглядати **природно**.

Щипали щоки і кусали губи перед виходом, щоб додати кольору. Використовували рисовий порошок і бурякові відвари — все, що можна було списати на «природний рум'янець».

Для візажиста: Саме Вікторіанська епоха народила концепцію «по makeup makeup» — макіяжу, який виглядає як чиста шкіра.

XX століття: народження індустрії

Все змінилося з появою **кіно**. Камера вимагала іншого макіяжу — щільнішого, контрастнішого. З'явився попит на професіоналів.

1910-1920-ті: Ера німого кіно

Макс Фактор створює перші продукти для камери. Термін «make-up» входить в обіг.

1930-1940-ві: Золота ера Голлівуду

Чіткі брови, драматичні очі, червоні губи. Марлен Дітріх, Грета Гарбо — обличчя, які визначили епоху.

1950-ті: Час жіночності

Мерилін Монро, Одрі Гепберн — два протилежні, але рівно культові образи.

1960-ті: Революція

Твіггі і величезні очі з накладними війми. Акцент зміщується з губ на очі.

1970-1980-ті: Експерименти

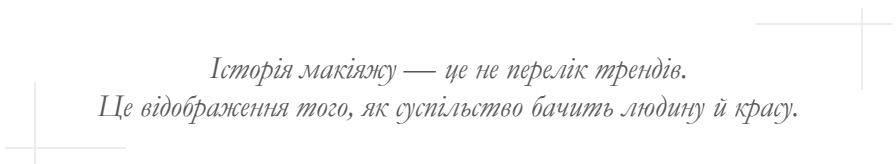
Диско, панк, глем-рок — макіяж стає інструментом самовираження.

1990-ті: Мінімалізм

Кейт Мосс, «героїновий шик». Реакція на надлишок 80-х.

2000-ні та далі: Ера інформації

YouTube, Instagram, TikTok. Макіяж демократизується. Контурювання, бейкінг, стробінг виходять з backstage.

*Історія макіяжу — це не перелік трендів.
Це відображення того, як суспільство бачить людину й красу.*

1.3. Макіяж як відображення епохи

Кожен макіяж — це **документ свого часу**. Подивіться на фотографію — і без дати ви визначите десятиліття за макіяжем.

Макіяж завжди реагує на контекст:

Соціальні зміни

Коли жінки отримали право голосу — з'явилася червона помада як символ впевненості. Коли в 60-ті молодь заявила про себе — макіяж став інструментом бунту.

Роль жінки в суспільстві

Коли жінка була «прикрасою дому» — макіяж підкреслював ніжність. Коли увійшла в бізнес — з'явився «power makeup».

Розвиток технологій

Чорно-біле кіно вимагало контрасту. HD-камери показали кожну пору — з'явилися blur-праймери. Смартфони змінили контурування.

Для візажиста: Сліпе копіювання трендів минулого без розуміння їхнього походження виглядає недоречно. Професіонал адаптує ідеї під сучасний контекст.

1.4. Від декоративності до професії

Переломний момент — поява **кінематографу**. Камера перетворила макіяж на технічну дисципліну.

Камера бачить інакше:

- Фіксує текстуру, яку око пропускає
- Змінює кольори залежно від освітлення
- Безжальна до помилок

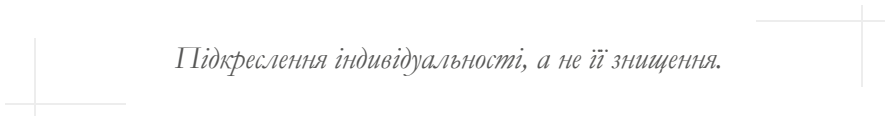
Нові вимоги:

- **Робота зі світлом** — як читається рельєф
- **Адаптація до камери** — що добре наживо, може бути жахливим на екрані
- **Контроль фінішу** — матовий, сатиновий, сяючий
- **Стійкість** — години зйомок під гарячим світлом

*Макс Фактор почав кар'єру як гример
при російському імператорському театрі, а став легендою Голлівуду.
Він довів: макіяж — це наука, а не тільки мистецтво.*

1.5. Філософія сучасного макіяжу

Сучасний макіяж — не маска. Не спроба змінити людину. Філософія ґрунтується на ключовому принципі:

Підкреслення індивідуальності, а не її знищення.

Адаптація, а не уніфікація

Немає «правильного» обличчя. Є конкретна людина з унікальними рисами. Завдання — знайти рішення для цього обличчя.

Робота з реальним обличчям

Ідеальних облич не існує. Асиметрія, особливості — часто саме вони роблять обличчя цікавим. Кевун Аусоін: «Я допомагаю людям побачити красу, яка в них уже є».

Повага до віку

Макіяж 50-річної жінки не має робити її 30-річною. Він має зробити її красивою **50-річною жінкою**.

Усвідомлений вибір

Кожен продукт, кожна техніка має обґрунтування. Не «бо модно», а «бо оптимально для цієї задачі».

1.6. Роль візажиста у сучасному світі

Сучасний візажист — це:

Аналітик

Спостереження, оцінка, аналіз — перш ніж взяти пензель.

Стратег

Кожне рішення — частина плану: що підкреслюємо, що пом'якшуємо, чому.

Технік

Володіння інструментами, розуміння продуктів — база реалізації ідей.

Психолог

Розуміння клієнта, заспокоєння тривоги, робота з очікуваннями.

Відповідальна особа

Візажист несе відповідальність за результат. Знає **чому** певний макіяж доречний.

*Здатність аналізувати, приймати рішення та відповідати за них —
це те, що відрізняє професіонала від виконавця.*

Висновки розділу

- **Історія макіяжу формує професійне бачення** — розуміння витоків дозволяє свідомо застосовувати техніки
- **Філософія визначає підхід** — чи працюєте з людиною, чи перетворюєте на когось іншого
- **Контекст завжди має значення** — ідеальний макіяж однієї епохи недоречний в іншій
- **Професія — більше, ніж техніка** — це здатність бачити, аналізувати, вирішувати

*Візажист, який розуміє минуле й усвідомлює контекст,
здатний створювати актуальний і професійний макіяж сьогодні.*

РОЗДІЛ 2

АНАТОМІЯ ОБЛИЧЧЯ ТА ФІЗІОГНОМІКА

Рельєф • Світло • Тінь • Корекція • Читання обличчя

2.1. Чому анатомія — це основа майстерності

Кожне обличчя — це унікальна скульптура, створена природою. Щоб працювати з нею майстерно, потрібно розуміти її архітектуру: де розташовані об'єми, де знаходяться западини, як падає світло і де утворюються тіні. Без цього розуміння будь-який макіяж перетворюється на малювання наосліп.

Коли ви бачите череп без шкіри та м'язів, ви бачите ті самі кістки, на яких базується будь-яка корекція. Ми орієнтуємося не на абстрактні правила, а на те, що дала нам природа — анатомічні западини, виступи та площини.

«Якщо ви хочете створити щось унікальне, спробуйте повторити те, що вже створила природа.» — Антоніо Гауді

Цей принцип ідеально підходить для роботи візажиста. Наше завдання — не перемальовувати обличчя заново, а відновлювати та підкреслювати те, що було задумано природою спочатку.

2.2. Основні лінії обличчя

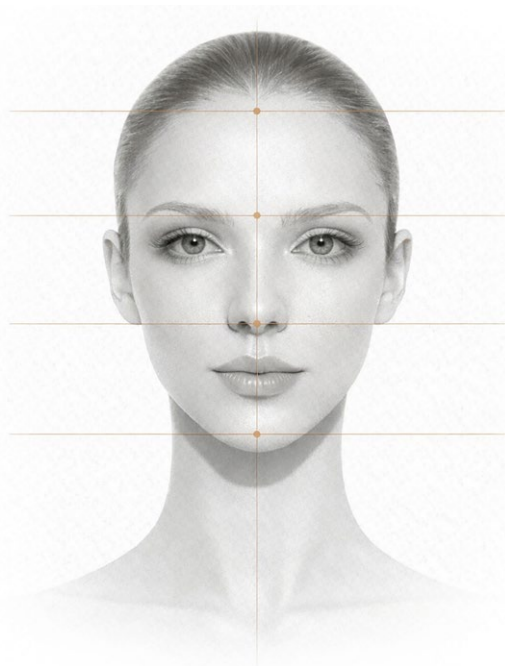
Обличчя поділяється на зони чотирма основними горизонтальними лініями. Кожна з цих ліній має свою найвищу або найнижчу точку, і саме відстані між цими точками визначають горизонтальний поділ обличчя.

Чотири основні лінії

- Лінія росту волосся — верхня межа лоба
- Лінія брів — розділяє верхню третину від середньої
- Лінія скул (тіньова западина) — межа середньої та нижньої частин
- Лінія нижньої щелепи — контур овалу обличчя

Кожна з цих ліній є ламаною, а не прямою. Вона має точку злому — найвищу або найнижчу точку. Саме ці точки злому є орієнтирами для моделювання.

Відстані між точками злому на різних лініях мають бути приблизно однаковими — це створює гармонійний лінійний ритм обличчя.

2.3. Три площини обличчя

Обличчя — це об'ємна модель, яку ми не можемо бачити повністю з однієї точки. Залежно від положення голови (анфас, три чверті, профіль) ми бачимо різні площини.

Центральна площина

Простягається від центру обличчя до скулових точок і апексу брови, спускаючись до підборіддя. Це та частина, яку клієнт бачить, дивлячись на себе прямо в дзеркало. Центральна площина завжди знаходиться у світлі.

Бокові площини

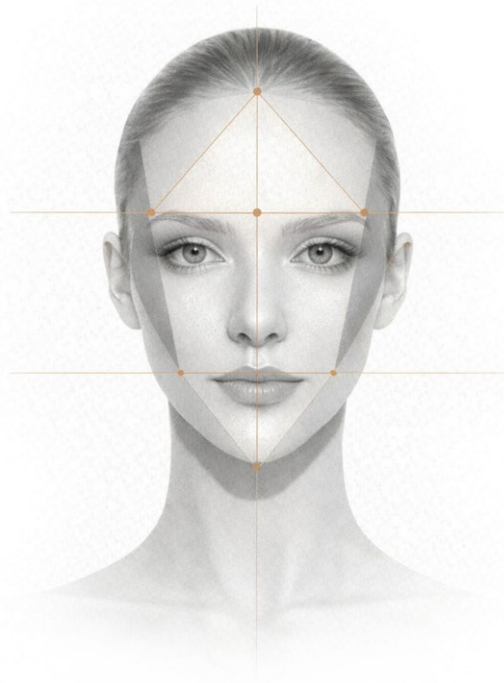
Дві бокові площини розташовані від апексу брови до скули і далі до вуха. Вони завжди знаходяться у півтіні або тіні, оскільки світло падає переважно спереду.

Єдине універсальне правило корекції: центральна площина завжди у світлі, все що за нею — у тіні. Виділяючи центральну площину як об'ємну, ви завжди отримаєте правильну корекцію.

Світловий ромб обличчя

Якщо з'єднати найвищі точки основних ліній (на лобі, скулах та підборідді), утворюється світловий ромб — зона максимального світла на обличчі. Контрастність цього ромба визначає виразність рельєфу:

- Надлишок світла та об'єму — обличчя виглядає повнішим
- Недостатньо світла — обличчя виглядає плоским, втомленим

2.4. Рельєф обличчя

Рельєф — це об'ємне зображення на площині. Він складається з трьох елементів: западин, об'ємів (бліків) та плоских ділянок між ними. Ці елементи завжди працюють парами.

Рельєфна пара: западина + об'єм

Між западиною та об'ємом існує взаємозв'язок: чим глибша западина, тим вищим здається об'єм поруч, і навпаки. Зменшуючи глибину западини, ми автоматично зменшуємо висоту сусіднього об'єму.

Приклад: Якщо ви хочете зменшити виступ скули, не обов'язково затемнювати саму скулу. Достатньо зменшити контрастність підскулової западини — і скула автоматично стане менш виразною.

Три типи рельєфу

1. Вроджений рельєф

Формується з народження. Спочатку переважають рівні ділянки, але з перших днів життя м'язи обличчя починають працювати: дитина реагує на світло, відкриває та закриває очі, плаче, усміхається, їсть. Поступово рівні ділянки діляться на западини та об'єми.

2. Мімічний рельєф

Розвивається індивідуально протягом життя. Малюнок обличчя стає унікальним залежно від способу життя та професії. Наприклад, у людей розмовних професій носогубна складка проявляється раніше і з віком стає глибшою.

Увага: Не ставте собі завдання прибрати мімічний рельєф — це неможливо і виглядатиме неприродно. Завдання — максимально вирівняти, зм'якшити контрастність.

3. Віковий рельєф

Формується після 50-60 років як результат накопичення вродженого та мімічного рельєфу. Через витончення епідермісу, зменшення вироблення колагену та еластину в дермі, зменшення шару гіподерми починається процес обвисання шкіри, з'являються зморшки.

Чим контрастніший рельєф — тим старшим виглядає обличчя. Додавання тіні в зону западини або активне використання хайлайтера робить рельєф контрастнішим і візуально додає віку.

2.5. Світло та тінь

Природа сама анатомічно вибудовує світлові моменти на об'ємах обличчя. Наше завдання — зрозуміти цю систему і працювати з нею, а не проти неї.

Правила освітлення робочого місця

Для якісної роботи потрібне правильне освітлення:

- Три площини обличчя = три джерела світла (або два перехресних)
- Попереду моделі — рівномірне світло з 2-3 сторін
- Позаду моделі — затемнення (тінь)

При правильному освітленні видно всі нюанси, переходи, рефлекси та півтіні.

Відстань роботи

Працюйте на відстані витягнутої руки від моделі. Це дозволяє бачити всі нюанси та порівнювати дві сторони обличчя.

Увага: Типова помилка: робота надто близько. Тоді ви бачите лише фрагменти — очі АБО губи АБО скулу, але не порівнюєте симетрію та глибину тушовки.

Практична порада: Регулярно відходьте від моделі і порівнюйте одну та другу сторону, повертаючи її обличчя.

Засоби зображення рельєфу

Для точного підбору скульптуруючих засобів використовуйте шкалу контрастності. Прикладіть її до обличчя моделі та визначте найсвітліший і найтемніший відтінки шкіри.

Необхідні засоби:

- Світліше за шкіру на 2 тони — для світла та хайлайтера
- Темніше за шкіру на 1-2 тони — для півтіні
- Темніше за власну тінь на 2 тони — для активної тіні

Моделюючі продукти мають бути того ж колірного тону, що й шкіра. Орієнтуйтеся на загальний відтінок.

2.6. Світлові акценти (об'єми)

Світло наносимо на ті зони, які хочемо візуально наблизити, збільшити, підкреслити.

Ніс

- Спинка носа — світла, але НЕ хайлайтерна (найближча точка до очей)
- Біл на кінчику носа — трохи вище вершинки
- Біл на переносиці (перехрестя спинки носа з надбровою дугою) — найактивніший біл
- Маленькі білі по центральній осі мають бути в 2-3 рази менші за товщину спинки носа

Світлом можна не тільки збільшувати, а й зменшувати ніс — підняти білік вище означає скоротити візуальну довжину.

Скула

Блік розташовується на кістці, на перехресті центральної та бокової площин. Напрямок — від кістки до вушка і до кутика уст.

Увага: НЕ заходьте в носогубну складку (підкреслите об'єм щоки) і НЕ заходьте у вісок (там западина, півтінь).

Над губою

‘Талочка’ наноситься тільки в центральній зоні, де перетин шкіри з губою — НЕ по всій довжині губи.

Підборіддя

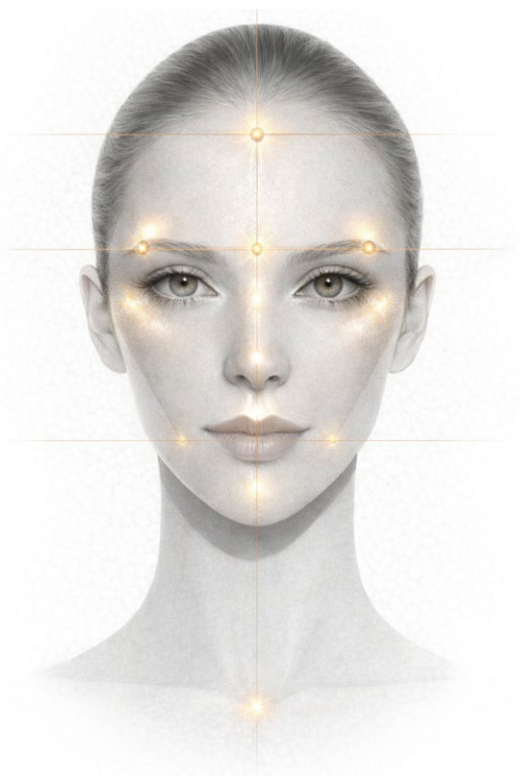
Блік по центральній осі. Якщо підборіддя високе — білік ставимо вище (щоб підняти, скоротити візуальну довжину).

Очі

- Внутрішній кутик
- Підбровна зона
- Центральна зона рухомої повіки (над райдужкою та зрачком)

Лоб

Якщо маленька висота лоба — хайлайтер над апексом брови (розширити об'єм та висоту). Якщо високий лоб — хайлайтер НЕ потрібен (зробите ще об'ємнішим).

2.7. Тіні та півтіні (западини)

Три основні западини черепа — це очі (найактивніша), рот (друга за активністю) та скули (третя). Логічно робити там активне затемнення.

Скула — найактивніша тінь

Розташовується під активним об'ємом скули. Напрямок: від вухка до губ, але нижче хайлайтера. Найактивніша точка тіні знаходиться під найактивнішою точкою об'єму.

Практична порада: Попросіть модель посміхнутися — м'яз завертається як 'ключка'. Це допоможе знайти правильне розташування.

Увага: НЕ доводьте різко до носогубної складки — підкреслите мішечок, додасте віку.

Тінь має бути суцільною, М-подібною: скула → вісок → підщелепна зона.

Вісок

Півтінь (не активна тінь!) від скули до апексу брови, там де площина виску переходить до лоба.

Підщелепна зона

Півтінь від скули вниз по овалу обличчя. Робиться на перехресті щоки в шию, НЕ під щелепою.

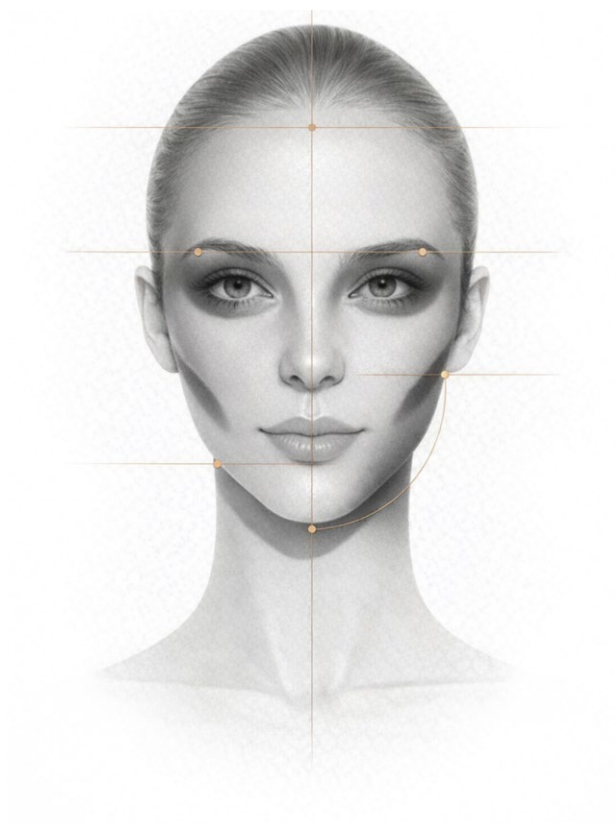
Ніс

Півтінь на бокових зонах носа — на 2 тони світліша за корекцію скули!

Увага: Ніс ближче до нас. Якщо зробити темно — будуть смужки.

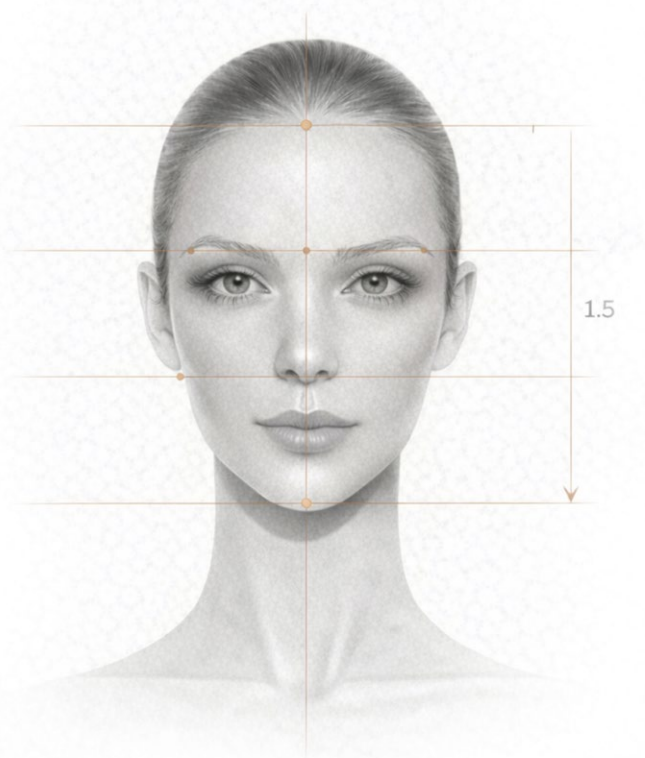
Починайте з найширшої частини, орієнтуючись на бік. Витримуйте вертикаль від найтоншої частини носа. Якщо довгий ніс — корекція під носом ('курносим' ефект).

2.8. Пропорції обличчя

Ідеальні пропорції

Довжина обличчя має бути приблизно в 1,5 рази більша за ширину. Три горизонтальні зони (від росту волосся до початку носа, від початку до кінчика носа, від кінчика до підборіддя) мають бути приблизно рівними.

Корекція довгого обличчя

Коли довжина значно перевищує ширину $\times 1.5$:

- Зменшити підщелепну тінь
- Більше розкрити підлобну зону
- Зачіска: відкритий лоб
- Бліки над вісочною зоною, над бровною дугою (розширення лоба)
- Півтінь під волоссям та на підборідді (спресувати зверху і знизу)
- Хайлайтер на скулі зміщується далі від центру (розширити ширину)
- Скульптор на скулі менш активний, зміщується збоку
- Корекція широкого обличчя

- Підняти півтінь на підборідді (об'єм зміщується вище)
- Півтінь під волоссям, в очах, на носі
- Зачіска: довге волосся, накрутка (прибрати ширину)
- Корекція скул опускається нижче, напрямом від вуха до губ
- Хайлайтер на скулі нижче звичайного

Важливо про ‘типи облич’

Насправді не існує чисто круглих, квадратних чи трапецієподібних облич. Всі обличчя змішані: одна частина може бути трапецієподібною, друга — прямокутною, верхня — круглою.

Замість того щоб визначати ‘тип обличчя’, орієнтуйтеся на універсальне правило: центральна площина завжди у світлі, все що за нею — у тіні.

2.9. Геометрія напрямку в макіяжі

Побудова макіяжу базується не лише на розподілі світла і тіні, але й на **напрямку основних ліній обличчя**. Саме взаємодія цих ліній формує відчуття гармонії, балансу та структурності образу.

У професійній практиці макіяжу важливо, щоб ключові елементи — форма брови, напрямок тушування тіней, лінія скульптури скули та розташування рум'ян — підпорядковувалися **єдиній геометричній логіці**. Коли ці елементи підтримують один напрямок, макіяж виглядає цілісним і природно інтегрується в анатомію обличчя.

У більшості випадків **лінія брови** виступає основною направляючою. Вона визначає кут і характер побудови інших ліній, допомагаючи сформувати узгоджену структуру макіяжу.

Принцип узгодженості ліній

Основні елементи макіяжу повинні працювати в одному напрямку:

- лінія брови
- напрямок скульптури скули
- розташування рум'ян
- форма тушування тіней
- напрямок стрілки

Якщо ці елементи мають різні або суперечливі напрямки, обличчя втрачає чіткість геометрії, а макіяж виглядає неорганізованим.

Єдина логіка напрямків створює **структурований і гармонійний образ**.

Основні типи побудови напрямку

Висхідний напрямок

Основні лінії спрямовані у бік апексу брови.

Такий напрямок візуально підтягує риси обличчя, створює ефект ліфтингу та робить погляд більш відкритим.

Нейтральний напрямок

Лінії розташовуються ближче до горизонталі та підтримують природну анатомію обличчя.

Цей підхід дозволяє зберегти баланс пропорцій без активної корекції.

Корекційний напрямок

Напрямок ліній змінюється відповідно до індивідуальних особливостей обличчя.

Наприклад, при витягнутій формі обличчя більш горизонтальні акценти допомагають візуально збалансувати пропорції.

Професійне правило

Гармонійний макіяж формується тоді, коли всі елементи підтримують єдину **систему напрямків**.

Саме ця узгодженість дозволяє поєднати світло, тінь і форму в цілісну композицію.

2.10. Балансування асиметрії

Обличчя у всіх асиметричне від природи. Повна симетрія виглядала б неприродно і навіть лячно. Наше завдання — не створити ідеальну симетрію, а досягти балансу.

Парні елементи для балансування

- Брови
- Очі (внутрішні та зовнішні кутики)

- Кутики носа, крила
- Кутики уст

Правило балансування

Якщо один елемент опущений, а другий піднятий — опущений підіймаємо, піднятий опускаємо. Балансування відбувається по всіх площинах: скулова, вісочна, очі, брови, апекси.

Два типи асиметрії

Вроджена асиметрія

Коли один глаз вище, другий нижче, і вся частина обличчя з одного боку зміщена. Таку асиметрію виправляти бровами НЕ рекомендується — доведеться жертвувати великою кількістю власних волосків і домальовувати на голій шкірі.

При вродженій асиметрії знаходимо лінію горизонту по кутиках очей клієнта і вибудовуємо брови паралельно цій лінії — тоді асиметрія не кидається в очі.

Набута асиметрія

Різна ширина або густота брів, хтось перещипав, хтось укоротив кінчики. Таку асиметрію можна і потрібно виправляти.

Практична порада: Для перевірки симетрії фотографуйте клієнта в кількох позах: з нахмуреними бровами, з піднятими (здивованими), та зверху вниз — тоді бачите верхні лінії.

2.11. Анатомія брови

Брова лежить на круговому м'язі ока, тому вона рухлива. Вона розташована на надочному краї лобної кістки, але не вся — частина знаходиться у западині, де кістка відсутня. Саме тому там складно малювати рівну лінію.

Три частини брови

Головка (перші 5-7 мм)

Волоски тонші, коротші, ростуть хаотично. Від природи головка завжди світліша за тіло брови, бо волоски не створюють такої густоти. Саме тому головку ніколи не роблять темною і чіткою.

Тіло (від головки до злому)

Волоски довші, ростуть діагонально, накладаючись один на одного. Це створює більш активний колір. Ширина брови від початку до злому має бути однаковою.

Хвіст (від злому до кінця)

Волоски можуть бути довшими, ростуть вниз і поступово виходять ‘у нікуди’ зі шкіри. Брова починає звужуватися тільки після злому.

Світлотінь на брові

Найсвітліша частина — головка (тонкі хаотичні волоски) та верхня лінія (світло падає зверху). Найтемніша — середина брови, бо вона знаходиться в заглибленні.

Сучасна природна брова: нижня лінія темніша, верхня — світліша, головка — втушована в шкіру, хвіст виходить у нікуди.

2.12. Побудова форми брови

Чому золоте перетину не завжди працює

Класичне правило побудови від крила носа працює тільки при пропорційному обличчі — коли очі розташовані гармонійно і крила носа не ширші за відстань між очима. У реальності 95% жінок мають широко посажені очі та/або широкі крила носа.

Авторська формула побудови брови

Форма брови визначається трьома ключовими орієнтирами, які допомагають побудувати гармонійну геометрію та зберегти баланс рис обличчя.

Точка А — початок брови

Початок брови визначається як **продовження лінії спинки носа вгору**.

Нижня лінія початку брови повинна проходити так, щоб **охоплювати всі природні волоски**, не зміщуючи їх у бік.

Це дозволяє зберегти природну густоту та правильний напрямок росту волосся.

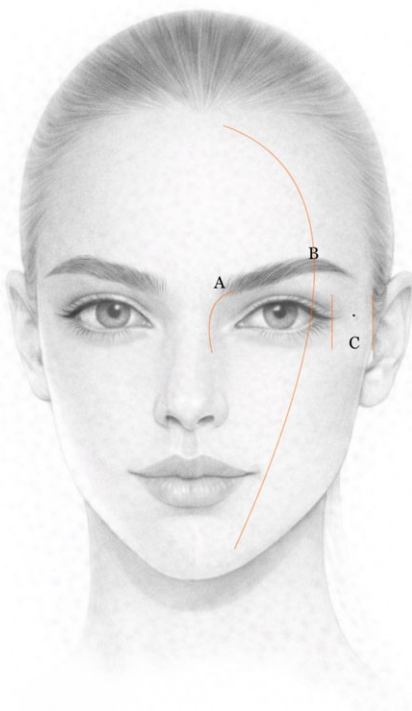
Точка В — найвища точка (апекс)

Апекс брови розташовується у зоні переходу лобної площини в скроневу.

Саме ця точка формує природний вигин брови та визначає характер і напрямок хвоста.

Точка С — хвіст брови

Визначається як **середина відстані між зовнішнім кутиком ока та боковою лінією росту волосся**.

Ширина брови

Оптимальна ширина брови орієнтовно дорівнює ширині нижньої губи, що допомагає зберегти баланс між верхньою та нижньою частинами обличчя.

Баланс форми

Початок брови та її хвіст повинні знаходитися на одній горизонтальній лінії, що створює гармонійну геометрію та правильний напрямок брови.

Відкрита та закрита форма

- Закрита (європейська) — головка і хвіст на одній лінії. ‘Запечатує’ обличчя, підходить для круглого та квадратного типу
- Відкрита (азіатська) — хвіст вище головки. Розширює обличчя, підходить для витягнутого типу

Увага: Хвіст НІКОЛИ не нижче головки — це тягне всю лінію вниз і додає втомленості, старості, смутку.

Вплив зламу на корекцію

- Верхній злам впливає на форму обличчя — чим далі від центру, тим ширшим здається обличчя
- Нижній злам впливає на форму ока — ближче до центру = кругліше око, далі = витягнуте

2.13. Брови та тип обличчя

Кругле обличчя

- НЕ круглі брови — підкреслять округлості
- НЕ прямі — розширяють обличчя

- Максимальний злам, гострий кутик
- Закрита форма

Квадратне обличчя

- М'які лінії, НЕ гострий злам — гострі кути підкреслять угловатість
- Максимально підняти найвищу точку — додати діагональ
- Закрита форма

Витягнуте обличчя

- Відкрита форма або прямі брови
- Хвостик може бути вище головки
- Це розширить обличчя візуально

Трикутне обличчя (широкий лоб, вузьке підборіддя)

- Закрита форма — 'запечатати' широку верхню частину
- Невелика діагональ

Ромбоподібне обличчя

Залежить від того, яка частина ширша. Якщо скули — можна використати відкриту форму. Якщо вісочна зона — працюємо як з трикутником.

2.14. Вікові брови

На обличчі є висхідні та падаючі лінії. Висхідні — лінії молодості (брови вгору, кутики очей вгору, кутики губ вгору). Падуючі — лінії втоми та старості.

Що додає вік

- Брови ‘будиночком’ — коли падаюча частина дорівнює або більша за висхідну
- Перещипані брови — відкривається лобна кістка, з’являються ‘білі бельма’ над очима
- Сивина в бровах — потрібно тонувати
- Занадто тонкі брови-ниточки
- Занадто темні та широкі на віковому обличчі

Правило висхідної лінії

Висхідна частина брови (від головки до злому) має бути **ДОВШОЮ** за падаючу (від злому до хвоста). Це правило молодості.

Чому перещипані брови старять

Брова прикриває частину лобної кістки над оком. Коли брови перещипані — відкривається ця зона, і замість брови ви бачите два світлих ‘бельма’. Це створює враження ще одного нависання над оком і додає хворобливого вигляду.

2.15. Корекція брів

Напрямок вищипування

ЗАВЖДИ вищипуйте по напрямку росту волоска. При вищипуванні проти росту:

- Більше почервоніння та запалення
- Вищий ризик фолікуліту (прищики після корекції)
- Порушується зв’язок волосяного фолікула з м’язом

- Наступні волоски можуть рости прямо, а не в правильному напрямку

Проріджування

Щетинисті волоски (брови, вії) мають коротку стадію активного росту — до півроку. Тому вони швидко оновлюються.

Видаляйте старі довгі волоски (‘гормональні’, як дротики) — вони додають віку. Якщо їх підстригти — будуть стирчати палкою. Краще видалити повністю.

Практична порада: Прочешіть бровку в протилежну сторону. Волоски, які не повертаються у форму — кандидати на видалення.

Чому не можна стригти брови

Волосок не однакового діаметра по всій довжині — він має тоненький кінчик, що сходить нанівець. Коли ви стрижете — обрізаєте цей кінчик, і волосок стає коротким ‘торчуном’, який жодним гелем не укладеться.

2.16. Фізіогноміка: мистецтво читати обличчя

Фізіогноміка — це наука про визначення характеру та особистості людини за рисами обличчя. Вона базується на спостереженні за формою та особливостями різних елементів обличчя та їх поєднаннями.

Навіщо візажисту фізіогноміка

- Краще розуміти клієнта та його потреби
- Пояснювати, чому певна форма брови підійде або ні
- Уникати змін, які можуть негативно вплинути на сприйняття людини
- Встановлювати кращий контакт — розуміти, хто перед вами

П'ять ключових зон обличчя

Найбільш інформативні зони для читання характеру:

- Брови — характер, вік, емоції, енергія дій
- Очі — душа, внутрішній світ, емоційність
- Ніс — інтуїція, глибина аналізу, фінансове чуття
- Губи (рот) — швидкість прийняття рішень, чуттєвість
- Вуха — схильність слухати, далекоглядність

2.17. Форма обличчя та характер

Овальне обличчя

Витягнута, збалансована форма. Вважається гармонійною, що олицетворює баланс між емоційною та інтелектуальною сферами.

- Типові риси характеру: м'якість, дружелюбність, хороша комунікація
- Люди з овальним обличчям часто спокійні та урівноважені, легко адаптуються до різних ситуацій

Кругле обличчя

Обличчя ширше, з м'якими обрисами та округлими щоками.

- Характеристика: відкритість, прагнення до співпраці
- Такі люди схильні до емпатії та турботи про інших, але можуть уникати конфліктів
- Професії: успішні в областях, що вимагають командної роботи та комунікації

Квадратне обличчя

Угловате, з чіткими скулами та підборіддям.

- Характеристика: рішучість, стабільність
- Люди з квадратним обличчям часто стійкі, схильні до лідерства
- Типові риси: упертість, схильність до самостійного вирішення проблем

На людей з квадратним обличчям можна покластися — вони не підведуть.

Трикутне обличчя

Широкий лоб та вузьке підборіддя.

- Характеристика: креативність, вміння справлятися з труднощами
- Типові професії: успішні в творчих та нестандартних областях
- Типові риси: амбіційність, енергійність

Прямокутне обличчя

Довге, вузьке обличчя.

- Характеристика: часто вказує на інтелект та прагнення до досягнення цілей
- Типові професії: управління, консалтинг, юриспруденція, наука, педагогіка
- Люди з такою формою схильні до самоаналізу та планування

2.18. Форма носа та характер

Прямий ніс

Прямий профіль, без горбинки.

- Характеристика: раціональність, впевненість
- Люди з прямим носом впевнені в собі та розсудливі

- Схильні до логічного мислення, вміють контролювати емоції, орієнтовані на результат

Ніс з горбинкою

- Характеристика: рішучість, впертість
- Найчастіше це лідери та люди, впевнені у своїх діях
- Володіють стратегічним мисленням, орієнтовані на досягнення цілей, уникають дрібних конфліктів

Довгий ніс

Ніс помітно довший за середній, з плавною лінією.

- Характеристика: вдумливість, цілеспрямованість
- Власники довгого носа схильні до глибокого аналізу та надають перевагу довгостроковим планам
- Відзначаються інтелектуальною глибиною, витримкою, надають перевагу практичним рішенням

Приклад: Ви не знайдете жодного адвоката чи слідчого з кирпатим носом — всі будуть з довгими носами. Ці професії вимагають глибокого аналізу та побудови логічних ланцюжків.

Короткий ніс

Ніс коротший за середній, іноді з округлим кінчиком.

- Характеристика: швидка реакція, товариськість
- Люди з коротким носом схильні до непосередності та швидкого прийняття рішень
- Відзначаються жвавістю розуму, гнучкістю, практичним підходом, схильні до підтримання гармонійних відносин

Кирпатий ніс

Ніс з піднятим кінчиком.

- Характеристика: легкість, оптимізм
- Такі люди володіють позитивним настроєм та дружелюбні
- Креативні, легко адаптуються, швидко вирішують задачі, надають перевагу золотій середині

Чому в beauty-сфері всі кирпаті? Бо ми легкі в комунікації, швидко знаходимо спільну мову з клієнтами. Кирпатий ніс = легкість та швидкість рішень.

Ніс ‘картоплею’

Широкий, округлий ніс з помітно розширеним кінчиком.

- Характеристика: доброзичливість, приземленість
- Власники такого носа часто товариські, відкриті та схильні до прояву теплоти у спілкуванні
- Практичні та приземлені, володіють хорошим почуттям гумору, гнучкі у спілкуванні

Інтуїція та ніс

Якщо основа носа (там, де він кріпиться) вище за кінчик — людина володіє супер-інтуїцією. Вона сама не знає, звідки все знає. Така форма носа говорить про здатність ‘занурюватись глибше’ за інших.

2.19. Губи та рішучість

Повні губи

Широкі та об’ємні губи.

- Характеристика: емоційність, щедрість
- Власники повних губ схильні до прояву турботи про інших та вираженої емоційності
- Товариські, вміють виражати свої почуття, володіють добросердечністю

Увага: Чим більші губи — тим людина МЕНШ рішуча, тим довше приймає рішення. Це важливо враховувати при консультуванні клієнтів.

Тонкі губи

Вузькі, тонкі губи.

- Характеристика: стриманість, незалежність
- Люди з тонкими губами схильні до раціональності та самоконтролю
- Практичні, скритні, володіють високою концентрацією, надають перевагу зберіганню дистанції у спілкуванні

Чим вужчі губи — тим людина рішучіша, швидше готова дати відповідь та прийняти рішення.

Широкий рот

Рот, ширина якого помітно перевищує середню.

- Характеристика: експресивність, впевненість
- Люди з широким ротом володіють яскраво вираженими комунікативними навичками та часто впевнено виражають свої думки
- Енергійні, відкриті, схильні до підтримки інших та володіють сильною присутністю у спілкуванні

Вузький рот

Рот вузький як по ширині, так і по товщині.

- Характеристика: стриманість, замкнутість
- Власники вузького рота частіше закриті та надають перевагу зберігання особистого простору
- Схильні до обережності, надають перевагу глибоким розмовам, приховують свої емоції

Як губи впливають на сприйняття

Для того, щоб вас більше і впевненіше слухали, потрібно посилити акцент на всю нижню третину обличчя:

- Яскравий колір губ (класична червона помада)
- Довгі сережки на рівні нижньої третини обличчя

Це підсилить вас як спікера — вас будуть вдумливіше слухати.

2.20. Очі та емоційність

Великі очі

Очі, які помітно більші за середній розмір, з яскраво вираженою райдужкою.

- Характеристика: відкритість, допитливість
- Власники великих очей зазвичай емоційні та чуттєві, схильні до сприйняття зовнішнього світу через емоції
- Дружелюбні, легко виражають почуття, володіють багатою уявою, допитливі

Маленькі очі

Очі менші за середній розмір, часто з вузьким поглядом.

- Характеристика: стриманість, уважність
- Люди з маленькими очима схильні до концентрації та спостережли-

вості, часто схильні до аналізу

- Схильні до зосередженості, спостережливі, обережні у спілкуванні, вміють приховувати емоції

Глибоко посаджені очі

Очі, розташовані глибоко в очницях, з виразними тінями.

- Характеристика: мудрість, інтровертованість
- Власники глибоко посаджених очей часто схильні до самоаналізу та рефлексії
- Зосереджені, схильні до роздумів, володіють терпінням, надають перевагу усамотненню

Мигдалеподібні очі

Очі мигдалеподібної форми з витягнутим розрізом.

- Характеристика: таємничість, дипломатичність
- Люди з мигдалеподібними очима схильні до стриманості та вміють знаходити підхід до людей
- Проникливі, вміють спостерігати, зберігають спокій, дипломатичні

Нахил очей

Висхідний нахил

Очі, зовнішні кутики яких знаходяться вище внутрішніх.

- Характеристика: оптимізм, впевненість
- Власники очей з висхідним нахилом зазвичай позитивні, цілеспрямовані та впевнені в собі
- Енергійні, дружелюбні, легко адаптуються до змін

Низхідний нахил

Очі, зовнішні кутики яких знаходяться нижче внутрішніх.

- Характеристика: спокій, співчуття
- Люди з низхідним нахилом очей схильні до емпатії та часто проявляють терпимість та спокій
- Співчутливі, терплячі, орієнтовані на допомогу іншим, схильні до підтримки оточуючих

Відстань між очима

- Широко посажені очі (95% жінок) — більш широкий погляд на речі, як ‘трав’ в природі
- Близько посажені очі (частіше у чоловіків) — фокус на меті, як ‘хижаки’ в природі

2.21. Вуха та слухання

Великі вуха

Вуха більше середнього розміру, часто помітні та виділяються.

- Характеристика: товариськість, допитливість
- Люди з великими вухами, як правило, легко знаходять спільну мову з оточуючими та відкриті для нових знань
- Допитливі, дружелюбні, легко адаптуються, схильні до спілкування

На людей з великими вухами можна ‘навішати багато локшини’ — вони люблять слухати. Такі клієнти оцінять ваші детальні пояснення.

Маленькі вуха

Вуха менше середнього розміру, часто прилягають до голови.

- Характеристика: стриманість, обережність

- Люди з маленькими вухами, як правило, уважні до деталей та надають перевагу обдумувати дії перед їх виконанням
- Обережні, схильні до аналізу, практичні, надають перевагу уникати ризиків

Практична порада: Люди з маленькими вухами не люблять довгих розмов. Будьте лаконічними з такими клієнтами.

Відстовбурчені вуха

Вуха, які трохи відстовбурчені від голови, більш помітні в профіль.

- Характеристика: незалежність, оригінальність
- Люди з відстовбурченими вухами часто проявляють незалежність та схильні до нестандартного мислення
- Оригінальні, впевнені в собі, самостійні, схильні до прийняття нестандартних рішень

Приклад: Люди з великими відстовбурченими вухами часто працюють на біржах, в криптовалюті, роблять ставки — у них є здатність пророкувати наперед, знати заздалегідь.

Прилеглі вуха

Вуха щільно прилягають до голови, з мінімальним відступом.

- Характеристика: концентрація, дисципліна
- Власники прилеглих вух часто сконцентровані та схильні до самоконтролю
- Зібрані, зосереджені, уважні, дотримуються структурованого підходу

2.22. Брови та енергія дій

Брови — одна з головних ліній, яку можна змінити миттєво і тим самим вплинути на сприйняття людини та її внутрішню енергію.

Три частини брови в фізіогноміці

Головка — як людина починає

Відповідає за те, як людина вливається в щось нове, її комунікабельність, вмотивованість на початку проекту.

- Активна головка (багато волосків) — легко береться за нове, швидко ‘запрягається’
- Відсутня головка — несамостійність, важко починати нові проекти

Приклад: У новонароджених дітей немає активної головки брови — вони ще не здатні самостійно приймати рішення. З віком головка стає активнішою.

Тіло — як людина працює

Відповідає за те, як людина веде себе в процесі роботи, її здатність ‘пахати’.

- Перещипане тіло — сили на нулі в середині процесу, не здатна довго працювати над проектом

Хвіст — як людина завершує

Найважливіша частина! Відповідає за закінчення справ, досягнення цілей, результати.

- Немає хвоста — НІКОЛИ не доводить справи до кінця
- Дисертація пишеться роками, стосунки не переходять у шлюб, проекти не завершуються

Якщо людина щодня дорисовуватиме собі хвіст олівцем — у неї з’явиться енергія на завершення справ! Її почнуть сприймати по-іншому, і вона сама себе бачитиме інакше.

Форма злому — управління

Піднятий гострий куттик = управління, контроль. Усі головні бухгалтери мають такі брови.

- Ліва брова (права частина обличчя) — управління в сім'ї, стосунках
- Права брова (ліва частина обличчя) — управління на роботі

Практична порада: Якщо потрібно провести серйозну нараду — дорисуйте собі куттик вище. Для романтичного побачення — зробіть м'який плавний злом.

Кучеряві брови

Закручені, кучеряві брови — це завжди про креативність. Серед дизайнерів, архітекторів, креаторів дуже багато людей з кучерявими бровами.

 Увага: Якщо клієнт з кучерявими бровами працює в творчій професії — НЕ випрямляйте їх! Ви можете позбавити його 'суперсили'.

Округлі брови

'Брови-райдуги' — це найпозитивніші люди, які у всьому шукають тільки плюси. Вони завжди надихнуті, мрійливі.

- Не завжди потрібно прибирати цю округлість — особливо для людей творчих професій
- Гострі кути та чіткі лінії можуть заважати їхній творчості

2.23. Лоб та мислення

Високий лоб

Лоб помітно вище середнього, пропорційно довший по відношенню до інших частин обличчя.

- Характеристика: глибокодумність, інтелект

- Власники високого лоба схильні до самоаналізу та стратегічного планування
- Вдумливі, володіють терпінням, цілеспрямовані, стримані в емоціях

Широкий лоб

Лоб помітно ширший порівняно з іншими частинами обличчя.

- Характеристика: відкритість мислення, креативність
- Схильні до експериментів, допитливі, гнучкі у спілкуванні, відкриті до нового

Вузький лоб

Лоб вузький та обмежений по ширині.

- Характеристика: концентрація, упертість
- Люди з вузьким лобом частіше фокусуються на досягненні конкретних цілей
- Цілеспрямовані, зосереджені, стримані, орієнтовані на результат

Низький лоб

Лоб менш витягнутий, коротший порівняно з іншими рисами обличчя.

- Характеристика: практичність, швидкість реакції
- Люди з низьким лобом надають перевагу діяти швидко та напрому
- Рішучі, адаптивні, орієнтовані на результат, схильні до прямолинійності

2.24. Практичне застосування фізіогноміки

Як використовувати знання

- Спостерігайте за клієнтом ще до початку роботи

- Запитуйте про професію та хобі — порівняйте з рисами обличчя
- Адаптуйте стиль спілкування під тип клієнта (маленькі вуха = коротко, великі = можна детальніше)
- Пояснійте свої рекомендації через фізіогноміку — це переконливо
- Попереджайте про наслідки змін форми брів

Питання для роботи з клієнтом

- Чи легко вам починати нові справи? (головка брови)
- Чи часто ви не доводите справи до кінця? (хвіст брови)
- Ким ви працюєте? Яке у вас хобі? (для розуміння, чи підходить форма)
- Чи помічали у себе сильну інтуїцію? (форма носа)

Коли НЕ змінювати

- Кучеряві брови у творчих людей — не випрямляти
- Округлі брови у мрійників та позитивних людей — не робити гострим
- Хвіст брови, якщо людина задоволена своїми досягненнями — не вкорочувати

Коли змінювати

- Немає головки — а людина хоче почати новий бізнес → дорисовувати
- Немає хвоста — а людина не може закінчити важливу справу → дорисовувати
- Занадто гострий кутик — а людина хоче бути м'якшою → згладити

Висновки розділу

Анатомія обличчя — це фундамент, без якого неможлива якісна робота візажиста. Розуміння рельєфу, світла та тіні дозволяє не малювати наосліп, а свідомо моделювати обличчя.

Фізіогноміка додає до цього ще один вимір — розуміння людини, з якою ви працюєте. Це дозволяє не тільки робити красиво, але й робити правильно, з урахуванням індивідуальності кожного клієнта.

Ключові принципи

- Природа — найкращий вчитель. Відновлюйте те, що було задумано, а не перемальовуйте заново
- Центральна площина — у світлі, бокові — у тіні. Це універсальне правило корекції
- Висхідна лінія довші за падаючу — правило молодості
- Брови — головна лінія обличчя, яка задає тон усій корекції
- Кожна риса обличчя розповідає історію — слухайте її

«Все пов'язане: корекція обличчя, очей, носа, губ, брів — це єдина система. Не можна працювати з чимось одним, ігноруючи решту.» — Принцип цілісності

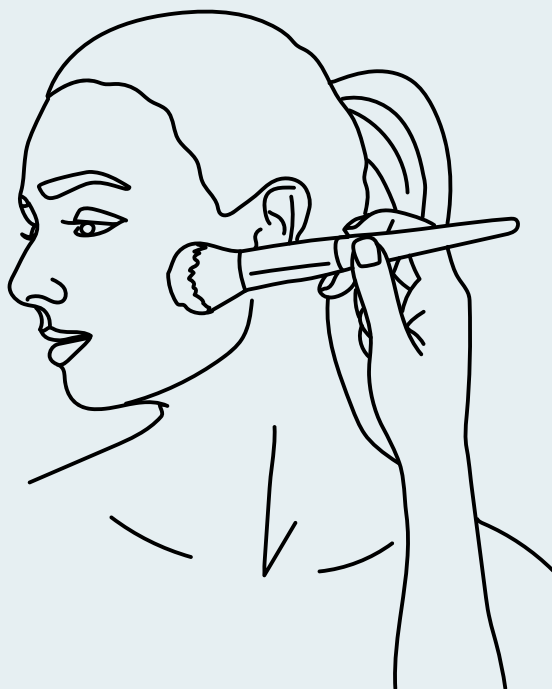
Практикуйте, спостерігайте, аналізуйте — і з часом ви навчитесь бачити обличчя як цілісну систему, де кожен елемент має значення.

РОЗДІЛ 3

Анатомія очей та повік

«Очі — це дзеркало душі. А макіяж очей — це рамка для цього дзеркала. І рамка має підкреслювати картину, а не затьмарювати її».

— Bobbi Brown

3.1. Чому робота з очима потребує анатомічного підходу

Очі — **найскладніша зона в макіяжі**. І водночас — найвідповідальніша. Саме на очі падає перший погляд. Саме очі визначають емоційний посыл образу. Саме тут найчастіше виникають помилки — навіть у досвідчених майстрів.

Причина більшості помилок — **не в техніці, а в нерозумінні будови ока та повіки**. Візажист може ідеально володіти пензлем, знати десятки схем, мати найкращу косметику — але якщо він не бачить анатомію конкретного ока, результат буде випадковим.

Анатомія очей визначає:

- **Як розподіляється світло і тінь** — де тіні природно виглядають глибокими, а де — неприродними
- **Де макіяж «зникає» при відкритому оці** — і це ключовий момент, який ігнорують 90% початківців
- **Які лінії виглядають гармонійно** — а які створюють ефект «важкого» або «падаючого» ока
- **Де наносити акценти** — щоб вони читалися при будь-якому положенні повіки

Пам'ятайте головне правило:

Макіяж очей має виглядати красиво не тільки із заплющеними очима (на фото), але й з відкритими (в реальному житті).

Це здається очевидним, але саме цю помилку роблять найчастіше: малюють красиву картинку на закритому оці, не перевіряючи, як вона виглядає, коли клієнтка дивиться прямо.

Типова помилка: Одна і та сама схема макіяжу не може працювати однаково для всіх типів очей. Cut crease з YouTube на вашій клієнтці

може повністю сховатися в складці або, навпаки, виглядати занадто графічно.

3.2. Будова ока: базові елементи

Перш ніж говорити про техніки, потрібно вивчити «географію» ока — знати кожну зону і розуміти її роль у макіяжі.

Очне яблуко

Сферична структура, яка визначає загальну форму ока. Важливо розуміти: очне яблуко **випукле**, і ця випуклість впливає на те, як лягають тіні і як вони виглядають під різними кутами.

Верхня повіка

Шкіра, що покриває око зверху. Поділяється на:

- **Рухому повіку** — зона від лінії вій до орбітальної складки
- **Нерухому повіку** — зона над складкою до брови

Це поділ є **фундаментальним** для розуміння макіяжу очей.

Нижня повіка

Шкіра під оком. Тут найтонша шкіра на обличчі — близько 0,5 мм (для порівняння: на п'ятках — до 4 мм). Ця зона:

- Схильна до набряків і темних кіл
- Потребує делікатних текстур
- Швидко «з'їдає» продукт через активну міміку

Орбітальна складка (crease)

Лінія, де рухома повіка переходить у нерухому. **Ключова зона для біль-**

шості технік макіяжу очей. Саме в складці зазвичай наносять перехідний або найтемніший колір для створення глибини.

Важливо: Складка — це НЕ фіксована лінія. Її положення і глибина сильно відрізняються залежно від типу повіки. У когось вона виражена, у когось — майже відсутня.

Внутрішній куточок ока

Зона біля носа. Характеристики:

- Природно затінена (через виступ носа)
- Традиційна зона для світлих акцентів і хайлайтера
- При близько посаджених очах потребує особливої уваги

Зовнішній куточок ока

Зона біля скроні. Характеристики:

- Визначає «напрямок» погляду (піднятий чи опущений)
- Традиційна зона для темних відтінків і тушування
- Саме тут закінчуються стрілки

Слизова (ватерлайн)

Внутрішня частина повіки, що контактує з очним яблуком. Може бути пофарбована:

- **Чорним/темним** — для драматичного ефекту, візуально зменшує око
- **Бежевим/тілесним** — нейтралізує почервоніння, освіжає погляд
- **Білим** — візуально збільшує око (обережно — може виглядати неприродно)

Лінія росту вій

Межа між шкірою повіки та очним яблуком. Зона для:

- Підводки
- Заповнення міжвійного простору
- Накладних вій

3.3. Рухома і нерухома повіка: ключове розуміння

Цей розділ — **найважливіший для розуміння макіяжу очей**. Більшість помилок виникає саме через нерозуміння різниці між рухомою і нерухомою повікою.

Рухома повіка

Зона від лінії вій до орбітальної складки. Чому вона «рухома»:

- Постійно рухається при морганні (15-20 разів на хвилину)
- Складається і розправляється при відкриванні/закриванні ока
- Контактує сама з собою, що впливає на стійкість макіяжу

Наслідки для макіяжу:

- Пігмент тут «з'їдається» найшвидше
- Кремові тіні можуть скатуватися в складку
- Підводка відбивається на верхній частині повіки
- Потрібна база для стійкості

Головна проблема: При відкритому оці рухома повіка частково або повністю ховається у складку! Те, що ви намалювали, може просто зникнути, коли клієнтка відкриє очі.

Нерухома повіка

Зона над складкою до брови. Чому вона «нерухома»:

- Не бере активної участі в морганні
- Залишається видимою при відкритому оці
- Формує загальний об'єм і посадку ока

Наслідки для макіяжу:

- Лінії тут сприймаються чіткіше
- Макіяж тримається довше
- Саме тут розміщують основний акцент для навислої повіки

Золоте правило макіяжу очей

*Перевіряйте макіяж при ВІДКРИТОМУ оці,
коли клієнтка дивиться прямо перед собою.
Це єдиний спосіб побачити реальний результат.*

Практичний тест:

1. Нанесіть тіні на закрите око
2. Попросіть клієнтку відкрити очі і дивитися прямо
3. Оцініть: що видно? Чи читається колір? Чи не «з'їла» складка весь макіяж?
4. Скоригуйте за потреби — введіть колір **ВИЩЕ** складки

Для візажиста: На навислій повіці основний колір виводиться НАД природною складкою, на нерухому повіку. Інакше весь макіяж сховається.

3.4. Типи повік: діагностика і стратегія

Тип повіки визначає не лише окрему техніку, а **всю стратегію макіяжу очей**. Неправильна діагностика типу — причина більшості невдач.

Класична повіка (виражена складка)

Характеристики:

- Чітко видима орбітальна складка
- Рухома повіка повністю видима при відкритому оці
- Достатньо простору для градієнтів і переходів

Стратегія макіяжу:

- Найбільша свобода у виборі технік
- Класична схема: світлий на рухомій, темний у складці, перехідний між ними
- Cut crease, smokey eyes, графічні стрілки — все працює

Техніка: Класичний макіяж очей — світлий відтінок на центр рухомої повіки, темний — у зовнішній куточок і складку, перехідний — для розтушовки границь.

Нависла повіка (hooded eyes)

Характеристики:

- Шкіра над складкою «нависає», частково або повністю закриваючи рухому повіку
- При відкритому оці рухома повіка майже не видна
- Складка «з'їдає» макіяж

Стратегія макіяжу:

- **Основний акцент — НАД складкою**, на нерухомій повіці
- Тушування виводимо вище природної складки
- Стрілки малюємо при відкритому оці
- Уникаємо шиммерних текстур у складці — вони підкреслять «нависання»

Техніка: Для навислої повіки створюємо «фальшиву складку» вище природної. Основний темний колір наносимо саме туди, де він буде видний при відкритому оці.

Часта помилка: Малювати макіяж на закритому оці за класичною схемою. Результат: при відкритому оці видно тільки найтемніший колір, градієнт повністю зникає.

Глибоко посажені очі

Характеристики:

- Очі візуально «втоплені» в орбіту
- Надбрівна дуга сильно виступає
- Складка глибока і виражена
- Природна тінь у зоні очей

Стратегія макіяжу:

- Мінімум темних відтінків у складці — природа вже створила тінь
- **Світлі і сатинові текстури** на рухому повіку
- Хайлайт під брову
- Завдання: візуально «вивести» очі вперед

Техніка: Світлий шиммер на центр рухомої повіки «виштовхує» око вперед. Уникайте темних матових тіней у складці.

Випуклі очі (prominent eyes)

Характеристики:

- Очне яблуко візуально виступає
- Повіка здається великою
- Мало природної тіні в орбіті

Стратегія макіяжу:

- Протилежна до глибоко посаджених очей
- **Матові темні відтінки** на рухому повіку
- Створюємо глибину за допомогою тіней
- Уникаємо світлих шиммерних текстур на центрі повіки

Техніка: Smokey eyes із матовими текстурами візуально «заглиблює» око. Темніший відтінок по всій рухомій повіці.

Азіатська повіка (моноліди / monolids)

Характеристики:

- Відсутня видима орбітальна складка
- Плоска поверхня від вій до брови
- Часто — епікантус (складка у внутрішньому куточку)

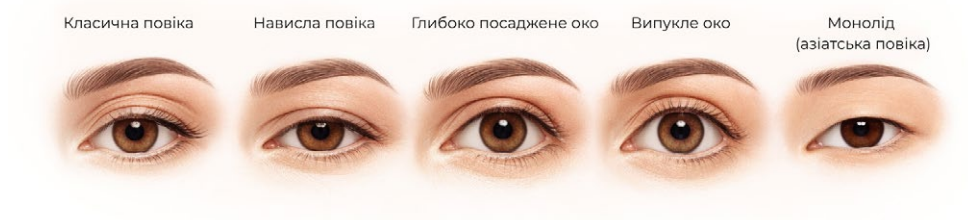
Стратегія макіяжу:

- Класичні схеми не працюють — немає складки для орієнтації
- **Градiєнт будемо горизонтально** — від внутрішнього до зовнішнього куточка
- Або створюємо «фальшиву складку» там, де хочемо бачити глибину
- Стрілки — потовщені, щоб були видні при відкритому оці

Техніка: Горизонтальний градiєнт — світле біля носа, темне біля скроні. Стрілка малюється товстою, щоб при відкритому оці залишалася видимою.

*Тип повіки — це не недолік.
Це вихідна анатомічна особливість, з якою працює візажист.*

3.5. Посадка очей

Посадка очей визначає **відстань між очима та їхнє положення відносно центру обличчя**. Це впливає на загальне сприйняття і вимагає адаптації макіяжу.

Як визначити посадку

Правило: відстань між внутрішніми куточками очей має **дорівнювати ширині одного ока**.

- Якщо відстань менша за ширину ока — близько посаджені

- Якщо відстань більша — широко посаджені
- Якщо приблизно дорівнює — нормальна посадка

Близько посаджені очі

Завдання макіяжу: візуально збільшити відстань між очима.

Стратегія:

- Світлі відтінки — на внутрішній куточок і перші 2/3 повіки
- Темні відтінки — тільки на зовнішню третину, з виведенням назовні
- Стрілка — починається від середини ока, подовжується назовні
- Брови — початок брови НЕ підкреслюємо, акцент на хвостик
- Туш — акцент на зовнішні вії

Широко посаджені очі

Завдання макіяжу: візуально зблизити очі.

Стратегія:

- **Темні відтінки** — від внутрішнього куточка, можна затемнити і зону біля носа
- **Стрілка** — починається від внутрішнього куточка
- **Тушування** — НЕ виводимо далеко за межі ока
- **Брови** — підкреслюємо початок, візуально наближаємо до носа
- **Туш** — акцент на внутрішні та центральні вії

3.6. Форма очей

Форма очей — це **загальний контур**, який визначає характер погляду. Форма не потребує «виправлення» — вона потребує **правильного підкреслення**.

Мигдалеподібні очі

«Ідеальна» форма, на яку орієнтуються класичні техніки. Внутрішній куточок заокруглений, зовнішній — загострений і трохи піднятий.

Стратегія: Майже повна свобода. Підкреслюйте природну форму будь-якою технікою.

Круглі очі

Виражена округлість, око здається широко відкритим. Часто асоціюється з наївністю, молодістю.

Стратегія:

- Для витягування: темні відтінки у зовнішній куточок, стрілка з виведенням назовні
- Для підкреслення: smoky eyes із розтушовкою по всьому контуру

Витягнуті (вузькі) очі

Горизонтально витягнута форма, відстань між верхньою і нижньою повікою невелика.

Стратегія:

- Для візуального розширення: світлий шиммер на центр повіки, уникати стрілок з довгим хвостиком
- Тушування — вертикальне (вгору), а не горизонтальне

Опущені куточки (downturned)

Зовнішній куточок ока розташований нижче внутрішнього. Може створювати «сумний» вираз.

Стратегія:

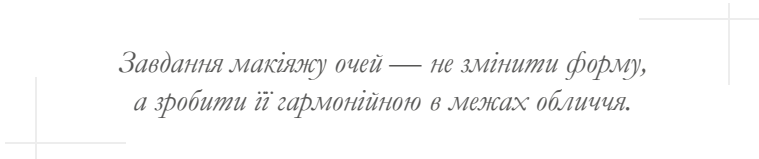
- **Стрілка з підйомом** — хвостик спрямований вгору, до скроні

- Темні відтінки — НЕ вести донизу, тільки назовні і вгору
- Нижня повіка — НЕ підкреслюємо зовнішній куточок
- Підняті куточки (upturned / cat eyes)

Зовнішній куточок вище внутрішнього. «Котячий» погляд, природна виразність.

Стратегія:

- Підкреслюйте природний «ліфт» — стрілка за лінією ока
- Для пом'якшення: м'яка розтушовка замість графічних ліній

*Завдання макіяжу очей — не змінити форму,
а зробити її гармонійною в межах обличчя.*

3.7. Асиметрія очей

Асиметрія очей — **абсолютно природне явище**. У більшості людей очі відрізняються — іноді помітно, іноді ледь вловимо.

Типові прояви асиметрії:

- Різна висота або глибина складки
- Різна ступінь «нависання»
- Різний напрямок зовнішнього куточка
- Різна відкритість ока (одне здається більшим)
- Різна форма брів над очима

Професійний підхід до асиметрії

Завдання — **візуальний баланс, а не дзеркальна симетрія**.

Що це означає практично:

- Аналізуємо кожне око окремо

- Адаптуємо техніку під особливості кожного ока
- На оці з більшим «нависанням» — виводимо колір вище
- На оці з опущеним куточком — підіймаємо стрілку більше
- На «меншому» оці — використовуємо світліші відтінки

Типова помилка: Малювати макіяж «дзеркально», ігноруючи відмінності. Результат: асиметрія стає ще більш помітною.

Для візажиста: Починайте макіяж з «складнішого» ока — того, де більше нависання або складніша форма. Потім адаптуйте інше око, щоб досягти балансу.

3.8. Анатомія очей як основа технік макіяжу

Smoky eyes, стрілки, cut crease, класичні тіні, nude-макіяж — усі ці техніки не існують самі по собі. Вони є похідними від анатомії очей.

Як анатомія визначає техніку

Smoky eyes:

- Базується на природних западинах — складка, зовнішній куточок
- Інтенсивність залежить від глибини посадки очей
- На випуклих очах — м'якше, на глибоко посаджених — легше

Стрілки:

- Напрямок визначається природною лінією ока
- На навислій повіці — малюємо при відкритому оці
- Товщина залежить від площі рухомої повіки

Cut crease:

- Працює тільки при вираженій складці АБО створюємо «фальшиву»
- На плоских повіках потребує ретельної побудови

Nude-макіяж:

- Базується на природних світлих і темних зонах ока
- Підсилюємо те, що є, а не створюємо нове

Що дає розуміння анатомії

- **Адаптувати будь-яку техніку** — замість сліпого копіювання
- **Уникати важких ліній** — розуміти, де вони доречні, а де — ні
- **Зберігати чистоту і читабельність** — не перевантажувати око
- **Працювати швидко** — одразу бачити рішення

*Техніка без розуміння анатомії — це рецепт без розуміння інгредієнтів.
Може вийти, а може — ні.*

Висновки розділу

Очі — зона, де **анатомія має вирішальне значення**. Без розуміння будови ока та повіки неможливо створити макіяж, який буде виглядати гармонійно.

- **Рухома vs нерухома повіка** — ключ до розуміння, де макіяж буде видно
- **Тип повіки** — визначає всю стратегію макіяжу очей
- **Посадка очей** — впливає на розподіл світлих і темних зон
- **Форма очей** — визначає напрямки і характер макіяжу
- **Асиметрія** — природне явище, з яким працюємо індивідуально

*Розуміння повік, посадки та форми
дозволяє створювати макіяж, який виглядає гармонійно як із заплученими,
так і з відкритими очима.*

РОЗДІЛ 4

Шкіра як фундамент макіяжу

«Немає поганої косметики — є непідготовлена шкіра.
Тональний крем не створює гарну шкіру.
Він лише відображає те, що під ним».

— Laura Mercier

4.1. Чому робота зі шкірою визначає результат макіяжу

Це розділ, який змінить ваше розуміння професії. Бо **80% успіху макіяжу закладається ДО того, як ви візьмете тональний крем.**

Стійкість, рівність і естетика макіяжу безпосередньо залежать від стану шкіри. Навіть ідеально підібрані продукти не працюватимуть, якщо ігнорувати базові принципи підготовки. І навпаки — на правильно підготовленій шкірі навіть бюджетний тональний крем виглядатиме гідно.

Візажист працює не з декоративним шаром — він працює з живою поверхнею, яка має власні фізіологічні властивості:

- Виробляє жир і піт
- Реагує на температуру і вологість
- Змінюється протягом дня
- По-різному взаємодіє з різними продуктами
- Має власний мікрорельєф

Саме ці властивості визначають:

- **Як ляже тон** — рівно чи плямами, злитно чи «маскою»
- **Чи буде він триматися** — 2 години чи 12 годин
- **Як виглядатиме фініш** — сяючий, сатиновий, матовий чи «жирний»
- **Як макіяж читатиметься** — на фото, відео, в реальному житті

Головна істина: Проблеми з макіяжем у більшості випадків пов'язані не з косметикою, а з нерозумінням шкіри. Коли клієнтка каже «цей тональний мені не підходить», проблема часто в підготовці, а не в продукті.

Шкіра — це полотно. Макіяж — це фарби. Якщо полотно брудне, нерівне чи мокре — жодні фарби не допоможуть.

4.2. Анатомія шкіри: що має знати візажист

Шкіра — найбільший орган людського тіла (близько 2 м² площі). Для візажиста важливо розуміти її будову, щоб працювати **свідомо, а не інтуїтивно**.

Три шари шкіри

1. Епідерміс — верхній шар

Саме з ним безпосередньо працює макіяж. Це те, що ми бачимо і до чого торкаємося.

Товщина: 0,05–0,15 мм (найтонша — на повіках, найтовща — на долонях і стопах)

Що відбувається:

- Постійне оновлення — повний цикл близько 28 днів
- Формування текстури поверхні
- Прояв шелушіння, зневоднення, блиску
- Утримання вологи або її втрата

Для візажиста: Коли ви бачите шелушіння — це мертві клітини епідермісу, які не відшарувалися. Тональний крем їх НЕ приховає, а підкреслить. Рішення — правильна підготовка.

2. Дерма — середній шар

Саме тут «живе» тип шкіри. Дерма визначає базові характеристики.

Що містить:

- **Колаген і еластин** — білки, що забезпечують пружність і еластичність
- **Гіалуронова кислота** — утримує вологу (1 молекула ГК утримує до 1000 молекул води)

- **Сальні залози** — виробляють себум (жир)
- **Потові залози** — виробляють піт для терморегуляції
- **Кровоносні судини** — живлення і колір шкіри

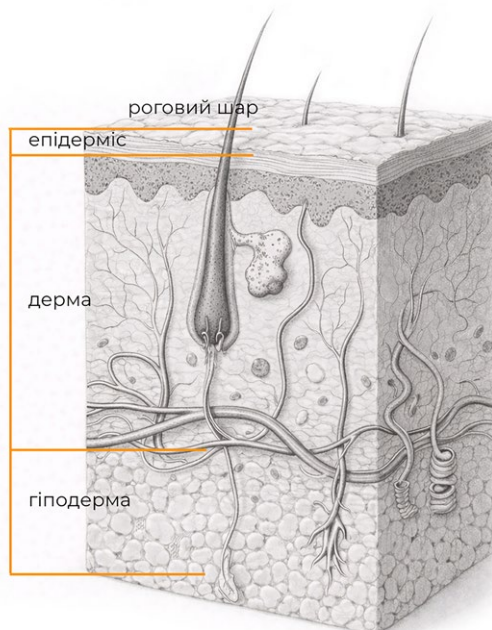
Для візажиста: З віком колаген руйнується, шкіра втрачає пружність, з'являються зморшки. Це нормальний процес, який потребує адаптації технік — легших текстур, менше пудри, більше сййва.

3. Гіподерма — підшкірно-жирова клітковина

Найглибший шар. Формує об'єми обличчя, м'якість рис.

Що важливо:

- З віком гіподерма атрофується — обличчя «западає»
- Це впливає на контурування — на віковій шкірі воно має бути м'якшим
- Розподіл жирової тканини визначає природні світлі і темні зони

4.3. Сальні та потові залози: механіка блиску і стійкості

Розуміння роботи залоз — ключ до вирішення проблем зі стійкістю макіяжу.

Сальні залози

Виробляють **себум** — природний захисний жир.

Де їх найбільше:

- Т-зона (лоб, ніс, підборіддя) — до 900 залоз на см²
- Щоки — значно менше
- Повіки — мінімальна кількість

Що впливає на активність:

- Генетика (тип шкіри)
- Гормони (особливо андрогени)
- Температура (тепло = більше себуму)
- Стрес (активує сальні залози)
- Харчування (спірно, але спостерігається)

Для візажиста: На жирній Т-зоні використовуйте матуючий праймер, а на сухих щоках — зволожуючий. Це називається «зонування» продуктів.

Потові залози

Виробляють **піт** для терморегуляції.

Два типи:

- **Екринні** — по всьому тілу, виробляють воду з сіллю
- **Апокринні** — в зонах волосяних фолікулів, активуються при стресі

Для візажиста: Піт — головний ворог стійкості. Він буквально «змиває» макіяж. Якщо клієнтка нервує (наречена, випускниця) — закладайте додаткову стійкість: праймер, фіксатор, водостійкі формули.

Гідроліпідна мантія

Себум і піт змішуються на поверхні шкіри, утворюючи **гідроліпідну мантію** — природний захисний бар'єр.

Характеристики здорової мантії:

- рН близько 5,5 (слабокислий)
- Захищає від бактерій
- Запобігає втраті вологи
- Забезпечує комфорт

Важливо: Порушена гідроліпідна мантія = реактивна шкіра. Макіяж на такій шкірі тримається погано, шкіра реагує подразненням, почервонінням, дискомфортом.

4.4. Тип шкіри та стан шкіри: принципова різниця

Це два поняття, які **постійно плутають** — і клієнти, і початківці-візажисти. А для професійної роботи їх розуміння є критичним.

Тип шкіри

- **Генетично обумовлений** — визначається при народженні
- **Стабільний** — не змінюється кардинально протягом життя
- **Визначається роботою сальних залоз** — їх кількістю та активністю

Чотири основні типи:

Нормальна шкіра

Збалансована робота сальних залоз. Без вираженого блиску чи сухості.

- Пори малопомітні
- Рівний тон
- Комфортна протягом дня

Для візажиста: Найпростіша для роботи. Підходить практично будь-яка база і тональний. Фокус — на збереженні природного балансу.

Суха шкіра

Недостатнє виробництво себуму. Шкіра відчуває стягнутість.

- Тонка, іноді «прозора»
- Схильна до шелушіння
- Рано з'являються зморшки
- Тьмянний колір без сяйва

Для візажиста: Потребує інтенсивного зволоження ПЕРЕД макіяжем. Уникайте матових текстур — вони підкреслять сухість. Обирайте сатинові, сяючі фініші.

Жирна шкіра

Надмірне виробництво себуму. Характерний блиск.

- Розширені пори
- Схильна до висипань
- Макіяж «пливе» через кілька годин
- Плюс: повільніше старіє

Для візажиста: Праймер з силіконами або матуючий. Мінеральна пудра для фіксації. Фіксуєчий спрей. Промокальні серветки з собою.

Комбінована шкіра

Найпоширеніший тип. Жирна Т-зона + сухі/нормальні щоки.

- Різні потреби в різних зонах
- Потребує зонального підходу

Для візажиста: Зонування — ключ до успіху. Різні праймери, різна кількість продукту, різна фіксація для різних зон.

Стан шкіри

- **Набутий** — результат зовнішніх і внутрішніх факторів
- **Тимчасовий** — може змінюватися протягом тижнів чи місяців
- **Залежить від багатьох факторів** — догляд, клімат, гормони, стрес, харчування, сон

Основні стани:

- **Зневоднена** — брак води (не жиру!)
- **Чутлива** — схильна до подразнень
- **Реактивна** — реагує на продукти почервонінням
- **Із запальними елементами** — акне, комедони
- **З пігментацією** — плями, нерівний тон
- **Вікова** — втрата тургору, зморшки

Один і той самий тип шкіри може мати кілька станів одночасно!

Наприклад: жирна + зневоднена + з висипаннями.

4.5. Формула шкіри як робочий інструмент

Для практичної роботи я пропоную використовувати просту, але потужну формулу:

ШКІРА = ТИП + СТАН

Ця формула дозволяє:

- **Швидко проаналізувати вихідні дані** — що перед вами: який тип? який стан?
- **Обрати правильну стратегію підготовки** — що потрібно цій конкретній шкірі?
- **Уникнути перевантаження продуктами** — не додавати зайвого
- **Прогнозувати поведінку макіяжу** — як він триматиметься?

Приклади застосування формули

Приклад 1: Жирна + зневоднена

Так, це можливо! Шкіра виробляє багато жиру, але при цьому їй не вистачає води.

Стратегія: Легке зволоження (не жирний крем!) + матуючий праймер на Т-зону. Не пересушувати!

Приклад 2: Суха + чутлива + вікова

Тип: суха. Стани: чутливість + вікові зміни.

Стратегія: Максимально делікатна підготовка. Насичене зволоження. Легкі текстури тону. Жодних агресивних продуктів. Сяючий фініш.

Приклад 3: Комбінована + із запальними елементами

Тип: комбінована. Стан: активне акне.

Стратегія: Зонування! Матування на Т-зоні. Локальна корекція запалень (зелений коректор). Нецільний тон. Не торкатися запалених зон зайвий раз.

Алгоритм діагностики

1. **Визначте тип** — як працюють сальні залози? (нормально / мало /

багато / по-різному)

2. **Визначте стан(и)** — що ще відбувається? (зневоднення? чутливість? запалення? пігментація?)
3. **Сформулюйте** — «Тип + Стан(и) = ?»
4. **Оберіть стратегію** — що потрібно для підготовки?

Для візажиста: Завжди запитуйте клієнтку про її шкіру. Як вона себе почуває? Чим вона користується? Чи є реакції на продукти? Ця інформація безцінна.

4.6. Вплив стану шкіри на макіяж: практичні рішення

Розглянемо найпоширеніші стани і як з ними працювати.

Зневоднена шкіра

Ознаки: тьмяність, дрібні зморшки «від сухості», відчуття стягнутості, тон лягає плямами

Причини: брак води (не жиру!), кондиціонери, опалення, недостатнє пиття, агресивний догляд

Рішення:

- Зволожуючий спрей/тонік перед макіяжем
- Сироватка з гіалуроновою кислотою
- Зволожуюча (не матуюча!) база
- Тональний з сяючим фінішем
- Мінімум пудри

Чутлива/реактивна шкіра

Ознаки: почервоніння, відчуття печіння, реакція на продукти, видима судинна сітка

Причини: порушена бар'єрна функція, генетика, агресивний догляд, алергії

Рішення:

- Мінімум продуктів
- Гіпоалергенні формули
- Зелений/жовтий коректор для нейтралізації почервоніння
- Легкі текстури, без розтирання
- Запитати про алергії ПЕРЕД роботою!

Запальні елементи (акне)

Ознаки: прищі, комедони, запалення, постакне

Рішення:

- **НЕ маскувати щільним шаром!** — це підкреслить текстуру
- Локальна корекція: зелений коректор на почервоніння, потім тілесний
- Легкий тон, не втирати в запалення
- Фіксація — спреї, не пудра (пудра забивається в текстуру)
- Чисті пензлі та спонжі — обов'язково!

Поширена помилка: Намагатися «перекрити» проблеми щільнішим тоном. Результат: ефект маски, текстура підкреслена, шкіра не дихає, макіяж тримається гірше.

Пігментація

Ознаки: темні плями, нерівний тон, постакне-плями

Рішення:

- Кольорова корекція: персиковий/оранжевий для темних плям

- Коректор на тон світліший за тональний
- Техніка «стемпінгу» — вбивати продукт, не розтирати
- Фіксація пудрою локально

Вікові зміни

Ознаки: зморшки, втрата пружності, сухість, розширені пори, пігментація

Рішення:

- **Легкість — головний принцип!**
- Насичене зволоження перед макіяжем
- Праймери з ефектом blur (заповнюють зморшки)
- Легкий тон із сяючим фінішем
- Мінімум пудри — тільки Т-зона
- Кремові текстури замість сухих
- М'яке контурування, без графічних ліній

Пам'ятайте слова Laura Mercier: «На віковій шкірі більше — це менше. Чим легший макіяж, тим молодше виглядає обличчя».

4.7. Шкіра і світло: зв'язок, про який забувають

Ми вже говорили про світло в контексті анатомії обличчя. Але є ще один важливий аспект: **як шкіра взаємодіє зі світлом**.

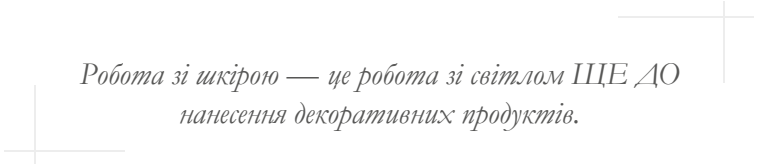
Як здорова шкіра працює зі світлом

- Рівна поверхня відбиває світло рівномірно
- Зволожена шкіра має природне сяйво
- М'які переходи між зонами

- «Світиться зсередини» — ефект healthy glow

Як проблемна шкіра працює зі світлом

- **Нерівності** — створюють мікротіні, підкреслюють текстуру
- **Шелушіння** — ловить світло під «неправильним» кутом, виглядає як лусочки
- **Зневоднення** — тьмянний колір, світло «не грає»
- **Надлишок жиру** — неконтрольований блиск, «мокрый» ефект
- **Розширені пори** — створюють рельєф, який видно при боковому світлі

*Робота зі шкірою — це робота зі світлом ЩЕ ДО
нанесення декоративних продуктів.*

Практичні висновки

- **Підготовка шкіри** — створює правильну «базу» для відбиття світла
- **Праймер** — вирівнює поверхню, заповнює нерівності
- **Правильний фініш тону** — контролює, як макіяж взаємодіє зі світлом
- **Хайлайтер** — додатково «ловить» світло там, де потрібно

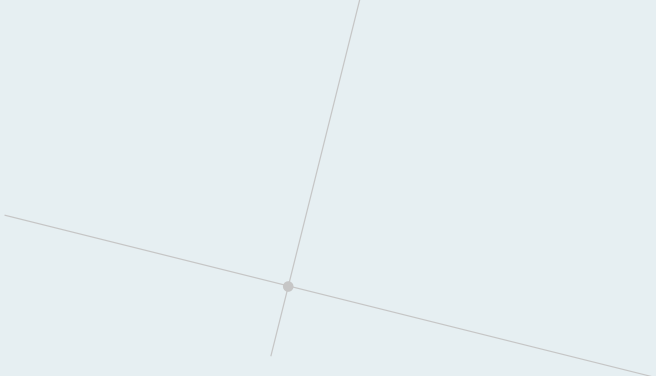
Висновки розділу

Шкіра — це **фундамент макіяжу**. Без правильної роботи зі шкірою не існує ані стійкого тону, ані красивого фінішу, ані професійного результату.

- **Епідерміс** — поверхня, з якою безпосередньо працює макіяж
- **Дерма** — визначає тип шкіри через роботу сальних залоз

- **Гідроліпідна мантія** — порушена = реактивна шкіра
- **Тип шкіри** — генетичний, стабільний
- **Стан шкіри** — набутий, тимчасовий, може бути кілька одночасно
- **Формула ШКІРА = ТИП + СТАН** — ваш діагностичний інструмент

*Розуміння будови, типів і станів шкіри
дозволяє візажисту працювати прогнозовано та професійно.*

РОЗДІЛ 5

Робота зі шкірою перед макіяжем

«Секрет бездоганного макіяжу — це бездоганна підготовка.

Я витрачаю стільки ж часу на підготовку шкіри,
скільки на сам макіяж».

— Charlotte Tilbury

5.1. Підготовка шкіри як окремий етап макіяжу

Підготовка шкіри — це **не додатковий крок і не опція**. Це повноцінний етап роботи, від якого залежить результат усього макіяжу.

Уявіть будівництво будинку. Ви можете мати найкращі матеріали, найкращих майстрів, найкращий проект — але якщо фундамент слабкий, будинок не простоїть. Так само з макіяжем: **підготовка — це ваш фундамент**.

Саме на цьому етапі закладається:

- **Стійкість тону** — чи протримається макіяж 2 години чи 12
- **Рівність покриття** — чи ляже тон рівномірно чи плямами
- **Поведінка продуктів** — чи будуть вони скатуватися, відшаровуватися, «пливти»
- **Фініш макіяжу** — сяючий, сатиновий чи «жирний»
- **Комфорт клієнтки** — чи відчуватиме вона шкіру протягом дня

Професійний візажист **не починає макіяж без**:

1. Аналізу стану шкіри
2. Чіткого розуміння завдань, які потрібно вирішити
3. Плану підготовки

⚠️ Важливо: Підготовка шкіри завжди індивідуальна. Універсального алгоритму для всіх не існує. Те, що ідеально для однієї клієнтки, може бути катастрофою для іншої.

*Підготовка шкіри — це стратегія, а не ритуал.
Кожен продукт має своє завдання.*

5.2. Алгоритм аналізу шкіри перед макіяжем

Перед початком роботи візажист проводить **діагностику**. Це займає 2-3

хвилини, але економить години проблем.

Що оцінюємо

КРОК 1: Тип шкіри

Як працюють сальні залози? Нормально / Мало / Багато / По-різному в різних зонах?

Як визначити: Подивіться на Т-зону. Є блиск? Розширені пори? Чи шкіра виглядає матовою, можливо навіть стягнутою?

КРОК 2: Поточний стан

Використовуємо формулу з попереднього розділу: що ще відбувається крім типу?

- Зневоднена? (тьмяність, дрібні зморшки, відчуття стягнутості)
- Чутлива? (почервоніння, судинна сітка)
- Є запалення? (прищі, подразнення)
- Пігментація? (плями, нерівний тон)

КРОК 3: Текстура поверхні

Проведіть пальцем по щоці (чистими руками!).

- Гладка? — Мінімум підготовки
- Є шелушіння? — Потрібне м'яке очищення + інтенсивне зволоження
- Нерівності, пори? — Знадобиться праймер з ефектом blur

КРОК 4: Контекст макіяжу

Для чого робимо макіяж? Це визначає пріоритети.

- Фотосесія? — Максимальна рівність, контроль блиску
- Весілля на 12 годин? — Стійкість понад усе

- Повсякденний макіяж? — Легкість і комфорт

КРОК 5: Запитання клієнтці

Обов'язково запитайте:

- «Чим ви користуєтесь для догляду?»
- «Чи є алергії на косметику?»
- «Як зазвичай поводитьься макіяж протягом дня?»
- «Де блищить? Де сохне?»

Для візажиста: Ці питання — безцінна інформація. Клієнтка знає свою шкіру краще за вас. Використовуйте цей ресурс.

5.3. Очищення перед макіяжем

Навіть якщо шкіра виглядає чистою, на її поверхні можуть залишатися:

- Залишки нічного догляду (кремів, олій, сироваток)
- Себум, що виробився за ніч або ранок
- Пил і забруднення з повітря
- Залишки SPF-крему
- Продукти попереднього макіяжу (якщо не повністю змитий)

Все це створює бар'єр між шкірою і вашим макіяжем. Результат: тон лягає нерівно, погано тримається, «відшаровується».

Правила очищення перед макіяжем

1. М'якість понад усе

Завдання — освіжити шкіру, **не порушуючи** гідроліпідну мантію. Агресивне очищення = подразнена, реактивна шкіра = проблеми з макіяжем.

2. Міцелярна вода — універсальне рішення

Ватний диск + мицелярна вода — найбезпечніший варіант. Знімає залишки, не пересушує, не потребує змивання (хоча деякі формули краще змити).

3. Уникайте активів

Жодних кислот, ретиноїдів, скрабів безпосередньо перед макіяжем! Це може спричинити подразнення, шелушіння, почервоніння. (виключення м'які пілінг пади)

4. Термальна вода як фініш

Після очищення — спрей термальної води. Заспокоює, відновлює комфорт, готує до наступних кроків.

Типова помилка: Використання агресивних очищувальних засобів безпосередньо перед макіяжем. Шкіра стає «відкритою», реактивною, макіяж тримається гірше.

5.4. Тонізація: відновлення балансу

Тонік або міст — це «перехідний» етап між очищенням і зволоженням.

Що робить тонік

- **Відновлює рН шкіри** — після очищення рН може зміститися в лужний бік
- **Знімає залишки очищувача** — те, що не забрав ватний диск
- **Готує шкіру до зволоження** — допомагає наступним продуктам краще всмоктуватися
- **Дає перший шар гідратації** — якщо в складі є гіалуронова кислота або гліцерин

Правила тонізації

- **Без спирту!** — спиртові тоніки пересушують і подразнюють

- **Без активів** — на цьому етапі не потрібні кислоти чи ретинол
- **Пріоритет** — комфорт — шкіра має відчувати себе свіжою, не стягнутою

Як наносити

Варіант 1: Ватний диск — м'якими рухами по обличчю

Варіант 2: Спрей — розпилити на обличчя, промокнути серветкою або залишити

Варіант 3: В долоні — нанести на долоні, «притиснути» в шкіру

Що мати в кейсі: безспиртовий тонік з гіалуроновою кислотою, зволожуючий міст, термальна вода.

5.5. Зволоження: серце підготовки

Зволоження — **центральний етап** підготовки шкіри. Саме він визначає, як ляже тон і чи з'являться заломы, сухість або надлишковий блиск.

*Зволоження підбирається не за типом шкіри,
а за її станом у конкретний момент.*

Чому зволоження важливе для ВСІХ типів шкіри

Суха шкіра: Очевидно — потребує гідратації, інакше тон підкреслить шелушіння.

Нормальна шкіра: Для підтримки балансу та сяючого фінішу.

Жирна шкіра: Так, навіть жирна! Зневоднена жирна шкіра виробляє ЩЕ БІЛЬШЕ себуму, намагаючись компенсувати брак води. Легке зволоження «заспокоює» сальні залози.

Комбінована шкіра: Зонально — легше на Т-зоні, інтенсивніше на щоках.

Типи зволожувачів для візажиста

Сироватки (серуми)

Концентровані формули з активними інгредієнтами.

- **Гіалуронова кислота** — притягує вологу, миттєвий ефект «наповнення»
- **Ніацинамід** — контролює себум, вирівнює тон
- **Вітамін С** — сайво, але обережно — може конфліктувати з деякими тональними

Для візажиста: Сироватка з гіалуроновою кислотою — must-have у кейсі. Миттєво наповнює шкіру, готує до тону.

Легкі зволожувачі (гелі, флюїди)

Для нормальної та жирної шкіри.

- Водяниста текстура
- Швидко всмоктуються
- Не залишають жирної плівки

Насичені креми

Для сухої та вікової шкіри.

- Багата текстура
- Живлення + зволоження
- **Важливо:** Дочекайтеся повного всмоктування перед праймером!

Олії

Для дуже сухої шкіри або для сяючого ефекту.

- Можна змішувати з тональним
- Або наносити під тон

- **Обережно:** Може вплинути на стійкість

Час очікування

Критично важливий момент: **зволожувач має повністю всмоктатися перед наступним кроком.**

- Сироватка: 1-2 хвилини
- Легкий крем: 2-3 хвилини
- Насичений крем: 3-5 хвилин

Якщо не дочекаєся: Праймер і тон «попливуть», скатаються, не триматимуться. Терпіння — ваш друг.

Що мати в кейсі: сироватка з ГК, легкий гель-крем, насичений крем для сухої шкіри, олія для екстремальної сухості.

5.6. Робота з проблемними станами

На етапі підготовки візажист може стикатися з проблемами, які потрібно вирішити **до** нанесення тону.

Локальні запалення (прищі)

Стратегія: Мінімальне втручання.

- НЕ видавлювати (ніколи!)
- НЕ обробляти спиртом (пересушить, макіяж ляже плямою)
- Можна: точково нанести заспокійливий засіб з алое або ніацинамідом
- Корекція кольору — на етапі макіяжу, не підготовки

Шелушіння

Стратегія: М'яке видалення + інтенсивне зволоження.

- М'який гомаж або ензимний пілінг (якщо немає запалень!)
- Або: ватний диск з міцеляркою круговими рухами — механічно зняти лусочки
- Інтенсивна сироватка + крем
- Час для всмоктування!

Важливо: Якщо шелушіння сильне — чесно скажіть клієнтці, що тон може не лягти ідеально. Краще попередити, ніж виправдовуватися.

Подразнення / Почервоніння

Стратегія: Заспокоїти шкіру.

- Термальна вода
- Заспокійливий крем з алое, пантенолом, центелою
- Уникайте продуктів з запахом, ефірними оліями
- Мінімум механічного впливу — не терти!

Набряки (особливо під очима)

Стратегія: Дренаж + охолодження.

- Холодні ложки або патчі
- Крем для зони навколо очей з кофеїном
- Легкий масаж від внутрішнього кутка до зовнішнього

Головне правило: макіяж не повинен погіршувати стан шкіри.

Якщо сумніваєтесь — робіть менше.

5.7. Праймери: коли і навіщо

Праймер — це інструмент, а не обов'язковий продукт. Його викори-

стання має бути обґрунтованим.

Типи праймерів і їхні функції

Силіконові праймери

Функція: Заповнюють пори і дрібні зморшки, створюють гладку поверхню.

Для кого: Шкіра з розширеними порами, нерівною текстурою.

Як розпізнати: Слизька, «силіконова» текстура, в складі dimethicone, cyclopentasiloxane.

Обережно: Силіконовий праймер + водний тональний = скаткування. Перевіряйте сумісність!

Матуючі праймери

Функція: Контроль себуму, зменшення блиску.

Для кого: Жирна і комбінована шкіра.

В складі: Абсорбуючі компоненти — каолін, тальк, крохмаль.

Для візажиста: Матуючий праймер тільки на Т-зону! На сухих щоках він підкреслить сухість.

Зволожуючі праймери

Функція: Додаткова гідратація, сяючий фініш.

Для кого: Суха, зневоднена, вікова шкіра.

В складі: Гіалуронова кислота, гліцерин.

Світловідбиваючі (illuminating) праймери

Функція: Створюють ефект «сяючої зсередини» шкіри.

Для кого: Тьмяна шкіра, для святкових макіяжів.

Обережно: Можуть підкреслити текстуру і пори.

Кольорові праймери

Функція: Кольорова корекція під тоном.

- **Зелений** — нейтралізує почервоніння
- **Рожевий/персиковий** — освіжає сіру, втомлену шкіру
- **Лавандовий** — нейтралізує жовтизну

Коли праймер НЕ потрібен

- Шкіра в хорошому стані + легкий макіяж
- Тональний вже містить праймер (деякі BB/CC-креми)
- Клієнтка хоче максимально природний вигляд
- Часу обмаль, і зволоження достатньо

Важливо: Праймер не замінює догляд і не вирішує проблеми шкіри сам по собі. Він — фінальний штрих підготовки, а не ліки.

Що мати в кейсі: силіконовий праймер для пор, матуючий для Т-зони, зволожуючий для сухої шкіри, зелений для почервоніння.

5.8. Підготовка під різні задачі

Підготовка шкіри відрізняється залежно від того, **як і де буде «жити» макіяж**.

Повсякденний макіяж

Пріоритет: Комфорт, легкість, природність.

Підготовка:

- Очищення (міцелярна вода)
- Тонік
- Легкий зволожувач
- Праймер — за потреби (тільки проблемні зони)

Вечірній/Святковий макіяж

Пріоритет: Рівність, сяйво, вау-ефект.

Підготовка:

- Очищення
- Тонік
- Сироватка + крем
- Зволожуючий або сяючий праймер

Весілля/Тривале носіння (8-12 годин)

Пріоритет: СТІЙКІСТЬ понад усе.

Підготовка:

- Ретельне очищення
- Тонік
- ЛЕГКЕ зволоження (не перевантажувати!)
- Праймер під тип шкіри
- + Потім: фіксуєчий спрей після макіяжу

Для нареченої: Враховуйте, що вона буде нервувати → потіти → макіяж під загрозою. Закладайте запас стійкості!

Фото/Відеозйомка

Пріоритет: Рівність, відсутність текстури, контроль блиску.

Підготовка:

- Очищення
- Тонік
- Зволоження (але не жирне!)

- Силіконовий праймер для вирівнювання
- Матуючий праймер на Т-зону (для контролю блиску під софітами)

Для фото: Уникайте праймерів і тональних з SPF > 15! Вони дають білі плями на фото зі спалахом.

5.9. Типові помилки у підготовці шкіри

Розберемо найчастіші помилки, щоб ви їх уникали.

Помилка 1: Надто багато продуктів

«Тонік + сироватка + олія + крем + праймер + база... а потім тон поплив.»

Проблема: Кожен шар — це бар'єр. Занадто багато шарів = нестабільна конструкція.

Рішення: Мінімум необхідного. Кожен продукт має виконувати конкретну функцію.

Помилка 2: Ігнорування зневоднення

«Шкіра жирна — навіщо зволожувати?»

Проблема: Зневоднена шкіра (навіть жирна) = тьмяність, погане прилипання тону, швидше «поплив».

Рішення: Легке зволоження для ВСІХ типів шкіри.

Помилка 3: Активи перед макіяжем

«Нанесу кислотний тонік для сяйва.»

Проблема: Активи (кислоти, ретинол, вітамін С у високій концентрації) можуть викликати подразнення, почервоніння, шелушіння.

Рішення: Активи — на вечір або за кілька днів до. Перед макіяжем —

тільки м'які формули.

Помилка 4: Не дочекатися всмоктування

«Крем + одразу праймер + одразу тон = каша.»

Проблема: Продукти змішуються, скатуються, не працюють.

Рішення: Терпіння. Кожен шар має всмоктатися перед наступним. 2-5 хвилин — невелика ціна.

Помилка 5: Копіювання чужих схем

«У блогера працює — і в мене буде.»

Проблема: У блогера інша шкіра, інший клімат, інші продукти.

Рішення: Аналізуйте СВОГО клієнта. Адаптуйте, а не копіюйте.

Більше продуктів $\neq$ кращий результат. Точність важливіша за кількість.

Висновки розділу

Підготовка шкіри — це **стратегія, а не ритуал**. Правильно вибудований алгоритм дозволяє макіяжу виглядати охайно, стійко і професійно незалежно від типу шкіри.

Базовий алгоритм підготовки

1. **Аналіз** — тип + стан + контекст
2. **Очищення** — м'яке, без агресії
3. **Тонізація** — відновлення рН
4. **Зволоження** — під стан шкіри
5. **Праймер** — за потреби, під задачу
6. **Очікування** — дати всмоктатися!

Ключові правила

- Підготовка завжди індивідуальна
- Мінімум необхідного > надлишок «на всякий випадок»
- Терпіння — ваш союзник
- Праймер — інструмент, не обов'язок
- Адаптуйте під задачу

*Професійна підготовка шкіри — це 80% успіху макіяжу.
Решта 20% — техніка і продукти.*

РОЗДІЛ 6

Косметична хімія для візажиста
Інгредієнти, етикетки та професійні рішення

«Коли ви розумієте, що всередині продукту,
ви перестаєте вірити маркетингу і починаєте приймати рішення».

— Paula Begoun, «The Cosmetics Cop»

6.1. Чому візажисту потрібно розуміти склад косметики

Професійний візажист працює не з **брендом** і не з **назвою продукту**, а з **формулою**. Бренд може мати чудову репутацію, красиву упаковку і високу ціну — але якщо формула не працює на конкретній шкірі, це все не має значення.

Саме склад визначає:

- **Як продукт поводить себе на шкірі** — лягає рівно чи плямами, тримається чи «пливе»
- **Як він взаємодіє з іншими засобами** — чи будуть конфлікти, скачування, розшарування
- **Як виглядає у різному освітленні** — flashback на фото, поведінка під софітами
- **Чи підходить конкретному типу шкіри** — не всім підходить все

Знання базової косметичної хімії дозволяє:

1. **Усвідомлено обирати продукти** — не за відгуками, а за складом
2. **Прогнозувати результат** — знати, чого очікувати ще до нанесення
3. **Уникати конфлікту текстур** — зрозуміти, чому щось скатується або «не сідає»
4. **Адаптувати макіяж** — під конкретну шкіру і конкретну задачу
5. **Економити гроші** — не купувати «модні» продукти з посередньою формулою

Важливо: «Красивий склад» у маркетинговому описі не дорівнює робочій формулі. «З гіалуроновою кислотою» може означати 0,001% на етикетці заради реклами.

*Косметична хімія — це не складна наука.
Це інструмент, який робить вас сильнішим професіоналом.*

6.2. Як читати етикетки: система INCI

INCI (International Nomenclature of Cosmetic Ingredients) — міжнародна система позначення інгредієнтів у косметичці. Це ваш ключ до об'єктивної інформації про будь-який продукт.

INCI обов'язковий для всієї косметики в ЄС, США та більшості країн світу. Незалежно від бренду, мови упаковки чи маркетингових заяв — склад має бути вказаний за єдиними правилами.

Правила читання INCI

Правило 1: Порядок за концентрацією

Інгредієнти вказуються **від найбільшої концентрації до найменшої**. Перші 5-7 позицій — це основа продукту, те, з чого він насправді складається.

Приклад: Якщо Aqua (вода) на першому місці, а Hyaluronic Acid на 15-му — це водний продукт з мізерною кількістю гіалуронової кислоти.

Правило 2: Поріг 1%

Після позначки **1% концентрації** порядок інгредієнтів може бути довільним. Зазвичай після цього порогу йдуть консерванти, ароматизатори, активні інгредієнти в малих дозах.

Як визначити поріг 1%: Зазвичай це десь після Phenoxyethanol (консервант, який працює саме при 1%). Але це не точне правило.

Правило 3: Латинська назва = рослинний інгредієнт

Рослинні екстракти та олії вказуються латинською назвою рослини. Це **не означає «хімію»** — навпаки, це природний компонент.

Приклад: Helianthus Annuus Seed Oil = соняшникова олія. Prunus Amygdalus Dulcis Oil = мигдалева олія.

Правило 4: CI + число = барвник

Барвники позначаються кодом CI (Colour Index) + номер. Наприклад: CI 77891 = діоксид титану (білий пігмент), CI 77491 = оксид заліза (червоний).

Правило 5: Parfum / Fragrance = ароматизатор

Це загальна назва для парфумерної композиції. Виробник не зобов'язаний розкривати конкретні компоненти аромату.

Приклад розбору етикетки

Тональний крем (типовий склад):

Aqua — вода, основа продукту (найбільша концентрація)

Cyclopentasiloxane — силікон, дає ковзкість і шовковистість

Glycerin — зволожувач, притягує вологу

Titanium Dioxide (CI 77891) — білий пігмент, дає покриття

Dimethicone — силікон, створює захисну плівку

Iron Oxides (CI 77491, CI 77492, CI 77499) — пігменти (червоний, жовтий, чорний)

Phenoxyethanol — консервант (опіснуй порозу 1%)

Tocopherol — вітамін E, антиоксидант

Для візажиста: Бачимо силікони на перших позиціях — це силіконова основа. Такий тон добре «сяде» на силіконовий праймер, але може конфліктувати з водним.

6.3. Базові категорії інгредієнтів

Для практичної роботи візажисту важливо розуміти **функціональні групи** інгредієнтів, а не запам'ятовувати сотні окремих назв.

1. Зволожувачі (Humectants)

Функція: Притягують і утримують вологу з навколишнього середовища.

Як працюють: Мають гігроскопічні властивості — «втягують» воду з повітря і утримують її в шкірі.

Основні представники:

- **Glycerin (гліцерин)** — найпоширеніший, дешевий, ефективний
- **Hyaluronic Acid (гіалуронова кислота)** — утримує до 1000 молекул води
- **Panthenol (пантенол, провітамін B5)** — зволожує + заспокоює
- **Urea (сечовина)** — у низьких концентраціях зволожує
- **Propylene Glycol, Butylene Glycol** — допоміжні зволожувачі

Для візажиста: Продукти з високим вмістом гліцерину можуть давати «липкість». Дочекайтеся повного всмоктування перед наступним шаром.

2. Емоленти (Emollients)

Функція: Пом'якшують шкіру, створюють ковзкість, заповнюють простір між лусочками.

Як працюють: «Згладжують» поверхню шкіри, роблять її гладкою на дотик.

Основні представники:

Олії:

- **Squalane (сквалан)** — легка олія, не комедогенна
- **Jojoba Oil (жожоба)** — за структурою близька до себуму
- **Argan Oil (арганова)** — живлення і сяйво

Силікони:

- **Dimethicone** — базовий силікон, створює плівку

- **Cyclopentasiloxane** — легкий силікон, дає шовковистість
- **Cyclomethicone** — випаровується, залишаючи м'якість

Естери:

- Isopropyl Myristate — легкий, швидко всмоктується
- Caprylic/Capric Triglyceride — з кокосової олії

Силікони — не «зло». Вони не забивають пори (занадто великі молекули), не накопичуються (легкі випаровуються), легко змиваються звичайними засобами.

3. Оклюзиви (Occlusives)

Функція: Створюють захисний бар'єр на поверхні шкіри, зменшують втрату вологи.

Як працюють: Фізично «запечатують» вологу всередині, не дають їй випаровуватися.

Основні представники:

- **Petrolatum (вазелін)** — найефективніший оклюзив (зменшує втрату вологи на 98%)
- **Mineral Oil (мінеральна олія)** — легша за вазелін
- **Beeswax (бджолиний віск)** — натуральний, дає текстуру
- **Lanolin (ланолін)** — з вовни овець, може викликати алергію

Для візажиста: Оклюзиви в складі крему перед макіяжем можуть заважати «прилипанню» тону. На жирній шкірі — ризик швидкого «поплиття».

4. Ліпіди бар'єру (Barrier Lipids)

Функція: Підтримують цілісність шкіряного бар'єру, відновлюють пошкоджену шкіру.

Основні представники:

- **Ceramides (кераміди)** — «цемент» між клітинами шкіри
- **Cholesterol (холестерол)** — стабілізує структуру
- **Fatty Acids (жирні кислоти)** — лінолева, олеїнова

Для візажиста: Якщо клієнтка має пошкоджений бар'єр (почервоніння, чутливість), продукти з керамідами в догляді допоможуть. Але це завдання дерматолога, не візажиста.

ТАБЛИЦЯ: Базові категорії інгредієнтів у косметиці

Категорія інгредієнтів	Функція	Вплив на макіяж	Приклади в складі (INCI)
Зволожувачі (Humectants)	Притягують і утримують воду в шкірі	Роблять шкіру більш зволоженою, покращують вигляд тону, але можуть давати легку липкість	Glycerin, Hyaluronic Acid, Panthenol, Urea, Propylene
Емоменти (Emollients)	Пом'якшують шкіру та згладжують її поверхню	Покращують ковзкість продуктів, тон розподіляється рівніше	Squalane, Jojoba Oil, Argan Oil, Caprylic/Capric Triglyceride
Силікони	Створюють гладку плівку на шкірі	Розгладжують пори, дають ефект blur, підвищують стійкість макіяжу	Dimethicone, Cyclopentasiloxane, Cyclomethicone
Оклюзивні (Occlusives)	Створюють бар'єр, що зменшує втрату вологи	Можуть робити шкіру більш гладкою, але інколи заважають зчепленню тону зі шкірою	Petrolatum, Mineral Oil, Beeswax, Lanolin
Ліпіди бар'єру	Відновлюють захисний бар'єр шкіри	Допомогають шкірі виглядати більш здоровою та рівною	Ceramides, Cholesterol, Fatty Acids

Пігменти	Надають продукту колір і покриття	Формують тон шкіри та ступінь покриття	Iron Oxides (CI 77491, CI 77492, CI 77499), Titanium Dioxide (CI 77891)
Консерванти	Захищають продукт від бактерій та грибків	Не впливають на вигляд макіяжу, але забезпечують безпечність продукту	Phenoxyethanol, Ethylhexylglycerin
Ароматизатори	Надають продукту запах	Не впливають на макіяж, але можуть викликати чутливість	Parfum, Fragrance

6.4. Активні інгредієнти і макіяж

Активи — це компоненти, які змінюють стан шкіри (а не просто лежать на поверхні). У роботі візажиста важливо враховувати їхню присутність у догляді клієнтки.

Ніацинамід (Niacinamide / Vitamin B3)

Що робить: Регулює себум, вирівнює тон, зменшує пори, заспокоює.

Для візажиста: Безпечний перед макіяжем. Навіть корисний — контролює жирність.

*Концентрація 2-5% — оптимальна.
Вище 10% — може подразнювати.*

Вітамін С (Ascorbic Acid та похідні)

Що робить: Антиоксидант, освітлює, стимулює колаген, дає сяйво.

Для візажиста: Обережно! Чистий вітамін С (L-Ascorbic Acid) — нестабільний, кислий, може конфліктувати з деякими тональними.

Потенційна проблема: Якщо клієнтка нанесла сироватку з вітаміном С і не дочекалася повного всмоктування — тон може скатуватися або лягати нерівно.

Кислоти (АНА, ВНА, РНА)

Що роблять: Ексfolіація (відлущування мертвих клітин).

- **АНА** (гліколева, молочна) — водорозчинні, працюють на поверхні
- **ВНА** (саліцилова) — жиророзчинна, проникає в пори
- **РНА** (глюконолактон) — м'яка, для чутливої шкіри

Для візажиста: **НІ перед макіяжем!** Кислоти роблять шкіру чутливою, можуть викликати подразнення, шелушіння.

Якщо клієнтка регулярно використовує кислоти ввечері — її шкіра може бути тоншою, чутливішою. Враховуйте це при виборі текстур.

Ретиноїди (Retinol, Retinal, Retinoic Acid)

Що роблять: Прискорюють оновлення клітин, борються зі зморшками, акне, пігментацією.

Для візажиста: **КАТЕГОРИЧНО НІ перед макіяжем!**

Ретинол: Робить шкіру фоточутливою, може викликати шелушіння, почервоніння, сухість. Якщо клієнтка використовує ретинол ввечері — попередьте її не наносити його напередодні важливого макіяжу.

Пептиди (Peptides)

Що роблять: Сигналізують клітинам виробляти колаген, підтримують пружність.

Для візажиста: Безпечні, не конфліктують з макіяжем.

*Правило: активний догляд — на вечір.
Перед макіяжем — тільки м'які, базові продукти.*

6.5. SPF у макіяжі: правда і міфи

SPF — одна з найсуперечливіших тем у роботі візажиста. Його часто уникають через страх **flashback** — білих плям на фото зі спалахом.

Два типи SPF-фільтрів

Фізичні (мінеральні) фільтри

Як працюють: Відбивають UV-промені від поверхні шкіри.

Інгредієнти: Zinc Oxide (оксид цинку), Titanium Dioxide (діоксид титану)

Плюси: Підходять для чутливої шкіри, працюють одразу після нанесення

Мінуси: Можуть давати білий відтінок, створюють flashback на фото

Хімічні (органічні) фільтри

Як працюють: Поглинають UV-промені і перетворюють їх на тепло.

Інгредієнти: Avobenzone, Octocrylene, Homosalate, Octinoxate та ін.

Плюси: Легша текстура, не дають білого відтінку

Мінуси: Потрібно чекати 15-20 хв для активації, можуть подразнювати

Flashback: що це і чому виникає

Flashback — білий відблиск на фото зі спалахом. Виникає **не через SPF як такий**, а через:

- **Високу концентрацію** мінеральних фільтрів (Zinc Oxide, Titanium Dioxide)

- **HD-пудри** з діоксидом кремнію (Silica)
- **Світловідбивні частинки** в комбінації з SPF

Важливо: SPF у тональному засобі НЕ дорівнює повноцінному сонцезахисту! Для реального захисту потрібно $\sim 2 \text{ мг/см}^2$ — ніхто не наносить стільки тонального.

6.6. Camera-friendly формули

Для фото- та відеозйомки існують формули, які **не дають відблисків** і не конфліктують зі світлом.

Що шукати для зйомки

- **Без або з мінімальним SPF** (до SPF 15)
- **Хімічні фільтри замість мінеральних** (якщо SPF є)
- **Без Silica (діоксиду кремнію)** — головний винуватець flashback
- **Матовий або сатиновий фініш** — без надмірного сяйва
- **Легка текстура** — HD-камери бачать все

Пудри для зйомки

- **Уникайте «HD» у назві** — часто містять Silica
- **Перевіряйте склад** — шукайте Silica, Titanium Dioxide
- **Тестуйте зі спалахом** — перед зйомкою зробіть тестове фото

Для візажиста: Якщо сумніваєтеся — зробіть тестове селфі зі спалахом перед виходом клієнтки. Краще побачити проблему одразу.

Beauty-SPF для повсякденного макіяжу

Для повсякденного використання (без фотозйомки) SPF у макіяжі — **це плюс**. Сучасні формули достатньо естетичні.

- Захищають від передчасного старіння
- Запобігають пігментації
- Сучасні текстури не дають білого відтінку

6.7. Пудри: хімія і світло

Пудра — **це не просто фіксація**. Це продукт, який активно взаємодіє зі світлом і текстурою шкіри. І від її складу залежить, як буде виглядати макіяж.

Типи пудр і їхній склад

Розсипчасті (Loose Powder)

Склад: Talc, Silica, Mica, пігменти

Характеристика: Легке покриття, природний фініш, добре фіксує

Для кого: Будь-який тип шкіри, особливо для легкого макіяжу

Компактні (Pressed Powder)

Склад: Talc + в'яжучі компоненти + емоменти

Характеристика: Більше покриття, зручно носити з собою

Для кого: Для підправлень протягом дня

HD-пудри

Склад: Високий вміст Silica (діоксид кремнію)

Характеристика: Максимальний blur-ефект, «розмиває» пори

Увага: HD-пудри — головна причина flashback на фото! Уникайте для зйомки зі спалахом.

Мінеральні пудри

Склад: Zinc Oxide, Titanium Dioxide, Mica, оксиди заліза

Характеристика: Природний захист від сонця, не забивають пори

Для кого: Чутлива і проблемна шкіра

Увага: Можуть давати flashback через мінеральні компоненти.

Коригуючі пудри

- **Banana (жовта)** — нейтралізує синьо-фіолетовий (темні кола), освітлює
- **Translucent (прозора)** — універсальна, не змінює колір тону
- **Pink/Peach (рожева/персикова)** — освітлює, освіжає

Помилка: багато пудри на жирній шкірі

Здається логічним: жирна шкіра → більше пудри для контролю. Але це не працює.

Що відбувається: Пудра змішується з себумом, утворює «гісто», забивається в пори, підкреслює текстуру.

Рішення: Правильна підготовка (матуючий праймер) + мінімум пудри + промокальні серветки протягом дня.

6.8. Конфлікт продуктів і як його уникати

Проблеми у макіяжі часто виникають через **несумісність формул**. Розуміння хімії допомагає передбачити ці ситуації.

Конфлікт 1: Силікон + Водна основа

Проблема: Вода і силікон не змішуються. Якщо праймер силіконовий, а тональний водний (або навпаки) — продукти можуть скатуватися, лягати нерівно.

Як визначити основу:

- **Силіконова:** На перших позиціях — Dimethicone, Cyclopentasiloxane,

Cyclomethicone

- **Водна:** На першій позиції — Aqua/Water

Рішення: Силікон + силікон, вода + вода. Або універсальні продукти.

Конфлікт 2: Надлишок пудри + Активний себум

Проблема: Пудра поглинає жир, але коли його забагато — утворюється «тісто».

Рішення: Контроль себуму ДО нанесення пудри (праймер), мінімум пудри, промокальні серветки.

Конфлікт 3: SPF + Світловідбивні частинки

Проблема: Мінеральний SPF (Zinc Oxide, Titanium Dioxide) + Mica (світловідбивний) = подвійний flashback.

Рішення: Для фото — уникати обох. Для повсякденного макіяжу — не критично.

Конфлікт 4: Кремові продукти поверх пудри

Проблема: Кремові рум'яна, хайлайтер, тіні поверх запудреної шкіри — важко розтушувати, виглядає плямами.

Рішення: Кремові продукти ДО пудри. Або — злегка «розбудити» поверхню фіксуючим спреєм перед нанесенням.

Конфлікт 5: Активний догляд + Макіяж

Проблема: Кислоти, ретинол перед макіяжем — шкіра реактивна, тон лягає погано.

Рішення: Активи — на вечір. Перед макіяжем — тільки базовий догляд.

Розуміння складів дозволяє передбачити проблеми ще ДО нанесення макіяжу.

Висновки розділу

Косметична хімія — це **інструмент, а не складна наука**. Візажист, який читає етикетки і розуміє логіку формул, працює впевнено, прогнозовано і професійно.

Ключові знання

- **INCI** — міжнародний стандарт. Перші позиції = основа продукту
- **Зволожувачі (гліцерин, ГК)** — притягують вологу
- **Емоленти (олії, силікони)** — пом'якшують, дають ковзкість
- **Оклюзиви (воски, вазелін)** — «запечатують» вологу
- **Активи (кислоти, ретинол)** — НЕ перед макіяжем
- **SPF** — для повсякденного макіяжу ОК, для фото зі спалахом — уникати
- **Silica** — головний винуватець flashback

Правило сумісності

Силікон + силікон ✓

Вода + вода ✓

Силікон + вода ✗ (ризик скатування)

*Знання складу — це влада. Влада обирати правильно,
прогнозувати результат і уникати помилок.*

РОЗДІЛ 7

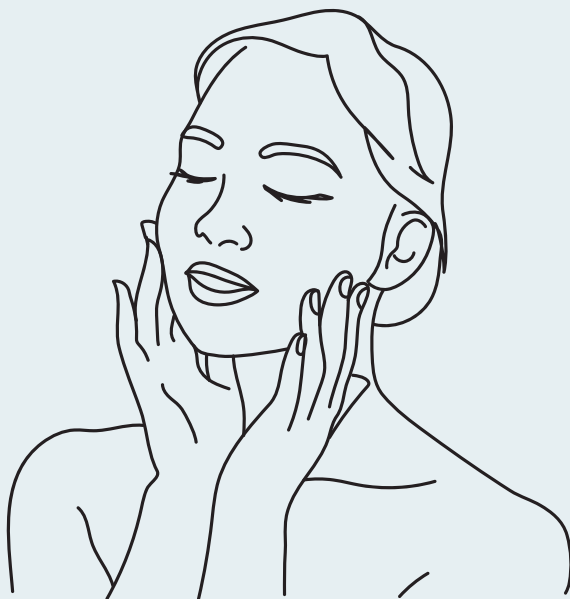
Типи макіяжу

Завдання, стратегії та професійні відмінності

«Макіяж — це не про те, щоб виглядати краще.

Це про те, щоб виглядати правильно для конкретного моменту».

— Pat McGrath

7.1. Тип макіяжу як стратегія, а не техніка

Тип макіяжу — це **не набір прийомів і не рівень складності**. Це **стратегія**, яка визначає всі подальші рішення візажиста.

Уявіть, що ви архітектор. Перш ніж малювати креслення, ви запитуєте: «Що будуємо? Для кого? В якому кліматі? З яким бюджетом?» Тільки отримавши відповіді, ви обираєте матеріали і стиль.

Так само працює професійний візажист. Тип макіяжу — це відповідь на питання «**Для чого?**» Від неї залежать:

- **Підготовка шкіри** — легка чи інтенсивна, матуюча чи сяюча
- **Покриття тону** — прозоре, середнє чи повне
- **Інтенсивність акцентів** — ледь помітні чи виразні
- **Фініш** — матовий, сатиновий, сяючий
- **Стійкість** — 2 години чи 12
- **Продукти** — легкі чи насичені, водостійкі чи стандартні

Один і той самий обличчя може потребувати абсолютно різних типів макіяжу залежно від ситуації:

Ранкова нарада в офісі — один макіяж

Вечірня вечірка — інший

Фотозйомка для журналу — третій

Весілля як наречена — четвертий

Тип макіяжу визначається не технікою, а метою.

Спочатку — «навіщо», потім — «як».

7.2. Класифікація типів макіяжу за призначенням

Розглянемо основні типи макіяжу, їхні задачі та ключові особливості.

Повсякденний (денний) макіяж

Задача: Підкреслити свіжість, доглянутість, природну красу. Виглядати «краще, ніж без макіяжу», але не виглядати «накрашеною».

Контекст: Офіс, університет, зустрічі, повсякденне життя.

Освітлення: Природне денне світло — найбезкомпромісніше, бачить все.

Тривалість: 6-10 годин.

Ключові особливості:

- Легкий тон (BB, CC, tinted moisturizer) або середнє покриття
- Мінімальний контурінг або його відсутність
- Природні відтінки тіней (бежеві, коричневі, рожеві)
- Туш — основний акцент на очах
- Губи — бальзам, нюдова помада, легкий тінт
- Фініш — skin-like, satin

Для візажиста: У денному світлі видно ВСЕ — текстуру, пори, нерівномірність тону. Акцент на підготовку шкіри, а не на декоративний шар.

Вечірній макіяж

Задача: Створити виразний образ, який читається при штучному освітленні. Дозволяє більше драматизму.

Контекст: Вечірки, ресторани, театр, концерти, побачення.

Освітлення: Штучне — тепле, приглушене, часто з кольоровими акцентами.

Тривалість: 4-6 годин (зазвичай коротше за денний).

Ключові особливості:

- Більш насичені кольори
- Виразніший контурінг
- Smoky eyes, графічні стрілки, шиммерні тіні
- Яскраві губи (червоні, бордо, ягідні)
- Хайлайтер — можна сміливіше
- Фініш — від satin до radiant

Для візажиста: Штучне світло «з'їдає» інтенсивність. Те, що здається яскравим при денному світлі, увечері буде виглядати м'яко. Додавайте насиченості!

Весільний макіяж

Задача: Поєднати стійкість, фотогенічність і романтичну м'якість. Наречена має виглядати бездоганно і на фото, і в житті, і через 12 годин.

Контекст: Церемонія, фотосесія, банкет, танці — все в один день.

Освітлення: Змішане — від денного на церемонії до штучного на банкеті.

Тривалість: 10-14 годин (найдовший тип макіяжу!).

Ключові особливості:

- **Стійкість — пріоритет №1** (праймер, водостійкі формули, фіксатор)
- Середнє покриття тону (не занадто легке, не маска)
- М'яке контурування
- Романтичні відтінки (рожеві, персикові, шампань)
- Водостійка туш
- Губи — стійка помада нейтрального або романтичного відтінку
- Фініш — satin (не занадто матовий, не занадто сяючий)

Важливо: Наречена буде нервувати → потіти. Закладайте запас стійкості. І завжди — пробний макіяж за тиждень до весілля!

Чек-лист для весільного макіяжу: водостійка туш ✓ стійка помада ✓ фіксуючий спрей ✓ промокальні серветки з собою наречений ✓

Камерний макіяж (фото / відео)

Задача: Виглядати ідеально на камеру. Адаптуватися під об'єктив, освітлення і формат зйомки.

Контекст: Фотосесії, зйомки для соцмереж, телебачення, відеоінтерв'ю.

Освітлення: Студійне — контрольоване, часто з використанням спалаху.

Тривалість: Залежить від зйомки (2-8 годин).

Ключові особливості:

- **Уникати flashback!** (без HD-пудр з Silica, без мінерального SPF)
- Ідеально рівний тон (камера підкреслює все)
- Виразніший контурінг, ніж у житті (камера «з'їдає» об'єм)
- Контроль блиску (матуючі продукти на T-зону)
- Чіткі лінії (брови, губи, очі)
- Фініш — залежить від концепції, частіше satin/matte

Різниця між фото і відео:

- **Фото:** можна більше інтенсивності, камера «з'їсть»
- **Відео:** обличчя в русі, потрібна м'якість переходів, уникати різких ліній

Для візажиста: Завжди робіть тестові фото перед зйомкою. Те, що виглядає ідеально в дзеркалі, може виглядати інакше на камеру.

Fashion/Editorial макіяж

Задача: Бути частиною художньої концепції. Працювати як елемент образу, а не просто «покращувати» обличчя.

Контекст: Покази мод, редакційні зйомки для журналів, рекламні кампанії, арт-проекти.

Освітлення: Професійне студійне або специфічне для концепції.

Ключові особливості:

- Може виходити за межі повсякденної естетики
- Нестандартні кольори, форми, текстури
- Працює в контексті одягу, зачіски, загальної ідеї
- Може бути мінімалістичним або екстремальним
- «Красиво» не завжди є метою — важлива відповідність концепції

*Fashion-макіяж оцінюється не за «гарно/негарно»,
а за «працює на концепцію / не працює».*

Сценічний/Театральний макіяж

Задача: Читатися з відстані. Передавати характер персонажа. Витримувати тривалу виставу.

Контекст: Театр, балет, опера, танцювальні виступи.

Освітлення: Яскраве сценічне, часто кольорове.

Ключові особливості:

- Перебільшені риси (товстіші брови, яскравіші губи)
- Посилений контурінг для читабельності з далеких рядів
- Водостійкі формули (під під софітами)
- Врахування кольору костюма і декорацій

7.3. Інтенсивність макіяжу

Інтенсивність — це **візуальна насиченість** макіяжу, а не **кількість продуктів**. Можна нанести 10 продуктів і мати легкий макіяж. Можна нанести 3 — і мати повний glam.

Рівні інтенсивності

Natural/No-makeup makeup

Ціль: Виглядати так, ніби макіяжу немає, але краще.

- Мінімальний тон або його відсутність
- Причесані брови
- Туш (коричнева або прозора)
- Бальзам для губ

Хто обирає: мінімалістки, люди з гарною шкірою, ті, хто хоче виглядати «своєю».

Soft Glam

Ціль: Помітний, але не агресивний макіяж. «Красиво накрашена».

- Рівний тон з природним фінішем
- М'який контурінг
- Тіні в природній гамі з легким шимером
- Чорна туш
- Ньюдова або рожева помада

Хто обирає: більшість клієнток на повсякдень і події.

Glam

Ціль: Виразний, помітний макіяж. Не соромитися того, що «накрашена».

- Повне покриття тону
- Скульптурний контурінг
- Smokey eyes або яскраві тіні
- Накладні вії
- Яскраві губи

Хто обирає: вечірки, фотозйомки, любительки виразного макіяжу.

Full Glam

Ціль: Максимальний вау-ефект. Драматизм.

- Повне покриття + скульптурування «за всіма правилами»
- Cut crease, halo eye, складні техніки
- Густі накладні вії
- Максимальний хайлайт
- Яскраві або темні губи

Хто обирає: особливі події, спена, фото для Instagram.

Важливо: Висока інтенсивність не завжди означає складний макіяж. Червона помада + чиста шкіра = high impact при мінімумі зусиль.

7.4. Фініш як частина стратегії

Фініш — це спосіб, яким **макіяж взаємодіє зі світлом**. Він критично впливає на сприйняття.

Типи фінішів

Matte (матовий)

Характеристика: Без блиску, «оксамитовий» ефект.

Плюси: Контроль блиску, довга стійкість, добре на фото.

Мінуси: Може підкреслити сухість, зморшки, текстуру.

Для кого: Жирна шкіра, студійне фото, формальні заходи.

Satin (сатиновий)

Характеристика: М'яке сяйво, як здорова шкіра.

Плюси: Універсальний, природний, приховує дрібні недоліки.

Мінуси: Може потребувати корекції на жирній шкірі.

Для кого: Більшість типів шкіри, більшість ситуацій.

Dewy (сяючий / «мокрый»)

Характеристика: Виразне сяйво, «glass skin» ефект.

Плюси: Виглядає молодо, свіжо, «здорово».

Мінуси: На жирній шкірі може виглядати як блиск, менш стійкий.

Для кого: Суха шкіра, вікова шкіра, K-beauty естетика.

Skin-like (як шкіра)

Характеристика: Максимально природний, «друга шкіра».

Плюси: Невидимий макіяж, комфорт.

Мінуси: Мінімальне покриття, не маскує недоліки.

Для кого: Хороша шкіра, no-makeup look, повсякдень.

Як обрати фініш

Фініш обирається на основі трьох факторів:

1. **Тип і стан шкіри** — жирна → matte/satin, суха → dewy/satin
2. **Задача макіяжу** — фото → matte, повсякдень → satin, романтика → dewy
3. **Освітлення** — студійне → matte, природне → satin/dewy

7.5. Тип макіяжу і шкіра: адаптація

Один і той самий тип макіяжу по-різному виглядатиме на різній шкірі. Професійний підхід передбачає адаптацію.

Приклад: Весільний макіяж

На сухій шкірі:

- Інтенсивне зволоження перед макіяжем
- Зволожуючий праймер
- Тон із сатиновим фінішем
- Мінімум пудри
- Фіксація — спреї, не пудра

На жирній шкірі:

- Легке зволоження + матуючий праймер
- Тон із контролем себуму
- Фіксація пудрою + спреєм
- Промокальні серветки з собою
- Передбачити підправку протягом дня

На віковій шкірі:

- Акцент на підготовку (сироватка, крем)
- Праймер із blur-ефектом
- Легкий тон (не маска!)
- Кремові текстури замість пудрових
- М'який контурінг без графічності

*Макіяж оцінюється не за красою, а за доречністю.
Чи працює він на цій шкірі, у цьому контексті, для цієї людини?*

7.6. Типові помилки при виборі типу макіяжу

Помилка 1: Копіювання референсів без адаптації

«Хочу як на цьому фото!» — і візажист сліпо копіює, не враховуючи:

- Інший тип шкіри
- Інше освітлення
- Інший контекст
- Фото оброблене в Photoshop

Рішення: Беріть референс як напрямок, а не як точну копію. Адаптуйте під реальність.

Помилка 2: Ігнорування контексту

Full glam на ранкову зустріч в офісі. Nude makeup на вечірню фотозйомку.

Рішення: Завжди питайте: «Де? Коли? При якому світлі? Скільки часу?»

Помилка 3: Надмірна інтенсивність у денному макіяжі

Те, що виглядає нормально у ванній, при денному світлі може виглядати «занадто».

Рішення: Перевіряйте макіяж при природному світлі. Краще недо-, ніж пере-.

Помилка 4: Неправильний фініш для шкіри

Dewy на жирній шкірі → виглядає як жирний блиск. Matte на сухій → підкреслює кожну лусочку.

Рішення: Фініш обирається під шкіру + задачу, а не за модою.

Помилка 5: Оцінка макіяжу поза контекстом

«Цей макіяж негарний» — але він був зроблений для сцени/подіуму/концепції.

Рішення: Завжди оцінюйте макіяж у контексті, для якого він створений.

Найбільша помилка: Робити «красиво» замість «доречно». Макіяж може бути технічно бездоганним, але провальним, якщо не відповідає ситуації.

7.7. Як мислить професійний візажист

Професійний візажист **не хапається за пензель одразу**. Він починає з аналізу і питань.

Питання перед макіяжем

1. Де і коли буде макіяж?

Офіс? Весілля? Фотозйомка? Театр?

2. При якому світлі?

Денне природне? Штучне тепле? Студійне? Сценічне?

3. Скільки часу має протриматися?

2 години? 8? 14?

4. Хто ця людина?

Її вік, стиль, уподобання, комфорт з макіяжем?

5. 8. Яка її задача?

Виглядати природно? Виділитися? Бути фотогенічною?

6. Який стан шкіри?

Тип + поточний стан (формула з Розділу 4)

Алгоритм прийняття рішень

1. Зібрати інформацію (питання вище)
2. Визначити тип макіяжу (денний? весільний? камерний?)
3. Визначити інтенсивність (natural? soft glam? glam?)
4. Обрати фініш (matte? satin? dewy?)
5. Адаптувати під шкіру клієнтки
6. Обрати продукти і техніки
7. Виконати макіяж

Приклад мислення: «Клієнтка, 35 років, весілля подруги, фотозйомка + банкет, комбінована шкіра, хоче виглядати елегантно, але не «перебір».
→ Тип: вечірній з елементами камерного. Інтенсивність: soft glam.
Фініш: satin. Адаптація: матуючий праймер на Т-зону, зволожуючий на щоки.»

Висновки розділу

Тип макіяжу — це **система рішень**, а не набір технік. Професіонал визначає стратегію **до того, як бере пензель у руки**.

Ключові типи макіяжу

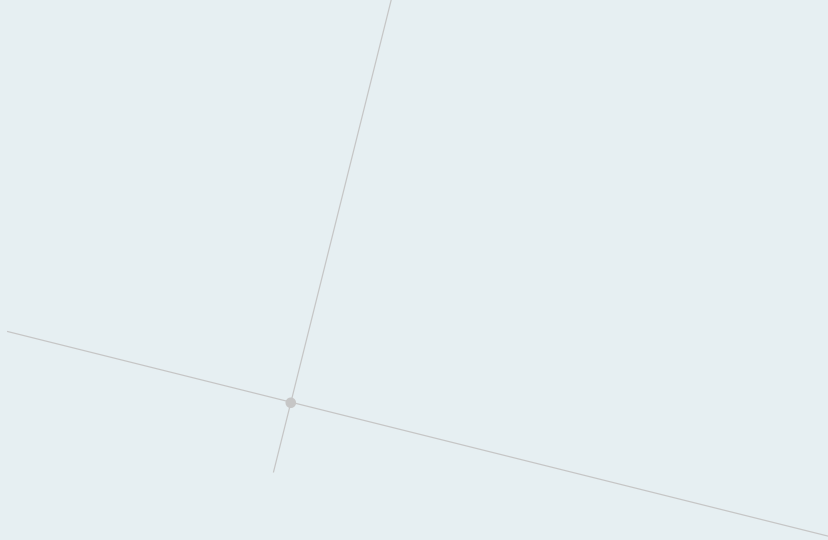
- **Повсякденний** — свіжість, природність, легкість
- **Вечірній** — виразність, насиченість, драматизм
- **Весільний** — стійкість + фотогенічність + романтика
- **Камерний** — адаптація під об'єктив і світло
- **Fashion** — частина художньої концепції

Ключові рішення

- **Тип** — визначається метою і контекстом
- **Інтенсивність** — візуальна насиченість (natural → full glam)
- **Фініш** — взаємодія зі світлом (matte/satin/dewy)
- **Адаптація** — під конкретну шкіру і ситуацію

Спочатку — «навіщо», потім — «як».

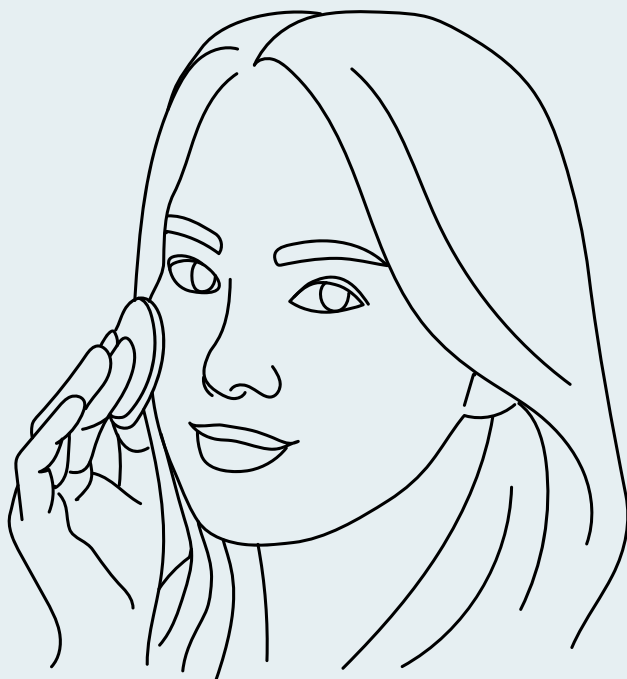
Тип макіяжу визначає все.

A decorative graphic consisting of two thin, light gray lines intersecting at a small gray dot. One line is vertical, and the other is diagonal, extending from the top left towards the bottom right.

РОЗДІЛ 8

КОЛОРИСТИКА В МАКІЯЖІ

Повний курс для візажистів

Частина 1. ЯК НАРОДЖУЄТЬСЯ СПРИЙНЯТТЯ КОЛЬОРУ

Перш ніж занурюватися у практичні техніки роботи з кольором, варто зрозуміти глибинні механізми того, як наш мозок обробляє візуальну інформацію. Це знання перетворює візажиста з простого виконавця технік на справжнього майстра, який розуміє, чому одні рішення працюють бездоганно, а інші — ні.

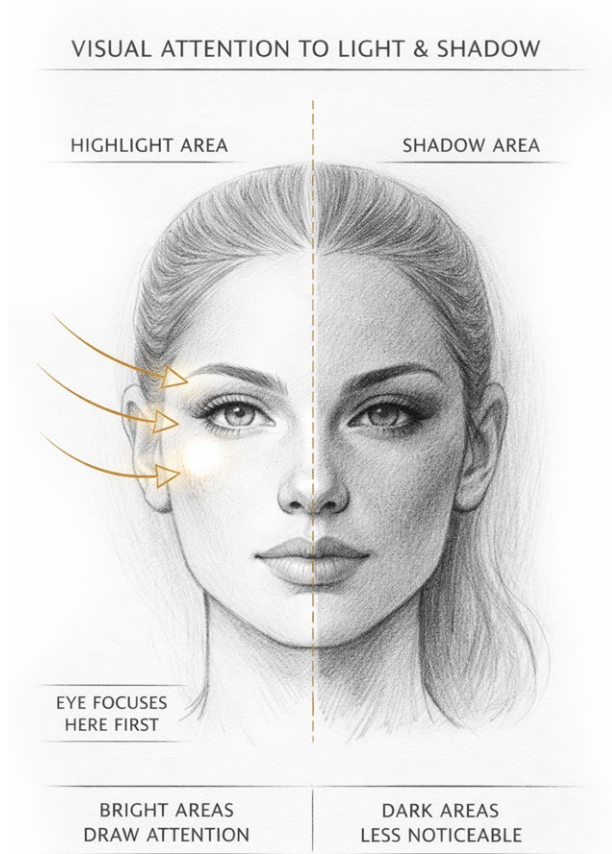
Історія людського зору нерозривно пов'язана з виживанням нашого виду. Мільйони років еволюції сформували унікальну систему сприйняття, і розуміння цієї системи відкриває перед нами можливості, про які більшість майстрів навіть не здогадується.

Від темряви до світла: перший крок зорової еволюції

Уявіть собі світ наших далеких предків — світ, де від швидкості реакції залежало життя. У такому світі здатність миттєво помічати зміни в освітленні була критично важливою. Саме тому найпершим, що навчилися фіксувати наші очі, стала різниця між світлом і темрявою.

Існує поширена помилка: багато хто переконаний, що погляд насамперед «чіпляється» за темні контури та силуети. Проте нейрофізіологія доводить протилежне — саме яскраві, освітлені ділянки першими потрапляють у фокус нашої уваги. Блискача поверхня води, сонячний промінь крізь листя, відблиск на шкірі здобичі — усе це було життєво важливим для наших пращурів.

Що це означає для нас як візажистів? Кожного разу, коли ви наносите хайлайтер, ви працюєте з найдавнішим рівнем людського сприйняття. Освітлена зона автоматично стає точкою притягання погляду — це не питання смаку чи моди, це біологічний механізм, вбудований у нашу нервову систему.

Палітра еволюції: послідовність появи кольорів

Здатність розрізняти кольори розвивалася поступово, і порядок цього розвитку має величезне практичне значення. Найближчим до чистого світла у спектрі є жовтий — саме він став першим хроматичним кольором, який почав виокремлювати людський зір.

Тут криється важливий нюанс, який часто випускають з уваги. Коли йдеться про «найсвітліший колір», інтуїтивно хочеться назвати білий. Однак білий — це особливий випадок, сума всіх довжин хвиль або їхня відсутність. Серед справжніх кольорів саме жовтий посідає перше місце за світлістю. Ось чому засоби для висвітлення з теплим жовтуватим підтоном створюють найбільш переконливий ефект природного сяяння

шкіри.

Наступним у черзі еволюційного сприйняття став червоний. Фізика пояснює це особливостями його хвилі — вона належить до коротких, а отже, легко вловлюється нашою зоровою системою. Не дивно, що червоний колір протягом усієї історії людства символізував щось важливе: небезпеку, владу, пристрасть. Наш мозок просто не може його проігнорувати.

Зелений та синій приєдналися до нашої палітри сприйняття пізніше. Це холодна частина спектра, і її ми розпізнаємо з меншою швидкістю та інтенсивністю. Звідси випливає цікава закономірність: макіяж у теплих тонах сприймається як більш «контактний», відкритий, привітний. Холодна ж гама створює враження дистанції, загадковості, недоступності.

Від теорії до пензлика: як використовувати ці знання

Тепер переведемо ці наукові факти на мову практичної роботи. Кожен із описаних принципів можна безпосередньо застосувати біля дзеркала з клієнтом.

Стратегія освітлення. Визначте, які риси обличчя ви хочете винести на передній план. Це можуть бути високі вилиці, витончений ніс, виразний лук Купідона. Саме ці зони потребують світлового акценту. При цьому продукти з теплим, злегка жовтуватим фінішем імітуватимуть природне сонячне світло, тоді як холодні рожеві чи сріблясті хайлайтери створять більш театральний, вечірній ефект.

Робота з тіннями. Наш мозок запрограмований інтерпретувати затемнені ділянки як заглиблення. Цим можна скористатися для моделювання рис обличчя: затемнення під вилицями створює ілюзію більш скульптурної будови, тінь вздовж носа візуально його звужує, а делікатне затемнення по контуру обличчя коригує його форму.

Температурний баланс. Пам'ятайте про асиметрію сприйняття теплих і холодних тонів. Мазок теплого персикового рум'янця «прозвучить» так само потужно, як удвічі більша кількість холодного рожевого. Враховуйте це при дозуванні продуктів: теплі відтінки потребують більш стриманого нанесення.

Емоційне повідомлення макіяжу. Хочете створити образ відкритої, доброзичливої людини? Робіть ставку на теплу гаму. Потрібен образ загадкової, недосяжної красуні? Холодні відтінки стануть вашими союзниками. Це не правила, а інструменти — використовуйте їх свідомо для досягнення потрібного враження.

Архітектура обличчя: діалог форми та кольору

Попри те, що ця книга присвячена саме кольору, було б нечесно оминути одне важливе спостереження. Коли людина дивиться на обличчя, перше, що схоплює її свідомість, — це загальні обриси, пропорції, архітектура рис. Колір приходить на долю секунди пізніше.

Проведіть простий експеримент: спробуйте згадати обличчя когось із давніх знайомих. Швидше за все, ви відтворите в пам'яті овал обличчя, форму носа, розріз очей — але точний відтінок райдужки чи тон шкіри залишаться розмитим. Так працює наша пам'ять, і так працює первинне сприйняття.

Саме тому графічні елементи макіяжу — геометрично вивірені стрілки, чітко окреслені губи — настільки потужно привертають увагу. Вони працюють на рівні форми, а форма для нашого сприйняття є пріоритетною.

Втім, це жодним чином не применшує ролі кольору. Просто форма і колір працюють на різних рівнях свідомості. Форма створює структуру враження, колір наповнює її емоційним змістом. Досконалий макіяж — це гармонійний союз обох елементів.

Підсумки: фундамент для подальшої роботи

Завершуючи цей вступний розділ, сформулюємо ключові тези, які стануть опорними точками для всього подальшого матеріалу.

Наш зір еволюціонував від сприйняття світла до розрізнення кольорів. Світлові акценти — найпотужніший інструмент привернення уваги, закладений у нас на біологічному рівні.

Серед хроматичних кольорів жовтий є найсвітлішим. Продукти з те-

плим жовтуватим підтоном найкраще імітують природне світло на шкірі.

Тепла частина спектра сприймається інтенсивніше за холодну. Це впливає на дозування продуктів та емоційне звучання макіяжу.

Форма обличчя фіксується свідомістю раніше за колір. Графічні елементи макіяжу мають особливу силу впливу саме тому, що працюють на рівні форми.

У наступному розділі ми простежимо, як людство намагалося систематизувати знання про колір, і познайомимося з революційною системою, що змінила підхід до роботи з кольором у контексті людської зовнішності.

Частина 2. ВІД НЬЮТОНА ДО МАНСЕЛЛА: ЕВОЛЮЦІЯ РОЗУМІННЯ КОЛЬОРУ

Протягом століть найкращі уми людства намагалися зрозуміти природу кольору та створити універсальну систему для роботи з ним. Для візжиста ця історія — не просто цікава довідка, а ключ до розуміння того, чому одні підходи до кольору працюють у макіяжі, а інші — категорично ні.

У цьому розділі ми простежимо шлях від перших наукових спроб класифікувати кольори до революційної системи, яка нарешті поставила в центр уваги людину та її зовнішність — а не абстрактні теоретичні побудови.

Класичні теорії: фундамент, який не підходить для макіяжу

Ісаак Ньютон першим розклав біле світло на спектр і довів, що колір — це об'єктивне фізичне явище. Його відкриття заклали основу всієї сучасної оптики. Пізніше Йоганн Вольфганг Гете підійшов до кольору з іншого боку — він досліджував, як людина суб'єктивно сприймає різні відтінки, як вони впливають на емоції та настрої.

Вільгельм Освальд та Йоганнес Ітен продовжили цю роботу, створивши власні кольорові системи. Особливо вплинув на мистецьку освіту Ітен — його кольорове коло й досі викладають у художніх школах по всьому світу. Саме з системою Ітена найчастіше знайомляться ті, хто вперше вивчає теорію кольору.

Проте є одна критична проблема: всі ці системи створювалися для роботи з фарбами на полотні, з друкарськими барвниками, з абстрактними кольоровими композиціями. Жодна з них не враховувала специфіку роботи з людським обличчям.

Коло Ітена: чому художні кольори не працюють на шкірі

Кольорове коло Ітена побудоване на чистих, насичених пігментах. Якщо перекласти це на мову декоративної косметики, то палетка, створена за принципами Ітена, міститиме яскраві, «кричущі» відтінки — інтенсивний червоний, глибокий синій, чистий жовтий без жодних домішок.

Такі кольори чудово виглядають на папері чи полотні. Вони створюють ефектні контрасти, привертають увагу, викликають

сильні емоції. Але спробуйте нанести чистий яскравий колір на людське обличчя — і ви отримаєте ефект маски, костюмного гриму або сценічного макіяжу.

Причина проста: людська шкіра сама по собі є складним кольоровим об'єктом. Вона містить безліч відтінків — від жовтуватих до рожевих, від оливкових до сіруватих. Накладаючи на цю складну основу чистий яскравий пігмент, ми отримуємо конфлікт: штучний колір «б'ється» з природним кольором шкіри.

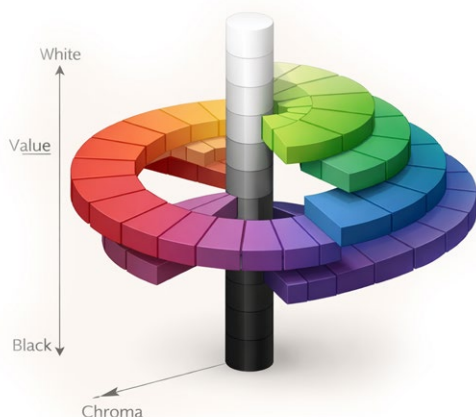
Порівняйте дві палетки тіней: одну з яскравими чистими кольорами в дузі Ітена, іншу — з припиленими, складними відтінками. Перша виглядатиме вражаюче у рекламі, але на реальному обличчі створить враження надмірності. Друга може здатися «скромнішою» в упаковці, але саме вона дасть елегантний, гармонійний результат на шкірі.

Альберт Манселл: революція, яка змінила все

На початку двадцятого століття американський художник та викладач Альберт Генрі Манселл здійснив справжній переворот у розумінні кольору. Його геніальність полягала в тому, що він першим поставив у центр своєї системи не абстрактні фізичні властивості кольору, а те, як колір сприймається людським оком.

Манселл зрозумів те, що до нього ігнорували: колір існує не сам по собі, а лише у взаємодії з тим, хто його бачить. Два фізично ідентичні кольори можуть сприйматися абсолютно по-різному залежно від контексту, освітлення, оточуючих відтінків.

Для візажистів це відкриття має фундаментальне значення. Ми працюємо не з абстрактними кольорами на папері — ми працюємо з кольорами на живій шкірі, яка сама є носієм унікального кольорового коду. Система Манселла дозволяє враховувати цю взаємодію.

Манселл відмовився від плоского кольорового кола на користь об'ємної моделі, яку він назвав кольоровим деревом. Ця метафора дуже точна: уявіть собі справжнє дерево зі стовбуром, кроною та гілками, що розходяться в різні боки.

Стовбур дерева — це вісь від чистого білого вгору до чистого чорного вниз. Ця вертикаль відображає те, що Манселл назвав

Value — світлоту або темноту кольору. Рухаючись вздовж стовбура, ми переходимо від найсвітліших відтінків до найтемніших.

Крона дерева — це коло з десяти основних кольорів, що оточують стовбур. Манселл назвав цей параметр Hue — власне відтінок, той колір, який ми можемо назвати словом: червоний, синій, зелений. Ці десять кольорів рівномірно розподілені по колу й охоплюють увесь видимий спектр.

Нарешті, гілки, що відходять від стовбура до крони — це третій параметр, Chroma, або насиченість. Він показує, наскільки чистий і яскравий колір, чи містить він домішки сірого. Біля самого стовбура кольори максимально припалені, майже сірі. На кінцях гілок — найчистіші, найнасиченіші відтінки.

Десять базових кольорів системи Манселла

Кольорове коло Манселла включає десять рівномірно розподілених кольорів. Кожен із них має свою позицію та свої властивості, важливі для роботи візажиста.

Перший — червоний, один із первинних кольорів. За ним іде червоно-помаранчевий — перехідний відтінок, що поєднує тепло обох сусідів. Третій — жовтий, найсвітліший у колі й другий первинний колір. Четвертий — жовто-зелений, відомий також як лаймовий, свіжий і енергійний відтінок.

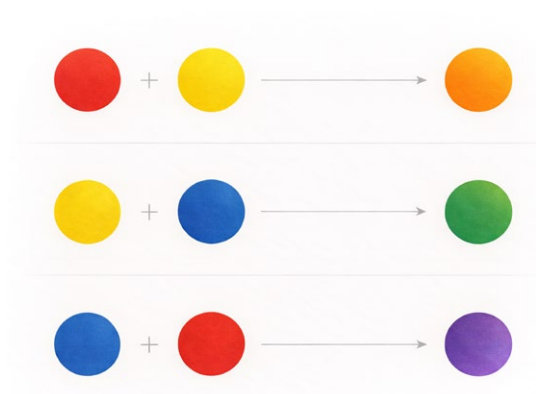
П'ятий — зелений, що утворюється змішуванням жовтого та синього. Шостий — синьо-зелений, або бірюзовий, один із найскладніших для роботи відтінків у макіяжі. Сьомий — синій, третій і останній з первинних кольорів. Восьмий — синьо-фіолетовий, найтемніший відтінок у всьому колі.

Дев'ятий — фіолетовий, містичний колір на межі теплого та холодного. І десятий — червоно-фіолетовий, який часто називають бордовим або пурпурним, він замикає коло, повертаючись до червоного.

Як утворюються відтінки: логіка змішування

Розуміння того, як кольори утворюються один з одного, дає візажисту потужний аналітичний інструмент. Три первинні кольори — червоний, жовтий та синій — неможливо отримати змішуванням інших кольорів. Вони є базовими цеглинками, з яких будується вся палітра.

Коли ми змішуємо два первинні кольори в рівних пропорціях, отримуємо вторинний колір. Червоний плюс жовтий дає помаранчевий. Жовтий плюс синій утворює зелений. Синій у поєднанні з червоним створює фіолетовий.

Найцікавіше починається, коли ми змінюємо пропорції. Додайте до помаранчевого краплю червоного — і він стане теплішим, наблизиться до червоно-помаранчевого. Додайте краплю жовтого — і він посвітлішає, набуде золотистого звучання. Ця логіка дозволяє передбачити результат змішування будь-яких відтінків.

У практиці макіяжу це знання допомагає аналізувати готові продукти. Дивлячись на тіні чи помаду, ви зможете «розкласти» їхній колір на складові: який первинний колір домінує, чи є там домішки сусідніх відтінків, наскільки колір припилений сірим.

Чому система Манселла ідеальна для візажистів

Тривимірність системи Манселла робить її унікально придатною для роботи з макіяжем. Адже коли ми підбираємо відтінок для клієнта, ми оперуємо саме трьома параметрами одночасно.

По-перше, ми визначаємо власне колір — теплий чи холодний, червонуватий чи жовтуватий. По-друге, оцінюємо світлоту — чи потрібен світ-

ліший відтінок, чи темніший. По-третє, вирішуємо питання насиченості — чистий яскравий колір чи припилений, складний.

Плоскі кольорові кола не дають такої гнучкості. Вони показують лише відтінок, ігноруючи світлоту та насиченість. А саме ці два параметри часто є вирішальними у виборі правильного продукту для конкретного клієнта.

Уявіть, що клієнтка просить підібрати їй рожеву помаду. «Рожевий» — це лише відтінок, один параметр із трьох. Але рожевих помад існують сотні: світлих і темних, чистих і припилених, з холодним підтоном і теплим. Система Манселла дає мову для точного опису того, який саме рожевий потрібен.

Від теорії до практики: як почати бачити по-новому

Знання системи Манселла — це лише перший крок. Справжня майстерність приходить із практикою. Почніть тренувати своє кольорове бачення вже сьогодні.

Візьміть будь-який предмет і спробуйте проаналізувати його колір за трьома параметрами. Який це відтінок — до якого з десяти базових кольорів він найближчий? Наскільки він світлий або темний? Чистий це колір чи припилений, із домішкою сірого?

Розберіть свою косметичку з цієї точки зору. Порівняйте різні відтінки рожевого в помадах — і ви побачите, як сильно вони відрізняються за світлотою та насиченістю, хоча всі називаються «рожевими». Проаналізуйте палетку тіней: які кольори в ній чисті, які припилені, як вони співвідносяться за світлотою.

Це тренування поступово перебудує ваше сприйняття. Замість розмитого «гарний колір» чи «не мій відтінок» ви навчитеся бачити конкретні характеристики: «занадто насичений для цієї шкіри», «потрібен на тон світліший», «не вистачає теплоти».

Підсумки розділу

Класичні теорії кольору створювалися для художників і дизайнерів, а не

для роботи з людським обличчям. Яскраві чисті кольори, які чудово виглядають на полотні, на шкірі часто створюють ефект маски.

Система Манселла стала революцією, бо поставила в центр людське сприйняття кольору, а не абстрактні фізичні властивості.

Кольорове дерево Манселла має три виміри: відтінок, світлоту та насиченість. Саме ці три параметри ми оцінюємо, підбираючи косметику для клієнта.

Десять базових кольорів та логіка їх змішування дають інструмент для аналізу будь-якого відтінку.

У наступному розділі ми детально розглянемо, як працюють контрастні пари кольорів і чому це знання є незамінним для вирішення найпоширеніших завдань візажиста — від нейтралізації почервонінь до корекції темних кіл під очима.

Частина 3. КОМПЕНСАТОРНІ ПАРИ: МАГІЯ НЕЙТРАЛІЗАЦІЇ

Якщо попередні розділи заклали теоретичний фундамент, то цей — перший по-справжньому практичний. Знання про компенсаторні пари кольорів дозволяє вирішувати найболючіші проблеми, з якими стикається кожен візажист: темні кола під очима, почервоніння, пігментація, нерівний тон обличчя.

Принцип нейтралізації — це не просто корисний прийом. Це фундаментальний інструмент, який відрізняє професійний підхід до макіяжу від аматорського. Замість того щоб нашаровувати тонни консилера, намагаючись «заховати» проблему, ми вчимося її розчиняти за допомогою правильно підібраного кольору.

Фізика взаємного знищення кольорів

Компенсаторні кольори — це пари відтінків, розташовані на протилежних кінцях кольорового кола. Їхня унікальна властивість полягає в тому,

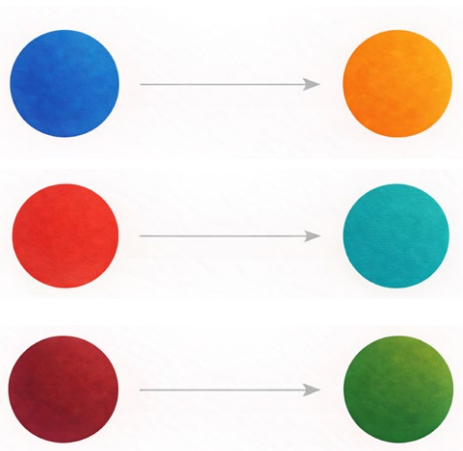
що при накладанні один на одного вони взаємно гасять кольоровість, утворюючи нейтральний сіро-бежевий або сіро-коричневий тон.

Чому це відбувається? Згадаймо, що кожен колір у колі можна розкласти на первинні складові — червоний, жовтий та синій. Компенсаторну пару утворюють кольори, у яких немає спільного домінуючого первинного відтінку. Саме тому, зустрічаючись, вони не підсилюють, а знищують один одного.

Візьмемо для прикладу помаранчевий і синій. Помаранчевий складається з червоного та жовтого — синього в ньому немає взагалі. Синій є первинним кольором і не містить ні червоного, ні жовтого. Коли ці два кольори зустрічаються, вони нейтралізують один одного, бо не мають точок дотику, які б підсилювали загальне звучання.

П'ять пар, які має знати кожен візажист

У кольоровому колі існує п'ять основних компенсаторних пар. Кожна з них має своє специфічне застосування в роботі візажиста. Вивчіть їх напам'ять — це ваш базовий інструментарій для корекції кольорових проблем шкіри.

Синій і помаранчевий. Ця пара найчастіше використовується для роботи з темними колами під очима, які мають синюватий або фіолетово-синій відтінок. Персикові та помаранчеві коректори створені саме для цієї мети.

Червоний і бірюзовий. Бірюзовий, або синьо-зелений, нейтралізує червоні відтінки. Ця пара корисна при роботі з ак-

тивними почервоніннями, свіжими висипаннями, розацеа на початковій стадії.

Бордовий і зелений. Класична пара для нейтралізації почервонінь. Зелені коректори та бази під макіяж призначені саме для гасіння бордово-червоних тонів — запалень, судинних зірочок, подразнень.

Фіолетовий і лаймовий. Менш поширена, але важлива пара. Лаймовий, або жовто-зелений, здатен нейтралізувати фіолетові відтінки — наприклад, застарілі синці, що вже пожовтіли, але зберігають фіолетову ноту.

Фіолетові відтінки — наприклад, застарілі синці, що вже пожовтіли, але зберігають фіолетову ноту.

Синьо-фіолетовий і жовтий. Жовтий нейтралізує глибокі синьо-фіолетові тони. Ця пара актуальна для корекції дуже

темних, насичених кіл під очима, особливо на смуглій шкірі.

Два підходи до однієї проблеми: нашарування проти нейтралізації

Розглянемо найпоширенішу проблему — темні кола під очима. Статистика свідчить, що абсолютна більшість клієнтів, які приходять на макіяж, мають цю особливість тією чи іншою мірою. Як із нею працювати?

Перший шлях — інтуїтивний і неправильний. Візажист бере щільний консилер із високим ступенем покриття та намагається «замазати» проблемну зону. Наносить шар за шаром, доки синюватий відтінок не перестане проглядати крізь продукт.

Що відбувається насправді? Зона під очима — одна з найрухливіших на обличчі. Тут найтонша шкіра, тут найбільше дрібних зморшок і складочок. Кожен додатковий шар продукту підкреслює цю текстуру. До кінця дня консилер збереться у складках, потріскається, створить ефект «сухої глини». А головне — попри всі зусилля, синюватий підтон може проглядати далі, бо ми не нейтралізували його, а лише прикрили.

Другий шлях — колористичний. Ми аналізуємо відтінок темного кола:

синюватий, фіолетовий, коричнево-синій? Обираємо відповідний компенсаторний колір — персиковий або помаранчевий коректор. Наносимо тонкий шар, спостерігаємо, як кольори взаємно гасяться. Зверху — легкий шар консилера для вирівнювання тону з рештою обличчя.

Результат кардинально інший: мінімум продукту, максимум природності, жодного ефекту маски. Шкіра виглядає свіжою та відпочилою, а не замазаною.

Практична робота з коректорами

Успіх нейтралізації залежить від точності підбору відтінку коректора. Недостатньо знати, що «персиковий гасить синій» — потрібно розуміти, який саме персиковий для якого саме синього.

Світлі синюваті кола на світлій шкірі потребують ніжного персикового коректора — делікатного, ледь помітного. Насичені фіолетово-сині кола на смуглій шкірі вимагають більш інтенсивного помаранчевого, іноді навіть із червонуватою ноткою.

Принцип такий: інтенсивність коректора має відповідати інтенсивності проблеми. Занадто слабкий коректор не дасть повної нейтралізації — синюватий відтінок проглядатиме. Занадто сильний створить помаранчеву пляму, яку доведеться маскувати додатковими шарами.

Техніка нанесення також має значення. Коректор наносять точково, без посередньо на проблемну зону, м'якими вбивальними рухами. Не варто розтягувати його на всю орбітальну ділянку — достатньо покрити лише ті місця, де колір потребує корекції. Після цього дайте продукту «сісти» на шкіру протягом хвилини-двох, і лише потім наносьте консилер.

Робота з почервоніннями

Почервоніння на обличчі — друга за поширеністю проблема після темних кіл. Вони можуть мати різну природу: купероз, розацеа, акне, алергічні реакції, просто чутлива шкіра, схильна до почервонінь. Підхід до корекції залежить від характеру та масштабу проблеми.

Для локальних почервонінь — окремих прищиків, невеликих запалених ділянок — використовують точкові зелені коректори. Вони мають щільну текстуру та високу пігментацію, тому наносяться мінімальною кількістю безпосередньо на проблемне місце.

Для масштабних почервонінь, що охоплюють значну частину обличчя — щоки, ніс, підборіддя — краще працюють бази під макіяж із зеленим підтоном. Вони мають легшу текстуру та призначені для нанесення на великі площі. База створює вуаль, яка приглушує червоний підтон по всій зоні нанесення.

Важливий нюанс: зелений коректор не маскує рельєф. Якщо запалення має об'єм — горбик, припухлість — зелений колір нейтралізує лише червоний відтінок, але тінь від нерівності залишиться. Для повної корекції потрібне поєднання кольорової нейтралізації та світлотіньової роботи.

Жовтизна та сірість шкіри

Не всі кольорові проблеми шкіри пов'язані з почервоніннями чи синцями. Іноді обличчя має загальний жовтуватий або сіруватий відтінок, який надає втомленого, нездорового вигляду.

Жовтизну шкіри нейтралізують фіолетові та лавандові продукти. Бази та праймери з фіолетовим підтоном освіжають обличчя, надають йому здорового, відпочилого вигляду. Вони особливо корисні для шкіри з оливковим підтоном, яка часто виглядає тьмяно.

Сірість, тьмяність шкіри — інша проблема. Вона часто пов'язана з недостатнім зволоженням, втомою, віковими змінами. Тут допомагають рожеві праймери та освітлювальні бази. Рожевий не стільки нейтралізує, скільки додає шкірі того здорового рожевого підтону, якого їй бракує.

Пігментація та постакне

Пігментні плями та сліди постакне — особливий виклик, бо вони можуть мати різні відтінки. Свіже постакне зазвичай червонувате або бордове — його нейтралізують зеленим. Застаріле може мати коричневий

або фіолетово-коричневий відтінок — тут знадобиться персиковий або жовтий коректор.

Вікова пігментація найчастіше має теплий коричневий тон із жовтуватою або помаранчевою ноткою. Для її нейтралізації використовують коректори з холодним підтоном — лавандові, рожево-фіолетові.

Головне правило при роботі з пігментацією — точність нанесення. Коректор має покривати лише пляму, не виходячи за її межі. Будь-який надлишок продукту на чистій шкірі створить кольорову пляму іншого відтінку — і ви будете вирішувати вже нову проблему замість початкової.

Типові помилки та як їх уникнути

Найпоширеніша помилка початківців — використання занадто насиченого коректора. Вони бачать у палетці яскравий зелений чи помаранчевий, наносять його щедро — і отримують обличчя з кольоровими плямами, які неможливо приховати навіть щільним тоном.

Запам'ятайте: професійні коректори для щоденного макіяжу мають бути припиленими, делікатними. Яскраві насичені кольори — це інструмент театрального та сценічного гриму, де потрібно перекрити потужне освітлення софітів.

Друга помилка — ігнорування підтону шкіри при виборі коректора. Персиковий коректор на шкірі з холодним рожевим підтоном може виглядати брудно-помаранчевим. Зелений коректор на жовтуватій шкірі ризикує дати хворобливий землистий відтінок.

Третя помилка — очікування миттєвого результату. Нейтралізація — це процес. Коректор потребує часу, щоб «сісти» на шкіру, злитися з нею. Наносьте продукт, зачекайте, оцініть результат, за потреби додайте ще трохи. Поспіх призводить до перенасичення зони продуктом.

Підсумки розділу

Компенсаторні кольори — це пари відтінків, що взаємно нейтралізують один одного. Вони не мають спільного домінуючого первинного кольо-

ру, тому при зустрічі гасять кольоровість, утворюючи нейтральний тон.

П'ять основних пар для візажиста: синій-помаранчевий, червоний-бірюзовий, бордовий-зелений, фіолетовий-лаймовий, синьо-фіолетовий-жовтий.

Колористична корекція дозволяє працювати тонкими шарами, зберігаючи природність шкіри. Це професійніший підхід, ніж механічне напаровування щільних консилерів.

Інтенсивність коректора має відповідати інтенсивності проблеми. Для щоденного макіяжу потрібні припилені, делікатні відтінки.

У наступному розділі ми розглянемо протилежний принцип — споріднені кольори, та навчимося використовувати їх для створення бездоганних тушувань і плавних переходів у макіяжі.

Частина 4. СПОРІДНЕНІ КОЛЬОРИ: МИСТЕЦТВО ПЛАВНИХ ПЕРЕХОДІВ

Якщо компенсаторні пари вчать нас знищувати небажаний колір, то споріднені кольори — це інструмент для створення гармонії. Саме вони дозволяють робити ті бездоганні тушування, від яких макіяж виглядає професійним, а не аматорським. Саме вони забезпечують плавність переходів, яка відрізняє майстерну роботу від посередньої.

У цьому розділі ми розберемося, чому одні кольори легко поєднуються між собою, а інші — створюють «бруд» при найменшій спробі їх змішати. Це знання радикально змінить ваш підхід до побудови кольорових схем у макіяжі очей та губ.

Що робить кольори спорідненими

Споріднені кольори — це відтінки, розташовані поруч у кольоровому колі. Вони мають спільний первинний колір у своєму складі, і саме ця спільність робить їх гармонійними сусідами.

Розглянемо приклад. Візьмемо помаранчевий — він складається з черво-

ного та жовтого. Його сусіди по колу — червоно-помаранчевий з одного боку та жовто-помаранчевий з іншого. Червоно-помаранчевий містить червоний і помаранчевий, тобто має спільний компонент із чистим помаранчевим. Жовто-помаранчевий містить жовтий і помаранчевий — знову спільний компонент.

Ця спільність на рівні первинних кольорів створює візуальну гармонію. Коли ми накладаємо споріднені кольори один на одного або поруч, вони не конфліктують, а підтримують один одного. Око сприймає їх як природне продовження, а не як різкий стрибок.

Чому несуміжні кольори дають «бруд»

Тепер зрозуміємо протилежну ситуацію. Що відбувається, коли ми намагаємося поєднати кольори, які не є сусідами по колу і при цьому не є компенсаторними парами?

Візьмемо той самий помаранчевий і спробуємо з'єднати його із зеленим. Помаранчевий — це червоний плюс жовтий. Зелений — це жовтий плюс синій. Спільний компонент є — жовтий. Але є й конфлікт: червоний у помаранчевому та синій у зеленому. Ці два кольори прагнуть нейтралізувати один одного.

Результат змішування — брудний, невизначений відтінок. Не красивий складний колір, а саме візуальний «бруд», каламутність, яка псує враження від макіяжу. Це відбувається через часткову нейтралізацію: кольори не повністю гасять один одного, як компенсаторні пари, але й не співіснують мирно, як споріднені.

Ось чому так важливо розуміти логіку кольорового кола. Кожного разу, коли ви плануєте тушування з декількох відтінків, перевірте: чи є вони сусідами? Якщо між обраними кольорами в колі стоїть один або більше проміжних відтінків — ризик отримати «бруд» зростає пропорційно.

Правило безпечного тушування

Існує просте правило, яке убезпечить вас від більшості кольорових по-

милок у макіяжі очей. Для бездоганного тушування використовуйте кольори, що стоять поруч у кольоровому колі — безпосередні сусіди або через один відтінок максимум.

Якщо ви хочете створити перехід від рожевого до фіолетового — це безпечна комбінація, вони сусіди. Від помаранчевого до червоного — теж безпечно. Від зеленого до бірюзового — чудово працюватиме.

А ось перехід від рожевого до помаранчевого вже потребує обережності. Між ними в колі стоїть червоний. Якщо ви хочете таке тушування, вам знадобиться проміжний червоний відтінок, який з'єднає ці два кольори. Без нього на межі рожевого та помаранчевого може утворитися каламутна зона.

Роль сірого в тушуванні

Тут ми підходимо до одного з найважливіших секретів професійного макіяжу. Сірий колір — це універсальний посередник, здатний з'єднати практично будь-які відтінки.

Чому це працює? Згадаймо, що сірий — це результат змішування компенсаторних кольорів, повна нейтралізація. Він не має кольоровості, не належить до жодної частини спектра. Саме тому він не конфліктує з жодним хроматичним кольором.

Коли ви стикаєтеся із завданням поєднати два кольори, що не є сусідами, сірий або сіро-коричневий відтінок може стати тим містком, який забезпечить плавний перехід. Ви тушуєте перший колір у сірий, потім сірий — у другий колір. Результат — чистий перехід без каламуті.

Цей прийом особливо корисний у макіяжі очей. Класична сіро-коричнева тушівка у складці століття — це саме той нейтральний елемент, який дозволяє поєднувати на повіці кольори з різних частин спектра, не отримуючи візуального хаосу.

Практика: побудова кольорової схеми макіяжу очей

Застосуємо отримані знання до конкретного завдання — створення ко-

льорового макіяжу очей. Припустимо, клієнтка хоче яскравий макіяж із використанням бірюзового кольору на рухомій повіці.

Перший крок — визначити місце бірюзового в кольоровому колі. Бірюзовий, або синьо-зелений, знаходиться між синім та зеленим. Його безпечні сусіди — синій з одного боку, зелений з іншого.

Другий крок — обрати напрямок тушування. Можна йти в бік синього, створюючи холодну гаму. Можна йти в бік зеленого, додаючи свіжості. Обидва варіанти будуть гармонійними.

Третій крок — вирішити, як з'єднати яскравий кольоровий макіяж зі шкірою. Ось тут на допомогу приходить нейтральний відтінок. Сіро-коричневий або теплий бежевий у складці століття створить перехід між кольоровою зоною та природним тоном шкіри.

Результат: бірюзовий на рухомій повіці, перехід через синій або зелений до зовнішнього кутка, сіро-коричневий у складці для з'єднання зі шкірою. Кожен перехід — між сусідніми кольорами, жодного ризику каламуті.

Монохромні та аналогові схеми

Найбезпечніший підхід до кольорового макіяжу — монохромна схема. Це використання одного кольору в різних варіаціях світлоти та насиченості. Світло-рожевий, насичений рожевий, темно-рожевий — усі вони гарантовано поєднуються, бо є варіантами одного відтінку.

Аналогова схема — наступний рівень складності. Це використання двох трьох сусідніх кольорів з кола. Рожевий, червоний, червоно-помаранчевий. Або синій, синьо-фіолетовий, фіолетовий. Такі комбінації створюють цікавий візуальний ефект, залишаючись при цьому гармонійними.

Ці схеми — ваш надійний фундамент. Опанувавши їх, ви зможете експериментувати зі складнішими комбінаціями, але завжди матимете «безпечну гавань», до якої можна повернутися, якщо експеримент не вдасться.

Контрастні схеми: усвідомлений ризик

Контрастна схема передбачає використання кольорів з протилежних частин кола. Це найскладніший рівень, що вимагає глибокого розуміння колористики та бездоганної техніки.

Головне правило контрастної схеми: кольори з протилежних частин кола ніколи не повинні змішуватися безпосередньо. Їх розділяють нейтральними зонами — сірим, бежевим, коричневим.

Класичний приклад — поєднання помаранчевих тіней на повіці з синьою підводкою. Ці кольори є компенсаторними, вони підсилюють один одного за рахунок контрасту. Але якщо ви спробуєте тушувати помаранчевий безпосередньо в синій — отримаєте брудну сіру пляму.

Рішення: чітка межа між контрастними кольорами або нейтральний буфер. Помаранчеві тіні тушуються в бежевий, бежевий переходить у лінію підводки. Контраст зберігається, бруд не утворюється.

Тушування в шкіру: особливий випадок

Окремо варто обговорити тушування кольору в природний тон шкіри. Це обов'язковий елемент будь-якого макіяжу очей — межа між продуктом та чистою шкірою має бути непомітною.

Шкіра має свій колір, і цей колір рідко буває нейтрально-сірим. Найчастіше він має теплий підтон — персиковий, бежевий, жовтуватий. При тушуванні холодних кольорів у шкіру може виникнути той самий ефект «бруд» на межі.

Рішення — використовувати проміжний відтінок, який буде містком між кольором макіяжу та тоном шкіри. Для холодних кольорів це може бути сіро-бежевий або тауп. Для теплих — звичайний бежевий або персиковий.

Саме тому в більшості палеток тіней, окрім яскравих кольорів, обов'язково присутні нейтральні відтінки — вони призначені не для самостійного використання, а для з'єднання кольорів зі шкірою.

Чому виникає бруд: діагностика проблеми

Якщо в процесі тушування ви помітили появу каламутності, зупиніться та проаналізуйте ситуацію. Найчастіші причини «бруду» — це порушення правил спорідненості кольорів.

Перша причина — змішування далеких кольорів без проміжного відтінку. Перевірте, чи є ваші кольори сусідами в колі. Якщо ні — додайте проміжний або нейтральний відтінок.

Друга причина — різна температура кольорів. Тепла рожева основа під холодними фіолетовими тіннями може дати брудний результат. Слідкуйте за температурною узгодженістю продуктів.

Третя причина — взаємодія з кольором шкіри або базових продуктів. Праймер, консилер, тональний засіб — усі вони мають свій відтінок, який впливає на фінальний результат.

Підсумки розділу

Споріднені кольори — це сусіди по кольоровому колу, що мають спільний первинний колір. Вони гармонійно поєднуються та легко тушуються один в одного.

«Бруд» виникає при змішуванні кольорів, які не є сусідами і не є компенсаторними парами. Їхні компоненти частково нейтралізуються, створюючи каламутність.

Сірий та нейтральні відтінки — універсальні посередники, здатні з'єднати будь-які кольори без утворення «бруду».

Монохромні та аналогові схеми — найбезпечніші для початківців. Контрастні схеми вимагають чітких меж або нейтральних буферів між протилежними кольорами.

У наступному розділі ми перейдемо до системного аналізу кольору за чотирма ключовими критеріями — чистотою, світлотою, темнотою та кольоровістю. Це знання дозволить вам точно описувати та підбирати відтінки для будь-якого клієнта.

Частина 5. ЧОТИРИ КРИТЕРІЇ АНАЛІЗУ КОЛЬОРУ

До цього моменту ми вивчали кольори переважно з точки зору їхнього розташування в кольоровому колі та взаємодії між собою. Тепер час перейти до більш детального аналізу — навчитися «розкладати» будь-який колір на складові характеристики.

Чотири критерії, які ми розглянемо в цьому розділі, — це універсальний інструмент для опису та порівняння відтінків. Опанувавши цю систему, ви зможете точно пояснити, чим один рожевий відрізняється від іншого, чому певний коричневий підходить клієнтці, а інший — ні, і як підібрати ідеальний відтінок для будь-якої зовнішності.

Перший критерій: чистота кольору

Чистота — це міра присутності сірого пігменту в кольорі. Чистий колір не містить сірого взагалі, він максимально яскравий та насичений. Приглушений колір містить домішку сірого, яка робить його тьмянішим, складнішим, «пильнішим».

Уявіть собі два червоних: один — яскравий, «кричущий», як пожежна машина; інший — благородний бордовий із сіруватою вуаллю. Обидва є червоними за своїм відтінком, але перший — чистий, другий — приглушений сірим.

Для роботи візажиста це критично важливий параметр. Чисті яскраві кольори на шкірі виглядають декоративно, театральнo, святково. Вони привертають максимум уваги і можуть «перекричати» природну красу обличчя. Приглушені кольори виглядають елегантно, стримано, органічно вписуються в образ, не домінуючи над ним.

Більшість людей мають шкіру з певною кількістю сірого пігменту — особливо представники слов'янських народів. Якщо на таку шкіру нанести абсолютно чистий колір без домішки сірого, виникне дисонанс: колір «виб'ється», здаватиметься чужорідним, занадто інтенсивним.

Ось чому професійні палетки для щоденного макіяжу містять переважно припилені, складні відтінки. Вони створені з урахуванням того, що колір має гармоніювати зі шкірою, а не конкурувати з нею.

Як визначити чистоту кольору

Є простий спосіб оцінити чистоту будь-якого кольору. Спробуйте описати його одним словом. Якщо ви можете впевнено сказати «червоний», «синій», «зелений» — перед вами чистий колір. Якщо ж для опису потрібні складні конструкції на кшталт «пильно-рожевий із сіруватим відтінком» або «приглушений теракотовий» — колір містить сірий пігмент.

Інший метод — порівняння. Покладіть поруч кілька відтінків одного кольору та визначте, який із них найяскравіший. Той, що «горить» найсильніше, буде найчистішим. Решта міститимуть різну кількість сірого.

При роботі з косметикою звертайте увагу на свотчі при денному освітленні. Штучне світло може спотворювати сприйняття чистоти кольору — особливо жовте світло ламп розжарювання, яке додає теплоти всім відтінкам.

Другий критерій: світлота

Світлота — це кількість білого пігменту в кольорі. Що більше білого, то світліший відтінок. Рожевий — це по суті світлий варіант червоного, отриманий додаванням білого. Блакитний — світлий варіант синього.

Цей критерій безпосередньо пов'язаний із нашим сприйняттям об'єму. Згадаймо перший розділ: світлі ділянки привертають увагу та здаються ближчими, виступаючими. Використовуючи світлі відтінки в макіяжі, ми створюємо точки фокусу, підкреслюємо виступаючі частини обличчя.

При підборі косметики світлота має узгоджуватися зі світлотою шкіри клієнта. Занадто світлий продукт на смуглій шкірі виглядатиме білястою плямою. Продукт правильної світлоти органічно зіллється з тоном обличчя, підкреслюючи його, а не перекриваючи.

Особливо це важливо при виборі консилера та хайлайтера. Консилер

має бути на один-два тони світлішим за тональну основу — не більше. Хайлайтер теж не повинен бути надто контрастним щодо загального тону, інакше він створить ефект «світлової плями» замість природного сяяння.

Третій критерій: темнота

Темнота — протилежний параметр, що визначається кількістю чорного пігменту в кольорі. Бордовий — це червоний із додаванням чорного. Темно-синій, нічний синій — синій, затемнений чорним пігментом.

Темні відтінки візуально «заглиблюють» ділянки, на які їх нанесено. Вони створюють тіні, додають глибини та драматизму. У макіяжі очей темні кольори використовують для затемнення зовнішнього кутка, створення ефекту глибини, підкреслення лінії вій.

Важливо розуміти різницю між темним і приглушеним кольором. Темний колір — це чистий колір плюс чорний. Приглушений — чистий колір плюс сірий. Ці два параметри незалежні: колір може бути одночасно темним і чистим, або світлим і приглушеним, або будь-якою іншою комбінацією.

При роботі зі смуглою шкірою темні відтінки є природними союзниками. Вони гармоніюють із загальною глибиною тону, не створюючи різкого контрасту. На світлій же шкірі темні кольори виглядають більш драматично та потребують обережного дозування.

Четвертий критерій: кольоровість

Кольоровість — це власне відтінок, хроматична характеристика кольору. Червоний, синій, жовтий, зелений — це все про кольоровість. Цей параметр визначає, до якої частини спектра належить колір, яке місце він посідає в кольоровому колі.

Окремо варто виділити ахроматичні кольори — білий, чорний та всі відтінки сірого. Вони не мають кольоровості взагалі, не належать до жодної частини спектра. У контексті макіяжу це надзвичайно цінні кольори, бо

вони нейтральні та універсальні.

Кольоровість — той параметр, який насамперед спадає на думку, коли ми говоримо про колір. Але, як бачите, це лише один із чотирьох критеріїв. Два рожевих можуть мати однакову кольоровість, але кардинально відрізнятися за чистотою, світлотою та темнотою — і виглядати при цьому абсолютно по-різному.

Сірий: особливий випадок

Сірий колір заслуговує окремої уваги, бо він відіграє унікальну роль у колористиці макіяжу. Сірий — це результат повної нейтралізації, колір без кольоровості. Але існує безліч варіантів сірого, і кожен із них має свої властивості.

Нейтральний сірий отримують змішуванням чорного та білого або компенсаторних кольорів у рівних пропорціях. Він не тяжіє ні до теплої, ні до холодної частини спектра. Такий сірий — ідеальний інструмент для тушування та переходів.

Але частіше ми маємо справу з «кольоровими» сірими — тими, що зберегли ледь помітний відтінок. Сіро-блакитний, сіро-рожевий, сіро-бежевий — усі вони формально є сірими, але мають кольорову ноту. При виборі таких відтінків для макіяжу важливо враховувати їхню температуру та відтінок.

Найпоширеніший «робочий» колір візажиста — сіро-коричневий, або тауп. Це нейтралізований коричневий, який підходить для тушування на більшості типів шкіри. Він достатньо теплий, щоб не виглядати мертво-сірим, і достатньо нейтральний, щоб не конфліктувати з іншими кольорами.

Практичне застосування: аналіз косметичного продукту

Тепер застосуємо всі чотири критерії до аналізу конкретного продукту. Візьмемо для прикладу помаду та розберемо її колір за кожним параме-

тром.

Перше питання: яка кольоровість? Визначаємо базовий відтінок — рожевий, червоний, коричневий, ягідний. До якої частини спектра він належить?

Друге питання: яка чистота? Колір яскравий, «дзвінкий», чи приглушений, припилений? Чи є в ньому сіра вуаль?

Третє питання: яка світлота? Це світлий відтінок із великою кількістю білого, чи насичений без надмірного висвітлення?

Четверте питання: яка темнота? Чи присутній чорний пігмент, що робить колір глибшим, темнішим?

Такий аналіз дозволяє точно описати будь-який відтінок. Замість розмитого «якийсь рожевий» ви зможете сказати: «Це приглушений холодний рожевий середньої світлоти без затемнення». Таке формулювання дає повну картину кольору та дозволяє точно підібрати аналоги або альтернативи.

Аналіз зовнішності клієнта

Ті самі чотири критерії застосовуються для аналізу зовнішності клієнта. Шкіра, волосся, очі — все це можна описати через чистоту, світлоту, темноту та кольоровість.

Шкіра клієнтки може бути: світлою або смуглою (світлота/темнота), із чистим рівним тоном або з сіруватим відтінком (чистота), з теплим жовтуватим або холодним рожевим підтоном (кольоровість).

Волосся аналізується так само: світлий блонд чи темний шатен (світлота/темнота), яскравий насичений колір чи приглушений попелястий (чистота), теплий золотистий чи холодний сірий відтінок (кольоровість).

Коли ви маєте повний опис зовнішності за всіма параметрами, підбір косметики стає логічним процесом, а не інтуїтивним вгадуванням. Ви шукаєте відтінки, що відповідають або гармонійно доповнюють характеристики зовнішності клієнта.

Принцип відповідності

Загальне правило: косметика має узгоджуватися із зовнішністю за всіма чотирма параметрами. Це не означає повного збігу, але означає гармонію.

Якщо шкіра містить сірий пігмент — косметика теж має бути припиленою. Якщо шкіра чиста та яскрава — можна використовувати чистіші кольори.

Якщо зовнішність загалом світла — темні насичені відтінки потребують обережного дозування. Якщо зовнішність контрастна, з темними елементами — глибокі кольори будуть доречними.

Кольоровість підбирається залежно від завдання: можна підкреслити природні відтінки зовнішності спорідненими кольорами або створити акцент за допомогою контрастних. Але навіть контрастні кольори мають відповідати за чистотою, світлотою та темнотою.

Типові помилки при роботі з кольором

Найпоширеніша помилка — ігнорування чистоти. Візажист бачить, що клієнтці пасує рожевий, і обирає перший-ліпший рожевий продукт. Але якщо шкіра сіра, а помада яскраво-рожева без домішки сірого — результат буде негармонійним.

Друга помилка — плутанина між світлотою та чистотою. Світлий колір не обов'язково чистий. Пастельний рожевий може бути і чистим (рожевий плюс білий), і приглушеним (рожевий плюс білий плюс сірий). Ці два варіанти виглядатимуть по-різному, хоча обидва світлі.

Третя помилка — неврахування темноти при роботі зі смуглою шкірою. На темній шкірі світлі продукти можуть виглядати білястими та чужорідними. Потрібні відтінки з достатньою глибиною, що відповідатимуть загальному тону.

Вправа для тренування

Візьміть свою косметичку та проаналізуйте кожен продукт за чотирма

критеріями. Запишіть результати: кольоровість, чистота (від 1 до 10, де 10 — максимально чистий), світлота (від 1 до 10), темнота (від 1 до 10).

Потім проаналізуйте свою власну зовнішність або зовнішність когось із близьких за тими самими параметрами. Порівняйте: які продукти з вашої косметички найкраще відповідають цій зовнішності за всіма критеріями?

Ця вправа тренує око та формує звичку системного аналізу кольору. З часом ви почнете робити це автоматично, без свідомих зусиль.

Підсумки розділу

Будь-який колір можна описати за чотирма критеріями: чистота (кількість сірого), світлота (кількість білого), темнота (кількість чорного) та кольоровість (власне відтінок).

Ці критерії незалежні — колір може бути будь-якою комбінацією значень за кожним параметром.

Для гармонійного макіяжу косметика має узгоджуватися із зовнішністю клієнта за всіма чотирма параметрами, а не лише за кольоровістю.

Сірий та сіро-коричневий — універсальні нейтральні кольори, що підходять для більшості завдань тушування та переходів.

У наступному розділі ми детально розглянемо шкіру як основу макіяжу — її типи, стани, структуру та те, як усі ці фактори впливають на вибір косметичних продуктів.

Частина 6. ШКІРА: ПОЛОТНО ДЛЯ КОЛЬОРУ

Усе, що ми вивчали досі — теорію кольору, компенсаторні пари, критерії аналізу — має сенс лише в контексті роботи з реальною шкірою. Шкіра — це не чистий білий аркуш, на який можна наносити будь-які кольори. Це складний живий орган зі своїми особливостями, які кардинально впливають на те, як виглядатиме макіяж.

У цьому розділі ми розглянемо шкіру з точки зору колористики: як її будова впливає на сприйняття кольору, чому однаковий продукт виглядає

по-різному на різних людях, і як враховувати всі ці фактори при роботі з клієнтом.

Тип шкіри та стан шкіри: важлива різниця

Перш за все, розмежуємо два поняття, які часто плутають: тип шкіри та стан шкіри. Тип — це генетично зумовлена характеристика, яка залишається незмінною протягом життя. Стан — це тимчасові зміни, спричинені зовнішніми або внутрішніми факторами.

Типів шкіри існує чотири: нормальна, суха, жирна та комбінована. Нормальна шкіра — рідкісний ідеал із збалансованою роботою сальних залоз. Суха шкіра виробляє недостатньо себуму, тому схильна до відчуття стягнутості та лущення. Жирна, навпаки, продукує надлишок шкірного сала, що призводить до блиску та розширених пор. Комбінована поєднує ознаки різних типів на різних ділянках обличчя.

Стани шкіри — це інше. Зневоднена шкіра, чутлива шкіра, шкіра з акне, вікова шкіра — усе це стани, які можуть виникати на будь-якому типі шкіри та змінюватися з часом. Жирна шкіра може бути зневодненою. Суха шкіра може мати акне. Ці стани потребують корекції доглядом та впливають на вибір текстур косметики.

Як тип шкіри впливає на колір

Тип шкіри має прямий вплив на те, як виглядатиме нанесений колір. Жирна шкіра з надлишком себуму створює природний «глянцевий» ефект. Будь-який продукт на ній виглядатиме соковитішим, насиченішим, ніж у рефілі. Це важливо враховувати при виборі фінішу — матові продукти на жирній шкірі можуть набути легкого сяяння.

Суха шкіра, навпаки, «з'їдає» кольори. Відсутність природного жирового шару робить поверхню більш матовою, і продукти на ній виглядають приглушенішими, ніж очікувалося. Крім того, суха шкіра схильна до текстурних недосконалостей — лущення, сухих ділянок — які стають помітнішими під шаром кольорової косметики.

Нормальна та комбінована шкіра дають найбільш передбачуваний результат. Колір на них виглядає приблизно так, як у світчі. Але навіть тут є нюанси: на Т-зоні комбінованої шкіри продукт «пливе» швидше через підвищену жирність.

Будова шкіри: три шари та їхнє значення

Щоб глибше зрозуміти, як шкіра взаємодіє з кольором, розглянемо її будову. Шкіра складається з трьох основних шарів: епідермісу, дерми та гіподерми. Кожен із них має свою функцію та по-своєму впливає на зовнішній вигляд.

Епідерміс — зовнішній шар, той, який ми бачимо і на який наносимо косметичку. Він відносно тонкий, але саме він визначає текстуру шкіри та її захисні властивості. Роговий шар епідермісу — найверхній — складається з мертвих клітин і виконує бар'єрну функцію.

Дерма — середній шар, де розташовані кровоносні судини, нервові закінчення, сальні та потові залози. Саме дерма відповідає за пружність шкіри та її кровопостачання. Колір крові в судинах дерми просвічується крізь епідерміс і впливає на загальний тон шкіри.

Гіподерма — найглибший шар, підшкірна жирова клітковина. Вона забезпечує теплоізоляцію та амортизацію, а також впливає на контури обличчя. Товщина гіподерми різна на різних ділянках і змінюється з віком.

Щільність епідермісу та її вплив на колір

Один із найважливіших для візажиста параметрів — щільність епідермісу, або товщина верхнього шару шкіри. Цей показник значною мірою визначає, як виглядатиме шкіра та як вона «прийматиме» косметичку.

Щільна, товста шкіра має кілька характерних ознак. По-перше, вона виглядає рівномірнішою за кольором, бо товстий шар епідермісу приховує підшкірні структури. По-друге, вона краще «тримає» косметичку — продукти на ній лягають рівніше і довше зберігаються. По-третє, така шкіра менш схильна до видимих недосконалостей типу судинних зірочок чи

темних кіл.

Тонка шкіра — протилежність. Крізь неї просвічується все: і кровоносні судини, і пігментація глибших шарів, і будь-які зміни в підшкірних тканинах. Така шкіра виглядає більш «прозорою», часто має нерівномірний тон із видимими судинками та схильна до появи темних кіл під очима.

Для візажиста це означає різний підхід до роботи. Щільна шкіра «прощає» більше — на ній можна використовувати щільніші текстури, насиченіші кольори. Тонка шкіра вимагає делікатності — легкі текстури, ретельна робота з базою, обережність із пігментованими продуктами.

Підшкірний малюнок: що просвічується крізь шкіру

Термін «підшкірний малюнок» описує все те, що видно крізь шар епідермісу. Це можуть бути кровоносні судини різного калібру, пігментація дерми, навіть колір м'язової тканини в певних зонах.

Найпоширеніший прояв підшкірного малюнку — це так звана «мраморність» шкіри. На відміну від «фарфорової» шкіри, яка виглядає рівномірно білою, «мраморна» має видимий візерунок із судин та нерівномірної пігментації. Це особливо помітно на дуже світлій, але тонкій шкірі.

Кольори підшкірного малюнку бувають різними. Синюваті та фіолетові відтінки — це вени, судини з венозною кров'ю. Червонуваті та рожеві — артеріальна кров у дрібних капілярах. Жовтуваті та коричневі плями — це пігментація, накопичення меланіну в дермі.

Для візажиста знання підшкірного малюнку критично важливе. Саме він визначає, які зони потребують кольорової корекції і який саме коректор використовувати. Синюватий підшкірний малюнок нейтралізується персиковим, червонуватий — зеленим, жовтуватий — фіолетовим.

Колір шкіри: з чого він складається

Колір шкіри — це не один однорідний відтінок, а складна комбінація кількох факторів. Розуміння цих факторів дозволяє точніше аналізувати шкіру клієнта та підбирати відповідні продукти.

Перший фактор — меланін, пігмент, що визначає базову темноту шкіри. Що більше меланіну, то смугліша шкіра. Меланін також захищає від ультрафіолету, тому смугляві люди менше обгорають на сонці.

Другий фактор — гемоглобін, пігмент крові. Він надає шкірі рожевого або червонуватого відтінку. Інтенсивність цього відтінку залежить від товщини шкіри, кількості та розташування судин, стану кровообігу.

Третій фактор — каротин, жовтий пігмент, що надходить з їжею. Він накопичується в підшкірному жирі та надає шкірі жовтуватого або оранжеватого відтінку. Особливо помітний на ділянках із товстішим шаром підшкірного жиру.

Четвертий фактор — товщина та щільність самого епідермісу. Товстіший епідерміс має більш «молочний», білястий відтінок, який накладається на всі інші кольори.

Підтон шкіри: теплий, холодний, нейтральний

Підтон — це «температура» шкіри, та кольорова нота, яка проглядає крізь основний тон. Традиційно виділяють три типи підтону: теплий, холодний та нейтральний.

Теплий підтон характеризується жовтуватими, золотистими, персиковими нотами. Така шкіра «горить» на сонці теплим відтінком, вени на зап'ясті виглядають зеленуватими, а золоті прикраси пасують краще за срібні.

Холодний підтон проявляється рожевими, блакитними, оливковими нотами. Така шкіра на сонці набуває скоріше рожевого, ніж золотистого відтінку, вени виглядають синюватими або фіолетовими, срібні прикраси гармоніюють краще.

Нейтральний підтон — збалансована комбінація теплих і холодних нот. Такий шкірі пасують і золоті, і срібні прикраси, вени мають змішаний синьо-зелений відтінок. Це найуніверсальніший тип, якому підходить найширший спектр кольорів.

Для візажиста підтон шкіри — орієнтир при виборі тональних засобів та кольорової косметики. Тональний крем має відповідати підтону шкіри,

інакше він виглядатиме маскою — занадто жовтою або занадто рожевою.

Оливковий підтон: особливий випадок

Окремо варто обговорити оливковий підтон, який часто викликає труднощі при аналізі. Оливковий — це не теплий і не холодний у класичному розумінні. Це специфічний зеленуватий відтінок, що утворюється поєднанням жовтого та сірого пігментів.

Шкіра з оливковим підтоном виглядає злегка «землистою», особливо в зонах із тіньовими ділянками. Вона може здаватися тьмяною, навіть сіруватою, хоча насправді є здоровою. Цей підтон дуже поширений серед представників середземноморських та східнослов'янських народів.

Складність роботи з оливковою шкірою полягає в тому, що їй не підходять ані типово теплі, ані типово холодні продукти. Теплі можуть посилити жовтизну до неприродного рівня. Холодні — додати сірості та зробити обличчя хворобливим. Потрібні спеціально підібрані нейтральні або оливково-бежеві відтінки.

Зональні особливості кольору шкіри

Обличчя не має однакового кольору по всій поверхні. Різні зони мають різний тон, і це потрібно враховувати при нанесенні макіяжу.

Центральна частина обличчя — лоб, ніс, підборіддя — зазвичай має інший відтінок, ніж периферія. У багатьох людей Т-зона темніша або має більш виражений підтон. Це пов'язано з особливостями кровопостачан-

ня та розподілом сальних залоз.

Зона під очима майже завжди відрізняється від решти обличчя. Тут найтонша шкіра, крізь яку просвічуються судини та орбітальний жир. Тому ця зона часто має синюватий, фіолетовий або коричневий відтінок.

Щоки можуть мати природний рум'янець — більш рожевий або червонуватий тон порівняно з рештою обличчя. Це особливо виражено в людей зі світлою, тонкою шкірою та активним кровообігом.

Контур обличчя — лінія росту волосся, скроні, нижня щелепа — часто має темніший або більш нейтральний тон. Саме тому скульптор наносять саме на ці зони: там темний відтінок виглядає природно.

Як шкіра змінює нанесений колір

Колір косметичного продукту на шкірі ніколи не буде ідентичним кольору в упаковці. Шкіра — це не пасивна поверхня, вона активно взаємодіє з нанесеним продуктом і змінює його сприйняття.

По-перше, працює ефект підкладки. Колір шкіри «просвічується» крізь тонкий шар продукту та змішується з його кольором. Тому один і той самий продукт на світлій шкірі виглядатиме інакше, ніж на смуглій.

По-друге, шкіра має власну текстуру, яка впливає на те, як «лягає» продукт. Гладка шкіра дає рівніший колір. Пориста або з нерівностями — більш фактурний, неоднорідний.

По-третє, себум та вологість шкіри змінюють фініш продукту. На жирній шкірі матові продукти набувають легкого сяяння. На сухій — можуть виглядати ще більш «пиловими» та підкреслювати текстуру.

Професійний візажист завжди робить пробне нанесення перед остаточним вибором відтінку. Свотч на руці може дати загальне уявлення, але тільки тест на обличчі покаже реальний результат.

Підготовка шкіри як основа роботи з кольором

Якість підготовки шкіри безпосередньо впливає на те, як виглядатиме

кольоровий макіяж. Навіть найкращі продукти не дадуть гарного результату на неправильно підготованій шкірі.

Зволоження — перший крок. Зневоднена шкіра «всмоктує» пігмент нерівномірно, створюючи плями та підкреслюючи текстуру. Достатньо зволожена шкіра дає рівний, передбачуваний результат.

Праймер — другий крок. Він створює рівну поверхню для нанесення продуктів та може коригувати деякі властивості шкіри. Матуючий праймер для жирної шкіри, зволожуючий — для сухої, кольоровий — для нейтралізації небажаних відтінків.

База під тіні — третій крок для макіяжу очей. Вона нейтралізує природний колір повіки та створює однорідну підкладку, на якій тіні виглядатимуть саме так, як задумано.

Підсумки розділу

Тип шкіри (генетика) та стан шкіри (тимчасові зміни) — різні поняття, що потребують різного підходу.

Щільність епідермісу визначає, наскільки видимий підшкірний малюнок і як шкіра «приймає» косметику.

Колір шкіри складається з кількох факторів: меланін, гемоглобін, каротин, товщина епідермісу.

Підтон шкіри (теплий, холодний, нейтральний, оливковий) — ключовий орієнтир для підбору тональних засобів та кольорової косметики.

Шкіра активно змінює нанесений колір через ефект підкладки, текстуру та себум.

У наступному розділі ми перейдемо до практичного застосування всіх отриманих знань — розглянемо колористику макіяжу очей, від підбору тіней до технічних кольорів та побудови схем.

Частина 7. КОЛОРИСТИКА МАКІЯЖУ ОЧЕЙ

Макіяж очей — найскладніша та водночас найцікавіша частина роботи візажиста з кольором. Тут переплітаються всі знання, які ми отримали раніше: теорія компенсаторних та споріднених кольорів, чотири критерії аналізу, розуміння взаємодії продукту зі шкірою. У цьому розділі ми з'єднаємо теорію з практикою та розглянемо конкретні підходи до роботи з кольором на очах.

Чи варто підбирати тіні під колір очей?

Це питання виникає в кожного візажиста-початківця. Логіка підказує: якщо в клієнтки зелені очі, потрібно підібрати тіні, які підкреслять цю зелень. Але давайте подивимось на це з точки зору пропорцій.

Райдужна оболонка ока займає мінімальну площу в порівнянні з повікою, на яку наносяться тіні. Коли ви дивитесь на людину з відстані звичайної розмови — метр-два — колір райдужки майже не читається. А ось колір тіней видно чудово.

Це означає, що тіні самі по собі є головним кольоровим акцентом зони очей. Вони не «підкреслюють» райдужку — вони домінують над нею. Тому підхід «підібрати під колір очей» є занадто спрощеним. Потрібно враховувати значно більше факторів: тон шкіри, колір волосся, загальну контрастність зовнішності, стиль макіяжу.

Втім, якщо завдання саме підкреслити райдужку, існують три робочі стратегії. Розглянемо кожную з них.

Перша стратегія: компенсаторна гама

Компенсаторний підхід базується на принципі контрасту. Ми обираємо тіні того кольору, який є протилежним до кольору райдужки в кольоровому колі. На фоні такого контрасту райдужка «спалахує», стає помітнішою.

Для зелених очей компенсаторними будуть відтінки червоно-фіолетової гами: бордо, марсала, сливовий, баклажановий. Для блакитних — теплі

помаранчево-коричневі тони: мідь, бронза, теракот. Для карих — глибокі сині та синьо-зелені відтінки.

Але є критично важливий нюанс. Тіні мають бути приглушенішими, «брудніші» за райдужку. Якщо ви візьмете чисті, яскраві тіні — вони перетягнуть увагу на себе, і райдужка загубиться на їхньому фоні. Потрібні складні, припилені відтінки з достатньою кількістю сірого пігменту.

Кольоровість тіней не повинна перевищувати кольоровість райдужки. Інакше ефект буде протилежним: замість того, щоб підкреслити очі, ви підкреслите макіяж.

Друга стратегія: споріднена гама

Споріднений підхід передбачає використання відтінків, які вже присутні в райдужці. Уважно придивіться до ока клієнтки: райдужка рідко буває однорідною. Там можуть бути жовтуваті вкраплення, сіруваті зони, коричневі обідки.

Обираючи тіні того ж кольорового сімейства, що й райдужка, ви створюєте ефект поглиблення, розширення кольору очей. Зелені тіні на зелених очах, блакитні на блакитних — цей підхід працює, якщо дотримуватися правила припиленості.

Знову ж таки: тіні мають бути більш «брудними», приглушеними, ніж сама райдужка. На фоні пильних тіней чистіша райдужка виглядатиме соковитою та яскравою. Якщо ж тіні будуть чистішими — райдужка здаватиметься блідою та невиразною.

Третя стратегія: нейтральна гама

Це найуніверсальніший і найбезпечніший підхід. Нейтральні сіро-коричневі відтінки не конкурують із райдужкою, а створюють для неї «тихий» фон, на якому будь-який колір очей проявляється максимально.

Сіро-коричневий — це фактично колір нейтралізації, колір із мінімальною кольоровістю. Він не вступає у взаємодію з кольором райдужки, не підсилює і не гасить його. Просто відступає на другий план, даючи рай-

дужці бути головною.

Для щоденного макіяжу цей підхід часто є оптимальним. Він не потребує складного аналізу кольору очей, підходить практично всім і дає стабільно гарний результат.

Три технічні кольори макіяжу очей

Незалежно від обраної кольорової стратегії, будь-який макіяж очей будується на трьох технічних кольорах. Це не декоративні, а функціональні відтінки, які створюють структуру макіяжу, імітуючи природну гру світла та тіні на обличчі.

Колір біліку — найсвітліший із трьох. Він наноситься на внутрішній куточок ока та під брову. Завдання цього кольору — імітувати природний світловий білк, який падає на виступаючі частини обличчя.

Як підібрати правильний відтінок? Знайдіть найсвітлішу точку на обличчі клієнтки — зазвичай це кінчик носа або найвища точка вилиці при гарному освітленні. Відтінок біліку має відповідати цій природній світлоті. Якщо тіні будуть світлішими — вони «виб'ються», виглядатимуть неприродно яскравими.

Колір складки — середній відтінок, який наноситься в орбітальну складку. Його функція — імітувати природну тінь, яка утворюється у заглибленні по контуру очного яблука.

Колір складки — це по суті колір скульптора для обличчя. Він має бути на два-три тони темнішим за тон шкіри, зі спорідненим підтоном. Для шкіри з оливковим підтоном — нейтрально-коричневий із легкою оливковою нотою. Для рожевої — коричневий із холоднішим, сіруватим відтінком.

Колір затемнення — найтемніший відтінок, який наноситься на зовнішній куточок ока. Він створює глибину та завершує форму макіяжу.

Щоб визначити правильний колір затемнення, знайдіть найтемнішу точку зовнішності клієнтки (окрім волосся). Це може бути колір брови, глибина орбітальної складки, лінія вій, тінь під нижньою щелепою. За-

темнення в макіяжі не повинно бути темнішим за цей природний максимум — інакше воно виглядатиме чужорідно.

Макіяж «без макіяжу»: робота з технічними кольорами

Якщо ви використовуєте лише три технічні кольори — біл, складку та затемнення — без будь-яких декоративних акцентів, ви отримаєте ідеальний природний макіяж. Він коригує форму ока, додає виразності погляду, але при цьому виглядає так, ніби макіяжу немає взагалі.

Це той самий «справжній нюд», якого так прагнуть клієнтки, коли просять «щоб було непомітно, але красиво». Секрет у тому, що ви не додаєте кольору — ви працюєте зі світлом і тінню, імітуючи те, що й так існує на обличчі, лише в покращеному вигляді.

Ці три кольори — обов'язкова база для будь-якого макіяжу очей. Навіть у найяскравішому кольоровому макіяжі вони присутні, просто доповнюються декоративними відтінками.

Правда про коричневий колір

Вислів «просто коричневий» не має жодного сенсу в професійній колористиці. Коричневий — це найскладніший, наймішаніший колір, який може мати безліч варіацій залежно від того, які саме пігменти в ньому переважають.

Існує коричневий на червоній основі — теплий, цегляний, теракотовий. Коричневий на жовтій основі — золотистий, медовий, карамельний. Коричневий на оливковій основі — земляний, хакі, болотний. Коричневий на фіолетовій основі — сливовий, бордово-коричневий. Коричневий на синій основі — холодний, попелястий, сіро-коричневий.

Для візажиста це означає, що під кожен макіяж потрібен свій коричневий. Не можна мати одну «універсальну» коричневу тінь і використовувати її для всіх клієнтів та всіх схем. Коричневий у складці має відповідати підтону шкіри. Коричневий у тушуванні має гармоніювати з основним кольором макіяжу.

Щоб навчитися бачити різницю, зробіть просту вправу: візьміть усі коричневі тіні, які у вас є, зробіть свотчі на папері та спробуйте визначити основу кожного. На якому первинному кольорі побудований цей коричневий? Така практика швидко тренує око.

Чому виникає «бруд» у макіяжі очей

Одна з найчастіших проблем у кольоровому макіяжі очей — поява «бруду», каламутних, невиразних зон замість чистих переходів. Тепер, коли ми знаємо теорію спорідненості кольорів, причина стає очевидною.

«Бруд» виникає, коли ви намагаєтеся з'єднати несумісні кольори. Наприклад, рудо-бронзові тіні з коричневим на синій основі. Руда бронза — це помаранчевий напрямок. Коричневий на синій основі тягне в протилежний бік. При їхній зустрічі відбувається часткова нейтралізація, і замість красивого переходу ви отримуєте сіру каламуть.

Рішення просте: перед тим як змішувати кольори, проаналізуйте їхню основу. Вони мають бути сусідами по кольоровому колу або мати спільний проміжний відтінок. Якщо ви хочете використати кольори з різних частин кола — розділіть їх нейтральним буфером, не змішуйте безпосередньо.

Як побачити справжній колір тіней

Колір тіней у рефілі часто відрізняється від того, як вони виглядають на шкірі. Пресована текстура, освітлення магазину, маленька площа — усе це спотворює сприйняття. Є кілька способів побачити реальний колір продукту.

Перший спосіб — розтягніть свотч по білому паперу тонким шаром. Коли пігмент розподіляється по більшій площі, його справжній підтон стає очевидним. Те, що в рефілі здавалося нейтрально-коричневим, може виявитися помітно рожевим або оливковим.

Другий спосіб — нанесіть тіні на вологу серветку. Вологість імітує умови нанесення на праймер або кремову базу. Так ви побачите, яким буде колір

при «вологому» способі нанесення, який посилює пігментацію.

Пам'ятайте: тіні на сухій шкірі та на кремовій підкладці — це два різні кольори. Плануючи макіяж, враховуйте, яку базу ви будете використовувати, і тестуйте продукти відповідно.

Кольоровий макіяж: зв'язок з образом

Макіяж очей не існує ізольовано — він частина загального образу. Одна з робочих стратегій — прив'язати кольори макіяжу до кольорів одягу в портретній зоні: блузи, шарфа, прикрас.

При цьому важливо розуміти: не існує кольорів, які «не можна» використовувати в макіяжі очей. Будь-який відтінок можна інтегрувати, якщо правильно побудувати схему. Секрет — у роботі з технічними кольорами та зоною переходу.

Якщо основний колір макіяжу не підходить для контурної роботи — залиште його в центрі схеми, на рухомій повіці. Перехід до шкіри зробить через нейтральні кольори складки. Так яскравий акцент залишиться, але буде гармонійно вписаний у загальну картину.

Інші варіанти введення складного кольору: кольоровий каял на слизову, яскравий акцент у внутрішньому куточку, кольорова стрілка поверх нейтрального макіяжу. Усі ці прийоми дозволяють використати будь-який колір без необхідності тушувати його в шкіру.

Розбір палетки: практична вправа

Візьміть будь-яку свою палетку тіней і проаналізуйте кожен відтінок за засвоєною системою. Визначте кольоровість: до якої частини спектра належить колір? Оцініть чистоту: наскільки він яскравий чи припилений? Визначте світлоту та темноту.

Потім подивіться на палетку як на систему. Які кольори є сусідами по колу і можуть безпечно тушуватися один в одного? Які потребують нейтрального буфера? Чи є в палетці всі три технічні кольори — біл, складка, затемнення? Якщо ні — чим можна їх доповнити?

Така аналітична робота з наявними продуктами — найкращий спосіб закріпити теоретичні знання. Ви почнете бачити палетки не як набір «красивих кольорів», а як інструментарій із конкретними функціями та правилами сумісності.

Підсумки розділу

Підбір тіней під колір очей — лише один із можливих підходів. Три стратегії: компенсаторна гама (контраст), споріднена гама (поглиблення кольору), нейтральна гама (універсальність).

Ключове правило: тіні мають бути приглушенішими за райдужку, щоб не «перебити» її.

Три технічні кольори — біл, складка, затемнення — основа будь-якого макіяжу очей. Вони імітують природну гру світла та тіні.

Коричневий — найскладніший колір із безліччю варіацій. Під кожну схему потрібен свій коричневий відповідної основи.

«Бруд» у макіяжі — результат змішування несумісних кольорів. Аналізуйте основу відтінків перед тушуванням.

У наступному розділі ми розглянемо колористику брів — як підібрати правильний відтінок, що враховувати при роботі з різними типами зовнішності та які фактори впливають на вибір продуктів.

Частина 8. КОЛОРИСТИКА БРІВ

Брови — один із найвпливовіших елементів обличчя. Вони формують вираз, задають настрій, можуть візуально змінити пропорції всього обличчя. І хоча здається, що з кольором брів усе просто — «підібрати під волосся» — насправді це одна з найскладніших тем у колористичі макіяжу.

У цьому розділі ми розберемо всі фактори, які впливають на вибір відтінку для брів: від очевидних, як колір волосся, до неочевидних, як контрастність зовнішності та лінійний ритм обличчя.

Тон і підтон: два різні параметри

Перше, що потрібно засвоїти: тон і підтон — це не одне й те саме. Тон — це загальна світлота або темнота кольору. Підтон — це кольорова нота, «температура» відтінку.

Брови можуть бути однакові за тоном — однаково темні чи світлі — але абсолютно різні за підтоном. Одні матимуть теплу рудувату ноту, інші — холодну попелясту, треті — нейтральну сіро-коричневу. І саме підтон визначає, чи виглядатиме брова гармонійно із загальною зовнішністю.

Класична помилка початківців — орієнтуватися лише на тон, ігноруючи підтон. Візажист бачить, що в клієнтки темне волосся і темні брови, обирає «темно-коричневий» олівець — і отримує результат, який не гармоніє із зовнішністю. Бо темно-коричневий на теплій основі та темно-коричневий на холодній — це два різні кольори.

Зв'язок із кольором волосся

Колір волосся — перший орієнтир при виборі відтінку для брів, але не єдиний і не завжди головний. Важливо розуміти, як саме цей зв'язок працює.

Якщо волосся натуральне, не фарбоване — брови та волосся природно належать до одного кольорового сімейства. Вони мають спільний генетичний підтон. У цьому випадку логічно підтримати цю природну гармонію, обравши продукт із відповідним підтоном.

Якщо волосся фарбоване — ситуація складніша. Штучний колір волосся може не мати нічого спільного з природним підтоном брів. Тут виникає вибір: адаптувати брови під нове волосся чи зберегти їхній природний відтінок.

Загальне правило: якщо нове волосся кардинально змінює температуру зовнішності — наприклад, із натуральної шатенки клієнтка стала платиновою блондинкою — брови варто адаптувати. Але адаптація не означає точне копіювання. Брови можуть бути трохи теплішими або холоднішими за волосся, головне — уникнути різкого контрасту температур.

Правило «на тон світліше за волосся»

Існує популярне правило: брови мають бути на один-два тони світлішими за волосся. Як і будь-яке правило в макіяжі, воно працює не завжди, але розуміння його логіки корисне.

Це правило актуальне для темного волосся. Якщо клієнтка — брюнетка, а брови зробити такими ж чорними, як волосся, вони можуть виглядати занадто важкими, домінуючими. Брови трохи світліші за волосся виглядають природніше та не «придавлюють» обличчя.

Для світлого волосся правило інвертується. Блондинкам часто потрібні брови темніші за волосся, інакше вони просто зникнуть на обличчі. Занадто світлі брови на світлому волоссі роблять обличчя «порожнім», без акцентів.

Отже, точніше формулювання: брови мають бути помірно контрастними відносно волосся, але не екстремально. Занадто схожі — зникнуть. Занадто контрастні — будуть домінувати.

Контрастність зовнішності

Контрастність — це різниця між найсвітлішими та найтемнішими елементами зовнішності. У когось ця різниця мінімальна: світла шкіра, світле волосся, світлі очі — все в одному діапазоні. У когось — максимальна: дуже світла шкіра та дуже темне волосся, або смугла шкіра та світлі очі.

Контрастність зовнішності диктує контрастність макіяжу, включаючи брови. На низькоконтрастній зовнішності активні темні брови виглядатимуть чужорідно — вони порушать загальну м'якість образу. На високонтрастній зовнішності, навпаки, занадто делікатні брови загубляться.

Оцініть контрастність клієнтки перед тим, як обирати продукт. Якщо контрастність низька — працюйте в тому ж ключі, обирайте м'які, приплені відтінки, уникайте різких ліній. Якщо контрастність висока — можете дозволити собі більш інтенсивний колір та чіткішу форму.

Лінійний ритм обличчя

Лінійний ритм — це характер ліній, притаманних обличчю. У когось переважають м'які, округлі лінії: овальне обличчя, плавний контур губ, заокруглені брови. У когось — активні, графічні: виражені вилиці, чіткий контур щелепи, геометричні брови з характерним зломом.

Брови — частина цього ритму. Їхня форма та інтенсивність мають відповідати загальному характеру обличчя. Але що важливо для нас — колір теж підпорядковується цьому принципу.

М'який лінійний ритм потребує м'яких, розмитих меж кольору. Тушування, градієнт від насиченого кольору в тілі брови до легкої тіні в голові. Жодних різких контурів. Графічний лінійний ритм, навпаки, дозволяє чіткіші межі, більш насичене заповнення, виразнішу форму.

Тобто на обличчі з м'яким ритмом навіть правильно підібраний за підтоном колір може виглядати занадто грубо, якщо нанесений із різкими межами. І навпаки — на графічному обличчі делікатне тушування може здаватися незавершеним, недостатнім.

Щільність та текстура природних брів

Природні брови клієнтки — не просто «матеріал для роботи», а важливий орієнтир для вибору кольору та техніки. Щільність волосків, їхня товщина, напрямок росту — все це впливає на фінальний результат.

Густі брови з товстими волосками дають насичену кольорову базу. Додатковий продукт має лише злегка коригувати форму та заповнювати пропуски. Якщо нанести надто багато кольору — брова стане неприродно темною, важкою.

Рідкісні брови з тонкими волосками потребують іншого підходу. Тут продукт виконує більше роботи — створює видимість густоти, де її немає. Але важливо не переборщити: замість природно виразних брів можна отримати намальовані, штучні.

Золоте правило: чим менше власних волосків — тим делікатнішим має бути продукт та легшим нанесення. Використовуйте тонкі штрихи, імітуй-

те волоски, а не зафарбовуйте площину. Чим більше власних волосків — тим простіше: достатньо злегка підсилити те, що вже є.

Продукти для брів: різниця в кольорі

Різні типи продуктів для брів дають різний колірний результат, навіть якщо номінально це «один і той самий відтінок». Розуміння цих особливостей допоможе обрати правильний інструмент.

Олівці та механічні олівці дають найточніший контроль кольору. Вони дозволяють створювати тонкі штрихи, імітуючи волоски. Колір при цьому виходить досить насиченим і чітким. Ідеальні для графічних брів та точкової роботи.

Тіні для брів дають м'якший, «пиловий» ефект. Колір розподіляється рівномірніше, межі природно розмиті. Чудово підходять для м'якого лінійного ритму та створення ефекту легкої тіні.

Помади та гелі для брів — щось середнє. Вони дають насичений колір із можливістю розтушовування. Добре заповнюють пропуски, створюють ефект густоти. Але потребують вправності — легко переборщити.

Туші та фіксуючі гелі з пігментом підфарбовують самі волоски, не торкаючись шкіри. Результат — природне підсилення кольору без ефекту «намальованості». Оптимальні для тих, хто має достатню густоту волосків.

Сірий пігмент у продуктах для брів

Багато продуктів для брів містять сірий пігмент — і це не помилка виробника, а усвідомлене рішення. Сірий виконує важливу функцію: він нейтралізує надмірну теплоту чи холодність основного пігменту та робить колір більш універсальним.

Продукт із чистим коричневим пігментом без домішки сірого може виглядати занадто рудим або занадто шоколадним — залежно від основи. Додавання сірого «приземлює» колір, робить його ближчим до природного відтінку волосся та брів.

Проте надмір сірого — інша крайність. Занадто «попелясті» продукти на теплій зовнішності виглядають холодними, сивуватими, можуть додавати віку. Тому при виборі важливо знайти баланс: достатньо сірого для нейтральності, але не настільки, щоб колір став холодним.

Робота з різними кольоротипами

Хоча детально кольоротипи ми розглянемо в окремому розділі, варто коротко окреслити підхід до брів для різних типів зовнішності.

Для холодних типів зовнішності — з попелястим волоссям, рожевим або оливковим підтоном шкіри — підходять продукти із сіруватою, холодною базою. Тауп, сіро-коричневий, холодний темно-коричневий.

Для теплих типів — із золотистим або рудуватим волоссям, персиковим або жовтуватим підтоном шкіри — підходять продукти з теплою базою. Карамельний, теплий коричневий, шоколадний із рудою нотою.

Для нейтральних типів — найширший вибір. Можна використовувати як теплі, так і холодні відтінки залежно від загальної ідеї макіяжу. Але найбезпечніший вибір — класичний нейтральний коричневий без вираженого підтону.

Татуаж та перманент: особливості кольору

Якщо клієнтка має татуаж брів, це суттєво впливає на вибір декоративного продукту. Перманентний пігмент із часом змінює колір — найчастіше у бік рудого, рожевого або сірого залежно від початкового відтінку та техніки виконання.

Завдання візажиста в цьому випадку — або підтримати наявний колір татуажу, або скоригувати його небажані відтінки. Якщо татуаж пішов у рудизну — можна нейтралізувати її продуктом із холоднішою базою. Якщо став занадто сірим — додати теплоти.

Важливо пам'ятати: татуаж — це база, яку ви не можете повністю перекрити декоративним продуктом. Ви можете лише модифікувати його, працюючи поверх. Тому кольоровий аналіз татуажу — обов'язковий пер-

ший крок перед роботою.

Вікові зміни та колір брів

З віком волосся, включаючи брови, втрачає пігмент. З'являється сивина, загальний тон стає світлішим та холоднішим. Це потребує адаптації підходу до кольору.

Поширена помилка — намагатися «повернути» брови до їхнього колишнього темного кольору. Результат часто виглядає штучно: занадто темні брови на обличчі, яке загалом посвітлішало, створюють дисгармонію.

Правильніший підхід — адаптуватися до нових реалій. Обирати м'якші, світліші відтінки. Працювати над формою та охайністю, а не над інтенсивністю кольору. Підкреслювати те, що є, а не малювати те, чого немає.

Виняток — ситуації, коли клієнтка фарбує волосся в темний колір. Тоді брови дійсно можуть потребувати затемнення для балансу. Але навіть у цьому випадку варто уникати надмірної контрастності.

Підсумки розділу

Тон і підтон — різні параметри. Правильний підбір кольору брів вимагає уваги до обох.

Колір волосся — орієнтир, але не єдиний фактор. Фарбоване волосся створює додаткові нюанси вибору.

Контрастність зовнішності диктує інтенсивність кольору брів. Лінійний ритм обличчя впливає на техніку нанесення та чіткість меж.

Різні продукти дають різний кольоровий результат. Олівці — чіткість, тіні — м'якість, гелі та туші — природність.

Сірий пігмент у продуктах нейтралізує крайності, але його надмір може давати холодний, старіючий ефект.

У наступному розділі ми розглянемо колористику губ — як підібрати ідеальний нюдовий відтінок, працювати з яскравими кольорами та враховувати всі особливості цієї зони обличчя.

Частина 9. КОЛОРИСТИКА ГУБ

Губи — унікальна зона обличчя з точки зору колористики. На відміну від очей, де ми працюємо переважно з тіннями та переходами, губи — це суцільна площа кольору. Помада чи блиск повністю перекривають природний колір губ і стають самостійним кольоровим акцентом. Це робить вибір відтінку водночас простішим і складнішим.

У цьому розділі ми розглянемо всі аспекти роботи з кольором на губах: від підбору ідеального нюду до правил використання яскравих відтінків та врахування особливостей природного пігменту губ.

Природний колір губ як відправна точка

Перш ніж обирати помаду, варто уважно розглянути природний колір губ клієнтки. Губи — це не просто «рожева» поверхня. Вони можуть бути холодно-рожевими, тепло-персиковими, з коричневим або фіолетовим відтінком, блідими або насиченими.

Цей природний колір впливає на те, як виглядатиме нанесена помада. Напівпрозорі формули — бальзами, тінти, глянцеві помади — змішуються з природним пігментом губ. Результат буде відрізнятися від кольору в стіку. Навіть щільні матові помади можуть дещо змінюватися залежно від бази, особливо на краях, де покриття тонше.

Якщо губи мають виражений фіолетовий або коричневий пігмент по контуру — так звана «тінь» губ — це потрібно враховувати. Світлі нюдові помади можуть підкреслити цей контраст і виглядати неохайно. У таких випадках краще обирати насиченіші відтінки або попередньо вирівнювати тон губ консилером.

Чотири критерії для підбору нюдової помади

Нюдова помада — найскладніший продукт для підбору. «Нюд» — це не конкретний колір, а концепція: помада, яка виглядає як природні губи, тільки краще. Але природні губи в усіх різні, тому універсального нюду не існує.

Для точного підбору використовуйте чотири критерії аналізу кольору, які ми вивчали раніше. Застосуємо їх до зовнішності клієнтки.

Чистота. Оцініть, наскільки чистий, яскравий колір має зовнішність. Якщо шкіра, волосся, очі мають приглушені, припилені відтінки — нюдова помада теж має бути приглушеною. Якщо зовнішність яскрава, чиста — можна обрати чистіший відтінок нюду.

Світлота. Наскільки світла зовнішність загалом? На дуже світлій шкірі темний нюд виглядатиме як повноцінна кольорова помада, а не як «свої губи». І навпаки — на смуглій шкірі світлий нюд може здаватися блідим, хворобливим.

Темнота. Чи є в зовнішності темні акценти? Темне волосся, виразні брови, темна райдужка? Якщо так — губи можуть бути трохи насиченішими, це буде гармоніювати із загальною контрастністю. Якщо зовнішність рівномірно світла — нюд має бути максимально делікатним.

Кольоровість. Який підтон має шкіра? Теплий — обирайте нюд із персиковою, карамельною ноткою. Холодний — із рожевою, ягідною. Оливковий — нейтральні бежево-коричневі відтінки без вираженої рожевизни чи персиковості.

Типові помилки при виборі нюду

Найпоширеніша помилка — обирати нюд «під колір шкіри». Логіка здається правильною: якщо помада того ж кольору, що й шкіра, губи будуть непомітними. Насправді результат протилежний: губи зливаються з обличчям і зникають, що виглядає неприродно та нездорово.

Правильний нюд — це колір, трохи насиченіший за природний колір губ. Він має підкреслювати губи, робити їх виразнішими, але не перетворюватися на яскравий акцент. Орієнтуйтеся на внутрішню частину губи — там колір зазвичай найбільш насичений і природний.

Друга помилка — ігнорування підтону. Бежева помада з жовтим підтоном на холодній рожевій шкірі виглядатиме брудною, хворобливою. Рожевий нюд на теплій шкірі може здаватися занадто цукерковим, ненату-

ральним. Підтон помади має гармоніювати з підтоном шкіри.

Третя помилка — вибір за кольором у стіку. Помада в упаковці та помада на губах — це різні кольори. Формула, фініш, взаємодія з природним пігментом губ — усе це змінює результат. Завжди тестуйте на губах, а не на руці чи в магазині.

Яскраві помади: правила гри

Якщо нюд — це гра в природність, то яскрава помада — це свідомий акцент. Тут діють інші правила. Яскравий колір на губах автоматично стає головним елементом макіяжу, і все інше має підпорядковуватися йому.

Перше правило: один акцент. Якщо губи яскраві — очі мають бути стриманими. Класична формула «червоні губи плюс стрілки» працює саме тому, що стрілки — це графіка, а не колір. Яскравий макіяж очей плюс яскраві губи — це вже занадто, образ стає перевантаженим.

Друге правило: чистота відповідає чистоті. Яскрава чиста помада — наприклад, класичний червоний — найкраще виглядає на зовнішності з високою контрастністю та чистими кольорами. На м'якій, приглушеній зовнішності чистий яскравий колір може «кричати», виглядати відірваним від образу.

Третє правило: враховуйте контекст. Яскрава помада — це заява, повідомлення. Вона доречна на вечірніх заходах, фотосесіях, особливих випадках. У повсякденному робочому середовищі вона може виглядати недоречно — не тому що «не личить», а тому що не відповідає контексту.

Червоний: найскладніший із простих

Червона помада вважається класикою, але підібрати «свій» червоний — завдання не з простих. Червоних відтінків існує безліч: від помаранчево-червоних до синьо-червоних, від світлих до темних, від чистих до припиленних.

Для теплих типів зовнішності підходять червоні з помаранчевою, цегляною, томатною ноткою. Вони гармоніюють із золотистим підтоном

шкіри та теплим відтінком волосся.

Для холодних типів — червоні з рожевою, малиновою, винною ноткою. Чистий синьо-червоний, так званий «blue-based red», вважається найуніверсальнішим, але насправді він найкраще виглядає саме на холодних кольоротипах.

Окремий випадок — чистий нейтральний червоний без вираженого холодного чи теплого підтону. Він рідкісний, але якщо такий знайдеться — це справді універсальний варіант, що підходить більшості.

Важливий нюанс: червона помада потребує ідеального нанесення. Будь-яка нерівність контуру, розмазування, потрапляння на зуби — все це помітно вдасятеро більше, ніж із нюдовою помадою. Червоний не прощає помилок.

Ягідні та винні відтінки

Ягідна гама — сливові, вишневі, журавлинні, винні відтінки — займає проміжне місце між нюдом та яскравим червоним. Це насичені кольори, але не «кричущі». Вони додають глибини та елегантності без надмірної драматичності.

Ці відтінки особливо вдалі для осінньо-зимового періоду, коли яскравий червоний може здаватися занадто «літнім», а нюд — занадто блідим. Вони також чудово працюють у вечірньому макіяжі як альтернатива класичному червоному.

При виборі ягідного відтінку працюють ті самі правила підтону. Вишневий із синьою базою — для холодних типів. Сливовий із коричневою ноткою — для теплих та нейтральних. Ожиновий, виноградний — універсальні варіанти з балансом теплого та холодного.

Коричневі та карамельні відтінки

Коричнева помада — тренд, що періодично повертається. Це складний вибір: на одних він виглядає стильно та сучасно, на інших — старить або надає хворобливого вигляду.

Коричневі відтінки найкраще працюють на теплих типах зовнішності з достатньою контрастністю. Золотиста або оливкова шкіра, темне волосся, виразні риси — на такому фоні коричнева помада виглядає гармонійно.

На холодних, рожевих типах коричневий ризикує виглядати «мертвим», землистим. Якщо клієнтка наполягає на коричневому — обирайте відтінки з рожевою або ягідною ноткою, які пом'якшать ефект.

Карамельні, кавові, шоколадні відтінки — м'якша альтернатива чистому коричневому. Вони містять більше червоного або рожевого пігменту, тому виглядають «живішими» і підходять ширшому колу типажів.

Рожева гама: від ніжного до яскравого

Рожевий — найрізноманітніша категорія помад. Від ледь помітного напівпрозорого рожевого до кричущої фуксії — це все рожевий, але наскільки ж різний!

Ніжні рожеві — наближені до нюду відтінки з рожевим підтоном. Вони підходять практично всім як варіант «на кожен день». Головне — правильно обрати ступінь насиченості відповідно до контрастності зовнішності.

Яскраві рожеві — фуксія, мажента, шокуючий рожевий — це вже повноцінний акцент, який працює за правилами яскравих помад. Вони потребують чистої, контрастної зовнішності та мінімального макіяжу очей.

Пильні, припилені рожеві — чудовий варіант для м'яких, низькоконтрастних типажів. Вони додають кольору без надмірної яскравості, виглядають елегантно та стримано.

Фініш помади та його вплив на колір

Фініш — матовий, сатиновий, глянцевий, металік — змінює сприйняття кольору, навіть якщо пігмент ідентичний. Це важливо враховувати при виборі.

Матовий фініш робить колір найбільш насиченим та «чесним». Що бачите в стіку — приблизно те отримаєте на губах. Матові помади також найстійкіші, але вони підкреслюють текстуру губ та можуть сушити.

Глянцевий та глазурований фініш візуально висвітлює колір за рахунок відбиття світла. Темний глянцекий ягідний виглядатиме світлішим, ніж той самий відтінок у матовому виконанні. Глянець також візуально збільшує губи.

Сатиновий фініш — золота середина. Легке сяяння без екстремального блиску, комфорт у носінні, достатня насиченість кольору. Найуніверсальніший вибір для більшості ситуацій.

Металік та шімер додають холодну ноту будь-якому відтінку за рахунок дрібних світловідбивних часточок. Теплий персиковий у металевому виконанні сприйматиметься нейтральнішим або навіть холоднішим.

Контур губ: підсилити чи приховати

Контур губ — межа між кольором помади та шкірою — потребує окремої уваги. Чіткість цієї межі впливає на загальне враження від макіяжу.

Чіткий контур, виконаний олівцем, надає губам графічності та завершеності. Він обов'язковий для яскравих та темних помад, де будь-яка нерівність буде помітною. Для чіткого контуру олівець має точно відповідати кольору помади або бути трохи темнішим.

Розмитий контур — ефект «зацілованих губ» — працює з нюдовими та ніжними рожевими відтінками. Він виглядає природніше, молодше, неформальніше. Для цього ефекту помаду наносять пальцем або пензлем із розтушовуванням на краях.

Невідповідність контуру та помади — поширена помилка. Олівець темнішого кольору, який «виглядає» з-під світлої помади, або навпаки — світлий олівець під темною помадою — все це порушує гармонію та виглядає неохайно.

Помада та загальний баланс макіяжу

Колір губ не існує ізольовано — він частина загальної картини макіяжу. При виборі помади враховуйте, як вона взаємодіє з рештою образу.

Рум'яна та помада мають бути з одного кольорового сімейства. Персикові рум'яна з рожевою помадою, рожеві рум'яна з червоною помадою — такі комбінації «б'ються» між собою. Краще або підбирати споріднені відтінки, або робити один із елементів максимально нейтральним.

Макіяж очей теж впливає на вибір помади. Теплі бронзові тіні «просять» теплу помаду. Холодний сірий смокі — холодну або нейтральну. Це не жорстке правило, але усвідомлене порушення потребує досвіду.

Врешті, одяг у портретній зоні теж має значення. Рожева блуза та помаранчева помада — конфлікт температур. Червона помада під червону сукню — може виглядати як надмірність. Найбезпечніший варіант — нейтральний одяг, який не конкурує з макіяжем.

Підсумки розділу

Природний колір губ впливає на фінальний результат. Напівпрозорі формули змішуються з ним, щільні — можуть підкреслювати контраст по контуру.

Нюдова помада підбирається за чотирма критеріями: чистота, світлота, темнота та кольоровість зовнішності.

Яскрава помада — самостійний акцент, який потребує стриманого макіяжу очей та відповідності контрастності зовнішності.

Червоний потребує точного підбору підтону: теплі червоні для теплих типів, холодні — для холодних.

Фініш помади змінює сприйняття кольору: матовий підсилює, глянець висвітлює, металік охолоджує.

У наступному, завершальному розділі ми систематизуємо всі отримані знання через призму теорії кольоротипів — інструменту, який допоможе швидко орієнтуватися в колористичних рішеннях для різних типів зовнішності.

Частина 10. ТЕОРІЯ КОЛЬОРОТИПІВ: СИСТЕМА НАВІГАЦІЇ

Ми підійшли до завершального розділу, який об'єднає всі попередні знання в єдину систему. Теорія кольоротипів — це не догма і не набір жорстких правил. Це швидше система навігації, карта, яка допомагає орієнтуватися в різноманітті кольорових рішень та швидко знаходити правильний напрямок.

Важливо зрозуміти з самого початку: кольоротип — це інструмент, а не вирок. Він підказує, з чого почати, але не забороняє експериментувати. Досвідчений візажист використовує кольоротипи як відправну точку, а не як обмеження.

Що визначає кольоротип

Кольоротип формується комбінацією кількох факторів зовнішності. Це не лише колір волосся чи очей окремо, а їхня взаємодія, загальна картина.

Шкіра аналізується за кількома параметрами: загальний відтінок (від світло-сірого до оливкового), щільність епідермісу (тонка чи товста), тип шкіри, видимість підшкірного малюнку. Усе це впливає на те, як шкіра взаємодіє з кольором косметики.

Волосся оцінюється за густотою, товщиною волосинки, чіткістю лінії росту та, звичайно, кольором і підтоном. Натуральне волосся дає найточнішу інформацію про природний кольоротип, фарбоване — може його змінювати.

Брови та вії — їхня густота, графічність, колір — теж частина загальної картини. Активні темні брови вказують на один тип, ледь помітні світлі — на інший.

Рельєф обличчя та лінійний ритм — м'які округлі форми чи графічні чіткі лінії — доповнюють колірну інформацію та впливають на вибір не лише кольорів, але й технік нанесення.

Чотири класичні кольоротипи

Традиційно виділяють чотири кольоротипи, названі за порами року: Зима, Літо, Осінь та Весна. Кожен має своє ключове слово — домінуючу характеристику, яка визначає підхід до роботи з кольором.

Ці чотири типи — не чотири окремі «коробки», у які потрібно помістити кожну людину. Це скоріше чотири полюси, між якими існує безліч проміжних варіантів. Більшість людей не є «чистим» представником одного типу, а поєднують характеристики кількох.

Зима: домінанта темноти

Ключове слово зимового типу — темнота. Це найпоширеніший кольоротип у світовому масштабі, хоча в слов'янських країнах він зустрічається рідше, ніж Літо.

Зимовий тип має два виражені підтипи. Перший — контрастна Зима, або «Білосніжка». Це поєднання дуже світлої, фарфорової шкіри з дуже темним волоссям. Шкіра при цьому щільна, без вираженого підшкірного малюнку. Контраст між шкірою та волоссям — максимальний.

Другий підтип — східна Зима. Це смугла шкіра з оливковим або жовтуватим підтоном, темне густе волосся, виразні риси обличчя. Шкіра добре засмагає, рівна за тоном. Цей підтип характерний для південних народів, Середземномор'я, Азії.

Спільне для обох підтипів Зими: щільна шкіра, густе волосся з чіткою лінією росту, виразні брови, активний лінійний ритм обличчя. Зимові типи витримують щільніші текстури, насиченіші кольори, чіткішу графіку в макіяжі.

Кольори для Зими: чисті, насичені, глибокі. Цей типаж — єдиний, на якому класична червона помада виглядає органічно без додаткових зусиль. Чорний та білий — природні кольори для Зими. Уникати варто приглушених, пильних, розмитих відтінків — вони «тасять» природну виразність.

Літо: домінанта сірого

Ключове слово літнього типу — сірий, або русявість. Це найпоширеніший кольоротип серед слов'янських народів — до сімдесяти відсотків клієнтів належать саме до нього.

Характерні ознаки: волосся від пшеничного до темно-русявого з характерним сірим, попелястим підтоном. Волосся часто тонке, може бути густим, але виглядає «легким». Брови та вій присутні, але не домінують — навіть якщо густі, волосинка тонка, делікатна.

Шкіра Літа — світла або середня, з сіруватим підтоном. Може бути жовтуватою чи рожевуватою, але завжди з присутністю сірого пігменту. Шкіра частіше тонка або середньої товщини. Підпкірний малюнок може бути помітним, але його «гасить» сірий відтінок шкіри.

Контрастність Літа — низька. Немає різких переходів між світлим і темним, усе в одному м'якому діапазоні. Лінійний ритм теж м'який — округлі форми обличчя, плавні контури.

Кольори для Літа: припилені, складні, з обов'язковою присутністю сірого. Пильна троянда, сіро-коричневий, приглушений бузковий, димчастий рожевий. Чисті яскраві кольори на Літі «кричать» і виглядають чужорідно. Чорна туш може бути занадто різкою — краще темно-коричнева або графітова.

Осінь: домінанта теплоти

Ключове слово осіннього типу — рудий, золотистий, тепло. Це відносно рідкісний кольоротип, але дуже впізнаваний завдяки характерній теплій гамі.

Волосся Осені — золотисте, руде, мідне, каштанове з червоним або помаранчевим підтоном. Цікава особливість: корінь волосинки часто світліший за довжину, тому волосся може здаватися світлішим та рідшим, ніж є насправді.

Шкіра — одна з найсвітліших та найтонших серед усіх типів. Часто з веснянками, які мають рудуватий, а не оливковий відтінок. Підпкірний

малюнок добре видимий. Шкіра погано переносить сонце — швидко обгорає, майже не засмагає.

Брови та вій Осені можуть здаватися майже прозорими через світлий колір, але при фарбуванні виявляються густими та виразними. Очі часто світлі — зелені, бурштинові, світло-карі з золотистими вкрапленнями.

Кольори для Осені: теплі, землясті, природні. Усі відтінки осінньої палітри — бордо, охра, теракот, оливковий, іржавий, гірчичний. Цікаво, що рожевий, який здається «не осіннім», насправді дуже гарно виглядає на цьому типажі як контрастний акцент. Уникати: холодних сірих, синіх, рожево-лілових відтінків.

Весна: домінанта світла

Ключове слово весняного типу — білий, світло, платина. Це найрідкісніший кольоротип, найбільш характерний для Скандинавії та Північної Європи.

Волосся Весни — дуже світле, платинове, білясте. Не просто світло-русьве, а справді платиновий блонд із холодним, іноді злегка фіолетовим підтоном. При цьому волосся може бути досить густим, хоча й тонким за структурою.

Шкіра — надзвичайно світла та тонка, одна з найсвітліших серед усіх типів. Брови та вій — світлі, можуть здаватися майже невидимими, хоча насправді густі та пухнасті.

Очі Весни — чітко визначеного кольору: яскраво-блакитні, сірі або світло-зелені. На фоні дуже світлої зовнішності вони виглядають особливо виразно.

Особлива ознака Весни — так зване «baby face»: рельєф обличчя з переважанням об'ємів над западинами, м'які округлі форми, що надають вічно молодого вигляду.

Кольори для Весни: чисті, світлі, з мінімальною кількістю сірого. Яскраві, але не темні. Фуксія, яскраво-рожевий, чисті пастельні відтінки. Парадоксально, чистий червоний цьому типажу майже ніколи не підходить

— занадто темний та важкий. Нюдові помади мають бути дуже світлими. Звичайна сіро-коричнева тушівка може виглядати брудною плямою на такій білій шкірі.

Трансформація кольоротипу

Важливо розуміти: кольоротип визначається не лише природними даними. Сучасна людина активно трансформує свою зовнішність, і ці трансформації змінюють кольоротип.

Фарбування волосся — найочевидніший фактор. Натуральна русава Літо, яка стала брюнеткою, тепер потребує підходу, ближчого до Зими. Осінь, яка освітлила волосся до холодного блонду, зміщується в бік Весни.

Засмага теж змінює картину. Літо із засмагою набуває більшої контрастності та може потребувати насиченіших кольорів. Весна із засмагою (якщо вона можлива) втрачає свою характерну «білість».

Перманентний макіяж брів, нарощені вії, філери, контурна пластика — все це модифікує вихідні дані. Візажист працює з тим, що бачить перед собою, а не з тим, яким був природний кольоротип клієнтки.

Тому при аналізі зовнішності орієнтуйтеся на поточний стан: який колір волосся зараз? Який стан шкіри сьогодні? Які брови перед вами — натуральні чи з татуажем? Макіяж робиться для теперішньої людини, а не для її «природної» версії.

Кольоротипи та старіння

Різні кольоротипи по-різному проходять через процес старіння, і це впливає на стратегію макіяжу для вікових клієнтів.

Зима зазвичай виглядає на свій вік або старше через високу контрастність та графічність рис. Вікові зміни на такому обличчі помітні одразу. Підхід: не намагатися «молодити» надмірно, працювати з тим, що є, зберігати виразність.

Літо часто виглядає молодше свого віку завдяки м'якості рис та низькій контрастності. Вікові зміни «розмиваються» в загальній картині. Підхід: підтримувати природну м'якість, не додавати зайвої контрастності.

Осінь довго зберігає молодість, але потім може пройти через різку трансформацію. Веснянки з часом перетворюються на пігментні плями, додається багато сіро-коричневого пігменту. Підхід: працювати з нейтралізацією пігментації, уникати додаткової сірості.

Весна теж довго виглядає молодо завдяки «baby face» та світлій гамі. Зморшки на дуже світлій шкірі менш помітні. Підхід: зберігати легкість та світлість, не «навантажувати» обличчя темними та важкими кольорами.

Практичне застосування: швидкий аналіз

Як швидко визначити напрямок роботи з клієнткою? Ось алгоритм експрес-аналізу.

Крок перший: оцініть контрастність. Є виражена різниця між найсвітлішим та найтемнішим елементом зовнішності? Якщо так — це ближче до Зими. Якщо все в одному м'якому діапазоні — ближче до Літа, Осені або Весни.

Крок другий: оцініть температуру. Домінує тепло (золото, рудизна, персик) — Осінь. Домінує холод (сірий, попелястий, рожевий) — Літо або Зима. Домінує нейтральний білий світло — Весна.

Крок третій: оцініть щільність. Шкіра та волосся виглядають щільними, наповненими, виразними — Зима. Виглядають тонкими, делікатними, «повітряними» — Літо, Осінь або Весна.

Крок четвертий: уточнення. Якщо тонко та тепло — Осінь. Якщо тонко та холодно-сіро — Літо. Якщо тонко та дуже світло — Весна. Якщо щільно та контрастно — Зима.

Кольоротип як точка старту

Повернемося до того, з чого почали. Кольоротип — це не обмеження,

а орієнтир. Він підказує, з чого почати підбір кольорів, але не забороняє відхилятися від «правил».

Знаючи кольоротип клієнтки, ви можете швидко звузити вибір продуктів. Замість того щоб тестувати всі помади підряд, ви одразу берете ті, що з найбільшою ймовірністю підійдуть.

Але якщо клієнтка — Літо, яка мріє про яскраво-червону помаду, — це не привід їй відмовляти. Це привід знайти той відтінок червоного, який спрацює саме на ній: можливо, трохи припилений, можливо, з холодним підтоном, можливо, у напівпрозорій текстурі.

Професійний візажист не каже «вам це не підходить». Професійний візажист каже «давайте знайдемо ваш варіант цього кольору». І знання кольоротипів саме в цьому допомагає — знайти той конкретний відтінок із тисяч можливих, який спрацює для конкретної людини.

Підсумки розділу та книги

Чотири кольоротипи — Зима (темнота), Літо (сірий), Осінь (теплота), Весна (світло) — це система швидкої навігації в кольорових рішеннях.

Кольоротип формується сукупністю факторів: шкіра, волосся, брови, рельєф, контрастність. Він може змінюватися під впливом трансформацій зовнішності.

Кожен кольоротип має свої оптимальні кольори та текстури, але це рекомендації, а не заборони.

Різні кольоротипи по-різному старіють, що впливає на стратегію вікового макіяжу.

Головний принцип роботи з кольором: не існує «заборонених» кольорів, існує пошук правильного відтінку для конкретної людини.

На цьому наша подорож світом колористики завершується. Ви отримали інструменти для аналізу кольору, розуміння його взаємодій, підбору правильних відтінків для різних завдань та типів зовнішності. Тепер справа за практикою — адже жодна книга не замінить досвіду роботи з реальними обличчями та реальними кольорами. Експериментуйте, аналізуйте,

вчіться бачити — і колір стане вашим найвірнішим союзником у створенні досконалого макіяжу.

РОЗДІЛ 9

Колористика брів

«Брови — це рамка для обличчя.
Правильна рамка підкреслює картину, неправильна — руйнує її».

— Anastasia Soare, засновниця Anastasia Beverly Hills

9.1. Брови як структурний елемент обличчя

Брови — це **не просто волоски над очима**. Це потужний структурний елемент, який формує:

- **Вираз обличчя** — здивовані, сердиті, доброзичливі брови створюють перше враження
- **Баланс пропорцій** — брови врівноважують нижню частину обличчя
- **Характер зовнішності** — м'які чи графічні, густі чи тонкі
- **Візуальний вік** — правильні брови можуть «скинути» роки

Навіть за мінімального макіяжу — лише туш і блиск для губ — брови **читаються першими**. Вони визначають, чи виглядає обличчя доглянутим, чи ні.

Неправильно підібраний колір брів може:

- **Порушити гармонію** — занадто темні брови «відрізають» верхню частину обличчя
- **Зробити риси жорсткими** — графічні чорні брови на м'якій зовнішності виглядають агресивно
- **Виглядати неприродно** — явний рудий підтон на холодній шкірі
- **Знецінити весь макіяж** — технічно ідеальні очі і губи «вбиваються» невдалими бровами

Колір брів завжди читається першим, навіть коли він здається «нейтральним». Тому помилки тут найбільш помітні.

9.2. Колір брів у контексті образу

Колористика брів **не існує ізольовано**. Вона має бути узгоджена з усією системою кольорів на обличчі.

Фактори узгодження

1. Тон і підтон шкіри

Це **перший орієнтир**. Брови мають «жити» на шкірі гармонійно.

- **Теплий підтон шкіри** → теплі коричневі з золотистою ноткою
- **Холодний підтон шкіри** → попелясті, сіро-коричневі (тауре)
- **Нейтральний підтон** → найбільша свобода вибору
- **Оливковий підтон** → уникати рудих, обирати нейтральні або з легким сірим

2. Колір волосся

Традиційний орієнтир, але **не єдиний**. Детальніше — у наступній секції.

3. Контрастність зовнішності

Визначає **інтенсивність** кольору брів:

- **Висока контрастність** (темне волосся + світла шкіра) → виразні, глибокі брови
- **Низька контрастність** (все в одному тоні) → м'які, напівпрозорі брови

4. Тип макіяжу

Брови мають відповідати **загальній інтенсивності** макіяжу:

- **No-makeup look** → ледь помітне оформлення, природні текстури
- **Soft glam** → охайні, заповнені, але не графічні
- **Full glam** → можна чіткіші, більш скульптуровані
- **Драматичний smoky** → брови мають «витримати» конкуренцію з очима

Правило: Брови не повинні бути яскравішими або важчими за макіяж очей без обґрунтованої причини. Вони — рамка, не центр уваги.

9.3. Тон і підтон: два різні параметри

Це **ключове розуміння**, яке відрізняє професіонала від аматора.

Тон (глибина кольору)

Тон — це наскільки **світлі або темні** брови. Від майже прозорих до глибоко-чорних.

- **Світлий тон:** для блондинок, світло-русявих
- **Середній тон:** для руських, шатенок
- **Темний тон:** для темних шатенок, брюнеток
- **Глибокий чорний:** тільки для дуже темного волосся та контрастної зовнішності

Підтон (температура кольору)

Підтон — це **«температура»** кольору брів. Теплий, холодний або нейтральний.

Теплий підтон

Характеристика: Золотисті, рудуваті, карамельні ноти.

Для кого: Теплий підтон шкіри, золотисте/руде волосся.

Приклади: Caramel, Soft Brown, Auburn, Honey.

Небезпека: На холодній шкірі теплий підтон виглядає явно рудим, навіть якщо продукт називається просто «коричневий».

Холодний підтон

Характеристика: Попелясті, сіруваті, димчасті ноти.

Для кого: Холодний підтон шкіри, попелясте/русяве волосся.

Приклади: Taupе, Ash Brown, Cool Grey, Granite.

Taupе — універсальний холодний відтінок. Це сіро-коричневий без рудизни. Підходить більшості слов'янських зовнішностей.

Нейтральний підтон

Характеристика: Баланс теплого і холодного, без явного «перекосу».

Для кого: Нейтральний підтон шкіри, природне руське/каштанове волосся.

Приклади: Medium Brown, Brunette, Chocolate.

Оливковий підтон (особливий випадок)

Характеристика: Зеленуваті ноти в основі.

Для кого: Оливкова шкіра (середземноморський, азіатський типи).

Рішення: Нейтральні або злегка холодні відтінки. Категорично уникати рудих!

9.4. Брови і волосся: правила взаємодії

Колір брів **не зобов'язаний повністю збігатися** з кольором волосся. Його завдання — **гармонізувати образ**.

Натуральне волосся

Якщо волосся не фарбоване, брови і волосся **природно належать до одного кольорового сімейства**. Вони мають спільний підтон.

Правило: Орієнтуйтеся на найтемніші пасма волосся (зазвичай біля коріння або в нижніх шарах). Брови можуть бути в тому ж тоні або на 1-2

тони світліше.

Фарбоване волосся

Тут ситуація складніша. Штучний колір може **не мати нічого спільного** з природним підтоном брів.

Сценарій 1: Волосся тієї ж температури

Русява від природи → пофарбувала в холодний попелястий блонд.

Рішення: Брови залишаються в природній гамі (холодній), все гармонійно.

Сценарій 2: Волосся кардинально іншої температури

Русява від природи → пофарбувала в теплий рудий.

Рішення: Два варіанти:

- **Адаптувати брови** — додати теплоти продуктами або фарбою
- **Створити контраст** — залишити брови холодними як акцент (рідше)

Сценарій 3: Волосся значно темніше природного

Світло-русява → пофарбувала в чорний.

Рішення: Брови **обов'язково** затемнювати, інакше вони «зникнуть».

Правило «1-2 тони»

Для темного волосся: Брови **на 1-2 тони СВІТЛІШЕ** за волосся.

Чому? Занадто темні брови (того ж тону, що й чорне волосся) виглядають важкими, грубими, «з'їдають» обличчя.

Для світлого волосся: Брови **на 1-2 тони ТЕМНІШЕ** за волосся.

Чому? Занадто світлі брови «зникають» з обличчя, не створюють рамку.

Типова помилка: Підбирати колір брів виключно за кольором коріння волосся. Відросле коріння — це не завжди природний колір (може бути сивина, вицвіле волосся).

Приклад: Клієнтка — холодна блондинка з темним корінням. Коріння виглядає темно-русявим, але це насправді відросла фарба + сивина. Орієнтуватися треба на загальний образ (холодний блонд), а не на коріння.

9.5. Контрастність: ключ до інтенсивності

Контрастність зовнішності **визначає, наскільки інтенсивними** мають бути брови.

Висока контрастність

Приклад: Світла шкіра + темне волосся + яскраві очі.

Характеристика брів:

- Виразні, насичені, глибокі за кольором
- Чіткіша форма допустима
- Можна використовувати графічні техніки
- Продукти: олівці, помади для брів

Середня контрастність

Приклад: Середній тон шкіри + русяве волосся + зелені/карі очі.

Характеристика брів:

- Помірна інтенсивність
- Природна форма з легким визначенням
- Баланс між чіткістю і м'якістю
- Продукти: олівці + тіні, гелі

Низька контрастність

Приклад: Світла шкіра + світле волосся + світлі очі (скандинавський тип).

Або: Темна шкіра + темне волосся + темні очі.

Характеристика брів:

- М'які, напівпрозорі, делікатні
- Розмиті межі, відсутність графічності
- Уникати різких ліній
- Продукти: тіні, тупі для брів, тінти

Золоте правило: Чим нижча контрастність зовнішності — тим делікатнішим має бути продукт для брів і легшим нанесення.

Найпоширеніша помилка: Графічні, «інстаграмні» брови на низькоконтрастній зовнішності. Вони виглядають як наклеєні, «з'їдають» все обличчя.

9.6. Продукти для брів: як вони впливають на колір

Різні продукти **по-різному проявляють колір**, навіть якщо це «той самий відтінок».

Олівці та механічні олівці

Характеристика: Найщільніше покриття, найточніший контроль.

Колір: Виглядає найбільш насичено і чітко.

Коли використовувати:

- Прорисовка окремих волосків
- Заповнення значних прогалин
- Графічний макіяж брів

- Контуровання хвостика

Порада: Для природного ефекту обирайте олівці з тонким грифелем і малюйте штрихами по напрямку росту волосків, а не суцільними лініями.

Тіні для брів

Характеристика: М'яке, «пилове» покриття.

Колір: Виглядає розмито, менш інтенсивно.

Коли використовувати:

- Створення об'єму без графічності
- М'яка, природна зовнішність
- Низькоконтрастні типижі
- Тіло брови (не контур)

Порада: Наносить скопшеним пензлем короткими штрихами. Для фіксації — прозорий гель поверх.

Помади та воски для брів

Характеристика: Кремова текстура, щільне покриття.

Колір: Насичений, з можливістю розтушовування.

Коли використовувати:

- Інстаграм-брови, скульптуровані форми
- Заповнення значних прогалин
- Водостійкий макіяж

Обережно: Помади дають найбільш «продуктовий» вигляд. Для природного ефекту — ретельне розтушовування!

Гелі та туші для брів

Характеристика: Фарбують самі волоски, фіксують форму.

Колір: Найбільш природний, «свій» вигляд.

Коли використовувати:

- No-makeup look
- Густі брови, що потребують лише фіксації
- Підкреслення натурального кольору
- Фінальний штрих після олівця/тіней

Тінти для брів

Характеристика: Напівстійке підфарбовування.

Колір: Прозорий, накладається на природний колір.

Коли використовувати:

- Для клієнток, які не хочуть щоденного макіяжу брів
- Для блондинок із дуже світлими волосками

Професійний підхід: Комбінуйте продукти! Олівець для штрихів + тіні для тіла + гель для фіксації = ідеальні брови.

9.7. Вікові зміни: особливий підхід

З віком брови змінюються, і це потребує **адаптації підходу**.

Що відбувається з віком

- **Втрата пігменту** — волоски стають світлішими, сивішими
- **Зміна текстури** — волоски можуть ставати жорсткішими, «не-слухняними»

- **Втрата густоти** — особливо в хвостіку
- **Опущення** — брови можуть «осідати» разом зі шкірою
- **Зміна контрастності** — загальний контраст обличчя знижується

Принципи вікового макіяжу брів

1. М'якість замість графічності

Різкі, чіткі лінії **підкреслюють зморшки** і виглядають неприродно.

Рішення: Тіні замість олівців, розмиті межі, градієнт.

2. Світліші відтінки

Занадто темні брови на віковому обличчі виглядають **важкими і старять**.

Рішення: Обирайте відтінки на 1-2 тони світліше, ніж для молодшої зовнішності.

3. Природний підтон

Рудуваті або занадто холодні відтінки можуть виглядати **неприродно**.

Рішення: Нейтральні taupe-відтінки — найбезпечніший вибір.

4. Заповнення прогалин, не створення нової форми

Спроба «домалювати» молоду форму брови виглядає **штучно**.

Рішення: Працюйте з тим, що є. Заповнюйте прогалини, але зберігайте природну форму.

5. Ліфтинг-ефект

Правильно оформлені брови можуть **візуально підняти** обличчя.

Рішення: Акцент на верхній лінії брови, легке освітлення під бровою.

Головна помилка: Намагатися «повернути» брови до молодого вигляду. Занадто темні, занадто графічні брови на віковому обличчі

— найшвидший спосіб додати років.

Приклад: Клієнтка 55 років, раніше мала темні брови, тепер вони посивіли. Замість того, щоб повертати глибокий коричневий — обираємо м'який таупе, наносимо тіннями з легким градієнтом. Результат: свіже, доглянуте обличчя, а не «намальовані» брови.

9.8. Татуаж і перманент: корекція кольору

Наявність татуажу або перманентного макіяжу — **особливий виклик** для візажиста.

Як змінюється татуаж

З часом перманентний пігмент трансформується:

- **Коричневий** → **рудий або сірий** (найпоширеніше)
- **Чорний** → **синюватий** (особливо старий татуаж)
- **Загальне вицвітання** — втрата інтенсивності

Стратегії роботи

Якщо татуаж в хорошому стані:

- Мінімальне втручання
- Фіксуєчий гель для природних волосків
- Легка корекція форми, якщо потрібно

Якщо татуаж має небажаний підтон:

- **Рудий татуаж:** Нейтралізувати холодними продуктами (taupe, ash brown)
- **Сірий/синій татуаж:** Нейтралізувати теплими продуктами (soft brown, caramel)

- **Вицвілий татуаж:** Підсилити колір відповідним відтінком

Якщо татуаж дуже поганий:

- Рекомендувати видалення або корекцію у майстра
- Тимчасово — максимально нейтральний макіяж

Важливо: Татуаж — це база, яку ви не можете повністю перекрити декоративним продуктом. Ви можете лише модифікувати, «заглушити» небажаний відтінок.

Висновки розділу

Колористика брів — це **баланс між кольором, формою і контекстом**. Професійний візажист використовує брови як **інструмент гармонізації**, а не як домінуючу образу.

Ключові правила

- **Тон і підтон** — два різні параметри, враховуйте обидва
- **Підтон шкіри** → підтон брів (теплий до теплого, холодний до холодного)
- **Правило 1-2 тони:** Темне волосся → світліші брови, світле волосся → темніші брови
- **Контрастність** визначає інтенсивність продукту
- **Продукти** по-різному проявляють колір — комбінуйте!
- **Вікові брови** — м'якше, світліше, природніше
- **Татуаж** — нейтралізація небажаного підтону

Формула ідеальних брів

1. Визначте підтон шкіри → оберіть температуру продукту

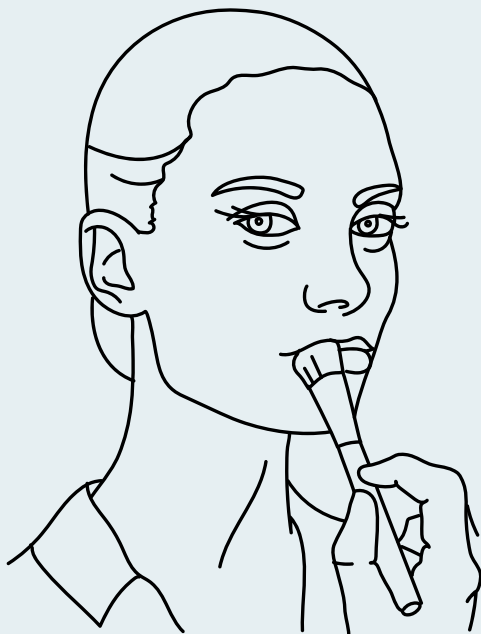
2. Оцініть контрастність → визначте інтенсивність
3. Врахуйте колір волосся → скоригуйте глибину тону
4. Оберіть продукт під техніку і задачу
5. Адаптуйте під вік і особливості (татуаж)

*Брови — це рамка, не картина. Їхнє завдання —
підкреслити обличчя, а не перефривати його.*

ЗАКЛЮЧНИЙ РОЗДІЛ

Світові імена у б'юті

«Знання історії формує глибину, а не обмеження.
Культурні імена — це навігація, а не шаблони».

Kevyn Aucoin

Макіяж як акт прийняття

*«Я не роблю людей красивими.
Я допомагаю їм побачити красу, яка в них уже є».*

Коли макіяж перестав бути маскою

Ім'я Кевіна Окойна назавжди змінило те, як світ говорить про красу. Не через гучний бренд, не через агресивний маркетинг і не через тренди. А через **людяність**.

У час, коли макіяж асоціювався з маскуванням, виправленням і «правильністю», Кевін Окойн запропонував зовсім інший підхід — не ховати, а підкреслювати, не перекроювати, а розуміти, не нав'язувати, а приймати.

Для нього обличчя ніколи не було просто «поверхнею для косметики». Воно було історією. І завдання візажиста — не знищити цю історію, а зробити її видимою.

Обличчя як архітектура світла

Кевін Окойн одним із перших почав говорити про обличчя **мовою світла й тіні**, а не кольорів і текстур. Його підхід був ближчим до скульптури, ніж до декоративного макіяжу.

Він уважно вивчав будову кісток, рельєф, пропорції, те, як світло лягає на обличчя в русі. Саме тому його макіяж ніколи не виглядав «намальованим». Він виглядав природним навіть тоді, коли був складним.

Широкий ніс, асиметрія губ, важкі повіки, нестандартні пропорції — для нього це не були «проблеми». Це була **індивідуальність**, яку потрібно правильно підсвітити.

Макіяж і самооцінка

Найсильніша революція Кевіна Окойна відбулася не в техніках, а в **пси-**

хології. Він щиро вірив, що макіяж — це не про те, щоб відповідати стандартам, а про те, щоб відчути себе собою.

Він не вчив «як приховати». Він вчив **як побачити.**

Професійний висновок:

- Макіяж починається не з продукту, а з спостереження
- Техніка без розуміння обличчя — порожня
- Клієнт приходять не за ідеальністю, а за прийняттям
- Найвищий рівень майстерності — зробити так, щоб людині було комфортно бути собою

Bobbi Brown

Коли натуральність стала силою

«Макіяж має виглядати як ти, тільки в кращий день».

Проти глянцевої ідеальності

Коли Боббі Браун почала свою кар'єру, індустрія краси жила за чіткими правилами: щільний тон, помітна корекція, чітко окреслені риси, «правильне» обличчя. **Натуральність не вважалася професіоналізмом.** Вона вважалася відсутністю зусиль.

І саме в цей момент Боббі Браун зробила крок, який здавався дивним, майже ризикованим — вона почала залишати шкіру шкірою.

Макіяж без маскуванню

Філософія Боббі Браун будувалася навколо однієї простої, але сміливої ідеї: **жінка не повинна ховатися за косметикою.**

Її підхід: тон має зливатися зі шкірою, а не перекривати її; рум'янець — імітувати природний кровообіг; губи — виглядати живими, а не «намальо-

ваними»; очі — залишатися очима, а не декоративним об'єктом. Це був макіяж не для фотосесій, а для реального життя.

Колір як продовження шкіри

Боббі Браун першою заговорила про те, що колір косметики має походити від **тону шкіри**, а не нав'язуватися трендом. Вона уважно працювала з підтоном, температурою шкіри, природним контрастом обличчя.

Її підхід довів: **натуральний макіяж — це не мінімум знань, а максимум розуміння.**

Професійний висновок:

- Натуральний макіяж — це не стиль, а філософія
- Колір має підтримувати шкіру, а не домінувати над нею
- Простота — найскладніший рівень професії
- Клієнт довіряє тому майстру, після якого він впізнає себе

Laura Mercier

Безупречна шкіра як філософія балансу

«Макіяж не має бути помітним. Помітною має бути жінка».

Коли фокус змістився на шкіру

Після Кевіна Окойна, який навчив світ бачити людину, і Боббі Браун, яка навчила не заважати їй бути собою, індустрія була готова до наступного кроку. Цей крок зробила Лора Мерсьє.

Вона зробила ставку на **шкіру — як основу, як центр, як головного героя макіяжу.**

«Безупречне обличчя» — не про ідеальність

Концепція Flawless Face часто сприймається хибно. Її плутають з глянцевою гладкістю, щільним тоном і стерильністю. Насправді Лора Мерсьє вклала зовсім інший сенс.

Безупречність у її розумінні — це баланс: між текстурою і покриттям, між сяйвом і матовістю, між корекцією і живою шкірою. Її макіяж ніколи не «перекривав». Він вирівнював, залишаючи обличчя живим.

Текстура важливіша за колір

Одним із головних внесків Лори Мерсьє стала зміна пріоритетів. Вона першою почала говорити вголос: **не колір робить макіяж дорогим — його робить текстура.**

Це був принципово новий підхід: макіяж як продовження догляду, а не окрема декоративна система.

Професійний висновок:

- Безупречна шкіра — це не відсутність текстури, а гармонія
- Текстура продукту важливіша за його щільність
- Макіяж має працювати в русі, при денному світлі, зблизька
- Клієнт цінує не ефект, а відчуття комфорту на шкірі

Make Up For Ever

Коли професіоналізм став системою

«Професія починається там, де знання мають структуру».

Від інтуїції — до методу

Після того як індустрія навчилася бачити людину, поважати природність, працювати з балансом шкіри, настав момент, коли виникла потреба

у **системі**. Тому що талант без структури — випадковість. А професія — це повторюваний результат.

Макіяж як дисципліна

Make Up For Ever із самого початку не позиціонував себе як «красивий брэнда». Він позиціонував себе як **інструмент для професіонала**. Це був макіяж для сцени, для камери, для світла, для реальних умов роботи. Не для «подобасться», а для **працює**.

Освіта як фундамент індустрії

Одна з ключових революцій Make Up For Ever — це поєднання брэнду з професійною освітою. Вперше косметика перестала бути просто продуктом і стала частиною навчального процесу. Через школи, програми, методики індустрія отримала спільну мову, єдині терміни, стандарти якості.

Макіяж перестав передаватися «з рук у руки». Він став дисципліною, яку можна вивчати системно.

Професійний висновок:

- Талант без системи не масштабується
- Пігмент — це інструмент, а не прикраса
- Камера завжди показує реальний рівень майстра
- Професіонал — це той, хто розуміє чому, а не лише як

Estée Lauder

Як краса стала індустрією

«Кожна жінка може бути красивою».

Жінка, яка зрозуміла головне

Estée Lauder не була візажистом у класичному сенсі. Її геніальність полягала в іншому — вона першою по-справжньому зрозуміла **поведінку клієнта**. Вона усвідомила просту, але революційну річ: жінці недостатньо продукту. Їй потрібне пояснення, досвід, відчуття турботи.

Тестери, консультації, довіра

Саме Estée Lauder запровадила практики, які сьогодні здаються очевидними: безкоштовні тестери, консультації біля стійки, навчання клієнта користуванню продуктом. На той час це було радикально. **Продаж перестав бути просто транзакцією. Він став діалогом.**

Краса як щоденний ритуал

Estée Lauder зробила ще один важливий крок: вона інтегрувала красу у щоденне життя. Макіяж і догляд перестали бути винятком, святковою подією, чимось «особливим». Вони стали **ритуалом турботи про себе**.

Професійний висновок:

- Продукт без пояснення — напіврезультат
- Довіра клієнта будується через освіту і турботу
- Сервіс — це продовження професіоналізму
- Сильний бренд завжди починається з цінностей, а не з трендів

MAC Cosmetics

Коли backstage вийшов у світ

«У макіяжі не існує правил. Існує лише контекст».

Народжений за лаштунками

MAC Cosmetics не з'явився як черговий «красивий бренд». Він народився за лаштунками — у світі моди, показів, фотосесій, сцени. Там, де час обмежений, світло жорстке, камера безжална, а результат має працювати тут і зараз.

Свобода замість стандартів

У той час, коли індустрія ще намагалася диктувати, якою «має бути» краса, MAC зробив радикальний крок — він **відмовився від єдиного стандарту**. У MAC було місце для будь-якого віку, будь-якого кольору шкіри, будь-якої статі, будь-якої естетики.

Колір як заява

MAC змінив ставлення до кольору. Колір перестав бути «небезпечним», «надто сміливим», «не для всіх». **Він став мовою самовираження**. Яскраві губи, нестандартні очі, контрастні рішення — це більше не вважалося помилкою. Це стало позицією.

Професійний висновок:

- Не існує «неправильних» облич — існує неправильний контекст
- Колір — це інструмент, а не загроза
- Професіоналізм — це вміння адаптуватися, а не копіювати
- Справжня свобода в макіяжі починається з прийняття різноманіття

Anastasia Beverly Hills

Коли одна зона змінила все обличчя

*«Іноді достатньо змінити одну деталь,
щоб перебудувати всю архітектуру».*

До того, як брови стали «усім»

До появи Anastasia Beverly Hills брови в макіяжі існували... умовно. Вони були фоном, другорядною зоною, елементом, який або «є», або «не заважає». І саме тут відбулася одна з найточніших революцій у косметичному світі.

Архітектура замість хаосу

Анастасія Соаре побачила те, що довгий час залишалося поза фокусом: **брови — це каркас обличчя**. Не прикраса. Не тренд. А структурний елемент, який визначає вираз погляду, пропорції, баланс між зонами обличчя.

Золотий перетин як інструмент

Ключовим моментом стало застосування принципу золотого перетину до побудови брів. Це означало: точні точки початку, зламу і завершення, залежність форми брів від пропорцій обличчя, індивідуальний підхід, а не універсальні шаблони. **Брови перестали бути модою. Вони стали математикою краси.**

Професійний висновок:

- Одна зона може визначити все обличчя
- Форма важливіша за насиченість
- Архітектура дає стабільний результат, незалежно від трендів
- Сильний фокус — це не обмеження, а шлях до майстерності

Charlotte Tilbury

Макіяж як емоційний стан

*«Дайте жінці правильний макіяж —
і вона зможе підкорити світ».*

Краса як відчуття, а не результат

Шарлотта Тілбері змінила індустрію не формулами і не техніками. Вона змінила **мову, якою почали говорити про макіяж**. До неї макіяж описували словами: форма, покриття, корекція, пропорції. Після неї з'явилися інші слова: впевненість, сяйво, енергія, магнетизм.

Glow як психологія

Фірмове сяйво Charlotte Tilbury — це не про блиск. Це про **ефект відпочилого, живого обличчя**. Вона інтуїтивно відчула те, що згодом підтвердили психологи: люди сприймають сяйну шкіру як здорову, молоду, привабливу. Glow у її філософії — це сигнал мозку: «зі мною все добре».

Професійний висновок:

- Клієнт купує не продукт, а відчуття
- Макіяж — це психологічна підтримка
- Glow — це мова здоров'я і енергії
- Чим простіше рішення — тим сильніший його вплив

Alex Vox

Художній погляд на макіяж

*«Макіяж — це не маскування,
а спосіб сказати світові: хто ти є всередині».*

Хто така Alex Vox

Alex Vox — британська візажистка-художниця, яка змінила уявлення про макіяж як суто декоративну практику та перетворила його на **вираз художньої ідеї**. Вона не просто наносить кольори — вона створює візуальні образи, які розповідають історії, передають емоції і навіть запрошують

до роздумів.

Її творчий шлях почався не зі студій макіяжу, а з живопису та мистецтва. Пізніше вона перенесла цю художню чутливість на обличчя як живе полотно.

Художній підхід до макіяжу

На відміну від традиційної техніки, яка орієнтована на маскування недоліків і досягнення «красивої шкіри», робота Alex Vox — це про **концептуальність, експеримент з формою, креатив як ідея, макіяж як візуальний меседж**.

В її роботах колір, графіка і текстура не служать лише технічній задачі, а формують образ, настрій, тему або наратив.

Макіяж як мистецтво, а не ремесло

Для Alex Vox обличчя — не просто об'єкт краси, а повноцінний художній матеріал. Це означає: створювати образи, які говорять; працювати з кольором не заради вигляду, а заради сенсу; думати про макіяж як про композицію.

Її роботи часто порівнюють із сюрреалістичним живописом, де шкіра — полотно, а обличчя — структура, що тримає форму, світло і глибину.

Професійний висновок:

- Макіяж може бути мистецьким жестом, а не лише технікою
- Художнє мислення розширює межі професії
- Колір — це емоція й ідея, не лише декор
- Справжній стиль народжується з сенсу, а не копіювання

Fenty Beauty

Коли інклюзивність стала стандартом

«Краса має бути для всіх — без винятків».

Кінець «універсального» обличчя

До появи Fenty Beauty індустрія довго жила з ілюзією вибору. Формально відтінки існували. Фактично — підходили не всім. Багато людей роками чули: «для вас немає тону», «ще складна шкіра», «спробуйте змішувати».

І саме Fenty Beauty зробив те, чого індустрія уникала десятиліттями — він **назвав проблему вголос**.

Інклюзивність не як тренд, а як база

Fenty Beauty не створював окрему лінію «для темної» чи «для складної» шкіри. Він просто почав із правильного питання: хто ще не представлений? Саме тому бренд одразу вийшов із широкую палітрою відтінків, де **кожен тон був не «додатковим», а рівноправним**.

Після Fenty — назад дороги немає

Після запуску Fenty Beauty більшість брендів переглянули палітри тонів, маркетинг, підхід до різноманіття. **Інклюзивність перестала бути «перевагою». Вона стала мінімальним стандартом.**

Професійний висновок:

- Інклюзивність — це не жест, а професійна норма
- «Складна шкіра» — це не тип, а брак знань
- Палітра — це інструмент поваги
- Сучасний майстер зобов'язаний бачити й розуміти кожного клієнта

Glossier

Коли клієнт став співтворцем

*«Ми не говоримо жінкам, якими бути.
Ми слухаємо, ким вони вже є».*

Від монологу — до діалогу

До появи Glossier індустрія краси звикла говорити зверху вниз. Бренд диктували: що красиво, як правильно, що потрібно купити. Клієнт у цій системі був слухачем. **Glossier перевернув цю модель. Він поставив клієнта в центр розмови.**

«Skin first, makeup second»

Glossier чітко сформулював те, що багато хто відчував, але не озвучував: **шкіра — головна, макіяж — лише доповнення.** Це не про відмову від косметики. Це про зміну ієрархії. Макіяж перестав бути маскою. Він став легким жестом, який підкреслює, а не приховує.

Мінімалізм як вибір

Мінімалізм Glossier часто плутають із простотою. Насправді це — усвідомлений вибір. Бренд пропонує легкі текстури, прозорі формули, свободу інтерпретації. Це макіяж, який не заважає жити.

Професійний висновок:

- Клієнт — не об'єкт роботи, а співтворець результату
- Мінімалізм — це рівень усвідомлення, а не відсутність навичок
- Слухати іноді важливіше, ніж радити
- Справжня довіра будується через діалог

ФІНАЛЬНА ГЛАВА

Сучасний візажист: між філософією, професією і людиною

Професія, яка давно перестала бути просто ремеслом

Сьогодні візажист — це більше, ніж людина з пензлями. Більше, ніж набір технік. Більше, ніж знання трендів. Сучасний майстер працює з обличчям і самооцінкою, з культурним контекстом, з очікуваннями, з внутрішнім станом людини.

Макіяж більше не існує у вакуумі. Він — частина соціальної, візуальної й психологічної реальності.

Чому важливо знати, звідки все почалося

Знання історії косметичного світу — це не академічна розкіш і не «для галочки». Це професійна опора.

Коли майстер знає: хто сформував філософію природності, хто навчив працювати зі шкірою, хто створив систему, хто зруйнував стандарти, хто дав голос тим, кого не чули — він перестає сліпо копіювати, бігати за кожним трендом, сумніватися у власних рішеннях.

Він починає усвідомлювати.

Культові імена — це не ідоли, а орієнтири

Кевін Окойн, Боббі Браун, Лора Мерсьє, Make Up For Ever, Estée Lauder, MAC, Anastasia Beverly Hills, Charlotte Tilbury, Alex Box, Fenty Beauty, Glossier — це не просто бренди й люди.

Це відповіді на питання, які ми ставимо щодня:

- Що таке краса?
- Для кого вона?
- Де межа між корекцією і прийняттям?
- Як працювати чесно?
- Як не втратити людину за технікою?

Знаючи їхній шлях, майстер розуміє, що він не перший і не випадковий. Він — частина великої еволюції професії.

Хто такий сучасний візажист насправді

Сучасний майстер — це людина, яка:

- знає історію, але не живе минулим
- володіє технікою, але не ховається за нею
- поважає тренди, але не залежить від них
- бачить людину, а не «тип обличчя»

Це фахівець, який працює свідомо.

Останній професійний висновок

- Знання історії формує глибину, а не обмеження
- Культові імена — це навігація, а не шаблони
- Справжній стиль народжується з розуміння, а не копіювання
- Макіяж — це мова, і майстер має знати, як вона розвивалась

Замість післямови

Ця книга — не про те, як правильно фарбувати.

Вона — про те, чому ми робимо саме так.

І якщо після неї ти дивишся на обличчя уважніше, на професію — глибше, а на себе — впевненіше,

значить, вона виконала свою місію.

Для нотаток

